

Epistola beati

Eusebii

Reuerendissimo p̄ri Damaso
portuensi ep̄o ⁊ christianissimo
theodonio Romano senatori.
Eusebius olim sanctissimi hie/
ronimi discipulus.

Muncuero
eodē orbatus lu/
mine piū dolores
ac suauissimum:
gaudiū. Multi/
saria multisq; modis olim ce/
us locutus ē omnibus nobis per
dilectissimū filium suū sanctū
hieronimū de scripturis sāctis
⁊ ritibus ⁊ pdigijs multis: que
p̄illum fecit ipse dñs in medio
nostrī sicut scitis: de quo etiam
nos testes sumus qui eum vidi/
mus: ⁊ oculis nostris eius sanc/
titatem p̄sperimus: ⁊ man⁹ no/
stre p̄tractauerūt de verbo ei⁹
⁊ sciētia ⁊ doctrina. Cuius vi/
ta manifesta est: q̄ ergo vidi/
mus ⁊ audiuimus annūciam⁹
vob. Eramus. n. tanq; oves
errantes erroribus ⁊ sup̄ficio/
sis fabulis: nō audientes sanā
doctrinā: s; coaceruantes nob̄
pseudo p̄phetas. Qui surgen

tes in populo magistri: mēda/
ces introducebāt: sectas varie
pditionis donec ipse elucesceret
dies qui tanquā sol refulgens.
Quinq;ginta annis ⁊ mēlibus
sex: multis laboribus ⁊ erūpnis
in lectiōibus ⁊ vigilijs: ut nob̄
frangeret panē desudans. Te/
nebras errorū pfugans: ⁊ cun/
ctos a pditiōe liberans: effulsit
in templo dei. Incipiensq; ab
oriēte vsq; ad occidentē. Au/
ferens bella hereticoꝝ. Eorū
arcum cōterens. Arma ⁊ scu/
ta sua combussit igni. Quō in
ip̄o posuit deus pdigia sup̄ ter/
ram: vt nomen suū notum fie/
ret in natiōibus: deinde p̄tran/
siens vsq; ad fines terre sanan/
do opp̄sos ab hereticoꝝ iacu/
lis. Illuminādo mentes hoīm
Scripturaz enigmata referā/
do. Soluendo nodos: obscura
dilucidādo: dubia exponendo:
cōfutando ⁊ corrigendo falsita/
tes: verissima ex linguis quam
plurimis adunando: vt nobis
notas faceret vias vite: ⁊ nos
adimpleret gaudio leticia ⁊ ex/
ultatione: templū domini coꝝ.

roborauit ut eius auditum ad/
instar lucerne: nō sibi modio s̄z
supra candelabrum in dñi aula
posite: dominico irrigante ro/
re: plenissime secundate poste/
ris omnibus suau verborz pre
ceteris elegantia: singulari ex
cellentia alijs omibus patefe/
cit ut irent in ciuitatē habitati/
onis ⁊ locū glorie inuenirent: ⁊
ne fierent velud priores eorum
genus per amaz quos dilexit:
⁊ liberauit ab errorz pditione.

Capitulum de scō Hieronimo.

Cum. n. sum sicut stipu
la ante faciem venti: ⁊
sicut lutū plateaz bal/
buciens loqui nesciēs: nec ver/
ba plene formare valens: quid
impartiar vobis k̄m̄i patres ⁊
domini sue laudis. Nempe iu/
xta illud apostoli. Si liguis ho
minum loquerer ⁊ angelorum
summū laudandi genus necdū
attingerem. Idcirco nō in ar/
cu meo sperabo nec gladi⁹ sal/
uabit me: sed dominus erit illu
minatio mea: qui docuit ⁊ do/
cebit manū meam ad scriben/
dum: ⁊ diriget linguam meam
ad loquendum: ut quondaz asi

ne balaam. Quoniā ipsius est
regnum ⁊ imperium: ⁊ dñatur
a mari vsqz ad mare ⁊ a flumē
ne vsqz ad terminos orbister
rarum. In cuius cūcta sunt po
sita inditōe. Eorū quo proci
dent reges: nec est qui sue pos/
sit obistere voluntati. Quo/
modo quecumqz voluit fecit in
terra mari ⁊ i abissis. Et sic om
nis lingua tanti viri laudē me
ditabitur ⁊ nomen suū annūci/
abit vniuersis. Hic de fuit
ille israelita in quo dolus nō fu
it electus scōm cor domi ad lo/
quendum omnia que sibi man
dauerat domin⁹: vniuersis gē
tibus ⁊ regnis. ⁊ doctor datus
in gentibus ut sentes euelleret
destrueret pderet ⁊ dissiparet:
⁊ sapiam verā seminaret edi/
ficaret atqz plantaret: hic fra
trum amator: hic est qui popu
lo christiano tot librorz volumi
na ex lingua hebraica ⁊ greca i
latinam nō paruo pondere trā
stulit. Ecclesie officium p̄mi/
tus ordinauit: ⁊ tot⁹ sacre scri
pture aspera fecit plana. Cer
te in huius lumine vidimus lu
men ⁊ pane sue salutifere doc/

trine pass
ad monte
men aqu
quam cr
a sede de
ex vtrac
te afferen
Lm⁹ foli
sanitatem
V B
omni p
d
orat num
vas ver
de ornati
si: verū
ra dicam
gloriam:
turaz ei
mētum. I
qz loquel
antur doc
omnem t
D ineffa
uatoris:
los in hie
ad ea que
nulli bon
phasit a
nostre fid

trine passi: ambulauim⁹ vsqz
ad montem dei oreb. Hoc est flu-
men aque viue: splendidū tan-
quam cristallum. Procedēs
a sede dei in ecclesie medio: et
ex vtraqz parte eius lignū vi-
te afferens fructus ī tempe suo
Qui⁹ folia ligni sūt ad gentiūz
sanitatem.

¶ Ir iste mitissimus ī po-
pulo suo appuit: ⁊ deo
dilectus ⁊ hominibus:
orat nunc pro ecclesia sancta:
vas vere admirabile: omī lapi-
de ornatum p̄cioso: opus excel-
si: verū tamen de hoc quid plu-
ra dicam. Cuius enarrant celi
gloriam: ⁊ opa manuum scrip-
turaꝝ eius annunciant firma-
mētum. Nec sunt sermones ne-
qz loquele cuius ab eo nō audi-
antur doctrine verba. Cum in
omnem terraz exiuit son⁹ eius
Ineffabilis misericordia sal-
uatoris: qui tot gentium tumu-
los in hieronimo adunasti: vt
ad ea que solus possidet plene
nulli hominūz nec p̄ticulariter
p̄basit aspare. Nec certe dux
nostre fidei ad se currētes: in ce-

li contrahit arcem: hūc prece-
teris potioribus ornatus: in sig-
nijs dignitatum: in cantilenis ⁊
p̄uerbijs ⁊ opationibus ⁊ inter-
ptationibus mirate sunt gētes
cuius nota est facta in populis
virtus. Quā impletus fuit q̄si
flumen sapientia. Sed ut veri-
us dicā iuxta illud Regina sab-
ba maior est sapientia sua: ma-
iora sunt eius opera quam ru-
mor quem auditis. Quā certe
bonus est iste hijs qui recto sūt
corde: qm̄ malitiā sp̄ odiuit: fe-
cit mirabilia in tra nra: sub um-
bra illius sedim⁹: ⁊ fructus eius
dulcis gutturi nro: q̄nta autem
de eo audiui⁹ in terra ⁊ p̄gno-
uim⁹ qm̄ ānūciabim⁹ ⁊ dicem⁹

¶ Et qm̄ nō sū eloquēs ab-
heri ⁊ nudius tertius: vt
breui⁹ dicā si vultis accipe Jo-
hānes baptista ipse est: vterqz
ygo: vterqz heremita. De jo-
hāne dī. Erat johānes vestit⁹
pilis camelozū in deserto: dese-
idē hieronim⁹ dicit: habebant
sacco mēbra de forma: ⁊ squa-
lida cutis furnū ethyopie car-
nis obdux erat. b

De Iohanne iterum dicitur: locustas et mel siluestre edebat: dese iterum Hieronimus dicit: de cibis et potu taceo cum monachi aqua frigida utantur: et coctum aliquid accepisse sit luxuria. Quid plura. Iste propter iusticiam martir: iste vero est eius spiritum materiale ferre non abstulit: tamen martirij premio non est expertus. Duplex namque martirium est: unum succubere gladiis impiorum. Alter in infirmitatibus et aduersitatibus in animo patientiam custodire. Certe hic est vere martir: qui propter iusticiam et mansuetudinem et salutiferam doctrinam sue uerba: in huius mundi lacrimante salo: certamen forte a malorum cetu supportauit uiriliter. Sciens quod omnino fortior est sapientia nec impie gessit in conspectu dei: sed in omnibus tribulationibus suis inuocans dominum non peccauit labijs suis nec stultus aliquid contra deum locutus est. Taceam namque quod tribulationum labores: afflictiones cruciatus agones: flagella: fames: sitis: amaritudines: carnis temptatio

nes: abstinentias: uigilias: peregrinationes: carnis macerationes: nuditates. Ieiunia: erumpnas: et non solum hec: sed grauiora et innumerabilia propter nomen iesu in suo gloriozissimo perpessus est corpe: ut idem loquitur. Stabam in heremo constitutus: et in illa vasta solitudine que exusta solis ardoribus monachis horridum prestat habitaculum: cogitans me romanis potiri delictis. Cottidie gemitus cottidie lacrimae. Et si quando sompnus me immines oppressisset repugnantem nudo humo uix ossa habentia collidebam: et tamen socius scorpionum et ferarum animo sepe thoros intraui puellarum: et in frigiditate corpore et in mortuo homine sola libidinum incendia pululabant. Teste deo memi me diem crebro iunxisse cum nocte: nec a posterioribus cessasse uerberibus donec iubente domino in me rediret tranquillitas: flebam cottidie: et repugnantem carnem hebdomadarum media subiugabam: cellulam meam: quasi cogitationum conscientiam penitus melice

Den
bam: et mil:
solus deser
tus pcaua
montium g
lud mee n
gastulū: il
Quis erg
ipse. Quis
nō ille. Sa
et laboribu
ti et certe h
V
fratribus
rie. Quid
fuit vita:
probos et
corum et mal
panis: cu
Lucus e
neris illa:
quod certam
ut leones
it eos et te
neam air
de terra p
a filijs ho
derici las
desperari

bam: et mihi met iratus et rigidus
solus deserta penetraui: et si
tus et caua vallium et prerupta
montium gentium cernebam. Il-
lud mee misere carnis erat er-
gastulum: ibi mee orationis locus.
Quis ergo infirmatus est: et non
ipse. Quis scandalizatus est et
non ille. Sed si in infirmitatibus
et laboribus laudandi sunt sanc-
ti et certe hic laudandus est.

Veniam ad contumelias
et persecutiones quas ab
improbis et falsis protulit
fratribus in huius valle mise-
rie. Quid autem in hoc mundo sua
fuit vita: nisi quoddam iuge in re
probos et in improbos hereti-
corum et malorum hominum. Est cuneus
panis: cuneus confectio ligni.
Cuneus est turba: nil plus iue-
neris illa: cuneos oppugnatum
quod certamen super eum rugierunt
ut leones heretici: quoniam corripu-
it eos et tabescere fecit: sicut ara-
neam aimas eorum: et fructus eorum
de terra perdidit et semen eorum
a filiis hominum: aperuerunt in eum
clerici lasciuie deditiores sua: et
despererunt eum: et locuti sunt la-

bijs dolosis: et odio iniquo ode-
runt eum: quoniam eorum insectatus est
vitam pessimam et crimina. Cir-
cū dederunt eum canes multi et
thauri pingues obsederunt eum
et insurrexerunt in eum testes ini-
qui: acuerunt linguas suas sicut
serpentes venenum aspidum sub
labijs eorum. Cogitantes maliti-
as in corde tota die constituentes
prelia: supplantantes gressus ei-
us: et funes extendunt in laqueos
pedibus eius: ut delerent de ter-
ra memoriam eius: et eicerent
eum de nationibus ut obprobri-
um fieret vicinis suis. Super o-
manum populum fuit magnificen-
tia eius et virtus eius mirabilis
in verbis suis: et sanctus in omnibus
operibus suis. Allevans corru-
entes: solvens compeditos: il-
luminans cecos: et dirigens iu-
stos. et dans fortitudinem et ve-
ritatem: et virtutem plebis sue
et quasi tuba altisonans annun-
tias cunctis iniquis scelera por-
tas peccatorum et vectes ferre-
os confregit: rumphea doctri-
ne sue. Audientes autem hec im-
probi dissecebantur cordibus

suis: stridentes dentibus suis i
eum: cogitauerunt et locuti sunt
nequitas arcum suum tetendit
et illum parauerunt et in ipso pa
rauerunt vasa mortis.

Cum autem ille plenus esset
spiritu sancto in orationi
bus et opibus suis bonis
perseuerans: vitia mortificans:
bona viuificans: suscitans de
pulvere egenum: et de stercore eri
gens pauperem. Quoniam non in vi
ribus equi: neque in beneplacito
tabernaculi beneplacitum fuit
illi: nec sperauit in diuitiis: sed
fortitudine domini roboratus: non
formidauit aduersarios suos.
Sed super ipsos correctionibus
et doctrinis sanctis tonauit: datus
imperium regi suo: et sublimatus
cornu christi sui: alios docens la
borando: sicut bonus miles christi
sciens quod non coronabitur qui in
agone certat: nisi qui legitime cer
tauerit: videntes autem eum viri
iniqui irati sunt: et dolores com
prehenderunt eos: quia sunt ge
neratio praua et peruersa filii in
quibus fides non est. Ipsi ve
ro exacerbauerunt eum in con

filij et in abominationibus
suis ad iracundiam provocauerunt
vel concitauerunt eum: et
perdito consilio sine disciplina
veste muliebri illudentes ei: tam
quam viro luxurioso et iniquo
et impetum fecerunt vnanimi
ter in eum: et eiecerunt eum ex
tra ciuitatem romanam. At ille
benignus: patiens: humilis: et
mansuetus: eorum vesanie locum
dans: proieciens post tergum suum
omnia peccata eorum: recedens
inde pagrauit Constantinopo
lim ad antistitem sanctissimum
gregorium nazansenum. Qui in ef
fabilis. Qui virtutum vas ad
mirabile. Qui splendor patientie
et lampas prefulgida. Qui dya
dema honoris: et glorie angula
ris lapis: fortissimum exemplar i
nocentie: colupna aurea totius
ecclesie. quanto plus tunderis:
tanto minus confunderis: ag
nus quidem innocens sic loque
ris pressus colla totius iugis Gra
tias ago deo meo quia dignus
sum habitus ut me odiat mun
dus. Scio namque venire ad ce
lestem gloriam per infamiam:

et bonam fa
A
ne
su
tus glorie
fortitudi
no recessit
fortium su
cinctus est
firmitate
lo. Et dext
in virtute
confregit
iutor et pro
dominus i
cantemus
fecit. Ann
uerso mun
in gaudio
ris: euanu
tionibus si
fuit inspie
dentes se et
litij eorum
niam muta
mendatiu
tas de ter
de celo. ps
in lacum qu
ueam quat

et bonam famam.

¶ Peruit aut̄ celos pa-
tencia eius quia ibi cō-
firmata fuit ſemp vir-
tus glorie eius: et in deo poſuit
fortitudinem ſuam: nec a domi-
no reſſit vnq̄s cor eius: arcus
fortium ſupatus eſt: et ipſe ac-
cinctus eſt robore: et preualuit ī
firmitate et fortis factus eſt bel-
lo. Et dextera ſua gloriſicata ē
in virtute: dextera manus ſua
confregit inimicos: quoniā ad
iutor et protector factus eſt ſibi
dominus in ſalutem. Et ideo
cantemus domino qm̄ mirifice
fecit. Annūciemus hec in vni-
uerſo mundo: hauriamus aq̄s
in gaudio de fontibus ſaluato-
ris: euauerunt impij in cogita-
tionibus ſuis: quia obſcuratus
fuit inſipiens cor eorum: et cre-
dentes ſe eſſe ſapientes in ma-
litijs eoz ſtulti facti ſunt: quo-
niam mutauerūt veritatem in
mendatium. Sed tamen veri-
tas de terra orta eſt: et iuſtitia
de celo p̄ſpexit. Etenim fatui
in lacum quem operuerūt et fo-
ueam quam fecerunt inciderūt

et iuſtus nunquā fuit conturba-
tus: quia dñs firmavit manum
eius. Unde ſanctiſſimi patres
et domini conſiderate virū iu-
ſtum et fidelem: quam fidelis in
domo dñi fuerit ad docendum
nos: et eliminādo neq̄tias pec-
catorum de quo nobis grandis
eſſet ſermo et interptabilis ad
dicendum: ſed nimis imbecillū
factus ſum: quō introiuit tre-
mor ī oſſa mea et ſubtus me tur-
bata ſunt veſtigia mea ne miſ
ascendaſ. Eſt enī anguſta por-
ta: arda via: et cibus ille ſolidus
p̄ſectorum eſt et ſapientum: qui
exercitatos habet ſe, ſis ad di-
ſcretionem. Qua propter non
modica relinquens: difficilia et
ardua tanti viri ineffabilis cui
us laude plena eſt terra: cuius
ſplendor eſt lumen: et cornua in
manibus eius. Ad preſens ſui
exitus glorioſi ardua aliq̄ cu-
pio breuiſſime enarrare.

¶ Deus omnipotens cui⁹
miſericordia preit an-
te faciē ſuā qui et iuſtus
eſt: et rectum iudicium ſuum

Epistola beati

reddens mercedē laboz suorū
sanctoz. Pastor verus ⁊ bo-
nus misericordia disponēs oīa
⁊ congregās oues suas in sinu
suo: nouissime diebus istis cur-
su intollerabili ⁊ oneroso ago-
nis grauiissimi in quo ⁊ caro cō-
cupiscit aduersus spm ⁊ spirit⁹
aduersus carnem feliciter ꝑsu-
mato: portuq; vel diu concu-
pito denauigatione huius ma-
ris periculosi in quo sunt repti-
lia innumerabilia: inimicorūq;
agmina colluctantia ut decipi-
ant ⁊ trucidant rectos corde iā
obtentio. Suū dilectissimū fili-
um hieronimum exutum toga
mortalitatis ⁊ putredinis hui-
us carnis miserrime ꝑpetue in
mortalitatis huius decoratu;
ad celeste atrium euocauit: vt
qđ hic in enigmate. i. in vmbra
viderat: ibi facie ad faciem vi-
deat. Quem cū extrema eius
hora egredi de corpe iaz vrge-
ret. Completis. lxxxvj. annis
febre estuans valida: erga su-
os voluit ad vltimū esse fide-
lis: quosicut nouellas planta-
tiones stabiluit a iuuetute sua

Eusebij

Quoz vultus luctu graues i-
tuens ut pius ⁊ misericors. Is
paulisper ad motis fletibus in-
fremuit spū: ⁊ lachrimantes in
me aliquantulum eleuans ocu-
los plana voce inquit.

Hieronimus.

Agli Eusebij cur istas i-
utiles fūdis lachrimas
Nonne vanū est sup defunctū
ꝑducere lachrimas? Quis vi-
uens nō videbit huius corporis
solutionem: qđ semel locutus ē
deus: ⁊ audisti audes cōtradi-
cere: ⁊ nosti nullum posse sue re-
sistere voluntati. Jam fili rogo
non scđm carnem ambules: fle-
re desine: certe nrē militie ar-
ma carnalia non sunt. Deinde
vultu hylari ⁊ Iocūdo alacri
voce: ceteros alloquens filios
exclamauit. Lasset meror: luc-
tus abeat. Sit oīm vox gaudē-
tium: qm̄ ecce tēpus acceptabi-
le: ecce nūc dies salutis ⁊ letitie
ꝑre omnibus diebus vite mee.
In quo fidelis dñs in vrbis su-
is: sanctus in omibus operibus
suis: aperuit manū suā ut meā
exulem aiām bucusq; in carce

re mortis
genitoris
ad super
tam sui f
Nolite fi
bui in vil
dire gaud
tis terre r
pus me
date ex q
at ad id v
Hier
ut nō plo
Q
nes
defacti: d
tissimū co
de forme
ribile vis
tanta era
sa eius p
numerari
tatum ut l
videret:
tradi deru
cooperue
sensit terr
Iocūda
fratres: ꝑ
lachrima

re mortis huius ob reatus mei
genitoris ade positas: reuocet
ad supernam patriam: recupera
tam sui filij sanguine precioso.
Nolite filij dilectissimi quos ha
bui in visceribus pietatis impe
dire gaudium meum: ne prohibea
tis terre reddere quod suum est. Cor
pus meum statim ex vite: terre
date ex qua factum est: ut rede
at ad id unde venit.

Hieronimus hortatur fratres
ut non plorent.

Quibus finitis vobis: om
nes fratres lachrimis ma
defacti: denudantes suum sacra
tissimum corpus ita squalidum et
de forme abstinentijs: quod ter
ribile visui cernebatur: Nam
tanta erat affectum matie: ut of
sa eius potuissent particulariter
numerari: sic vberibus cruen
tatum ut leprosi potius corpus
videret: nudum protinus humo
tradi derunt et ipsum sacco lineo
coopernerunt. Ast ubi vir dei
sensit terre asperitatem nimis
Iocundatus. Eouersusque ad
fratres: predolore et angustia:
lachrymarum fontibus in vnda

tos: iquit: hortor vos karissimi mei
et dilectissimi filij quos genui et
cupio in visceribus pie su chari
tati dilectionem et charitatem: que
dilexi vos: ut pacificati nunc pa
ce habeatis. Decet enim vos tam
quam dei ministros domesticos:
et amicos ad spiritualia anhelare
ut sitis alij ad exemplum vos que
spirituales estis. Cur istas tot fun
ditis lachrimas infructuosas:
peccatorum vobis semper recorda
tio lachrimas inducat. Tanto
prompti estote ad lachrimas:
quanto fuistis prompti ad culpam
Si quis moritur in peccato flete.
Nam si malus cum penitentia a
morte resurgit angeli gaude
bunt in celis. Terre si bonus pec
cato moritur angeli dolent. Ne
vero tanquam non morientem lugea
tis: sed mecum tanquam portum at
tingente gaudeatis.

Hieronimus enumerat mi
seriam presentis vite.

Quid inbecillius huius
miseria vite: quod tot cir
cundamur dolorum et pas
sionum agminibus ut nulla hora
pene sit: qua viuens homo quicquam

a dolore in munis sit & trāseat:
 Si diues angustiat vndiq; ti/
 more ne qđ possidet amittat.
 Si paup nunq; quiescit ut in/
 ueniat. Si bonus huius mundi
 timet piculū hic: ne nanis mor/
 talis corpis in huius mūdi pe/
 lago naufragē non mediocri/
 ter ptimescat. Idcirco nullius
 serus etas vel conditio dolor
 transit expers quousq; manet
 in hac miseria vite. Si quid bo/
 rum i me cernitis dolete. Ne
 quot nauigantium p hoc mare
 magnū & spaciosum: in quo tot
 sunt genera inimicōz scđm cui
 uslibet viriū quantitatez collu/
 ctantia: post multam nauigan/
 di felicitatem: post multas vic/
 tozias. iam credentes finem ac/
 cipere p optatus: aliqua sugge/
 stioe dyabolica in hac hora ad/
 laqueum pditionis sue indiscre/
 tionis materia puenerūt. Ne
 q; hac vita recōmendatis vni/
 co peccati consensu dira mors
 imminet & ruina.

Timere debemus qm̄diu vi/
 uimus.

Idcirco dum viuitis timeatis

fratres: pncipiū; sapie timor
 dñi: vita nostra militia est sup
 terram: qui hic vicerit alias co/
 ronabit dū hac pelle tegimur:
 nulla nobis inest certa victo/
 ria. Si noster genitor timuisset
 nunq; cecidisset pncipiū om/
 niū maloz sui psumptio: q non
 timet de se psumit: quomō iter
 latrones quis onustus auro se/
 curus graditur: Saluator qđ
 nos aliud docet nisi tiere. Uigi/
 late inquit quia nescitis q̄ ho/
 ra fur venturus sit. Nam si sci/
 ret paterfamilias qua hora fur
 veniret vigilaret vtiq; & non
 finiret pfodi domū suam. Sū/
 mus iste clauiger petrus. So/
 baj inquit estote fratres & vigi/
 late qz aduersarius vester dya/
 bolus tanquā leo rugiens ar/
 cuit querēs quem deuoret. Ne/
 mo inter serpentes cum securi/
 tate habitat: qui sanctior & sa/
 pientior est plus timeat. Nam
 qui altius est cadens maiores
 casus recipit. Esta dyaboli ele/
 cta est: de malis nō curat quia
 sui sunt. Cecidit iste sapiēs sa/
 lomō. Cecidit & genitor eius:

dauid: c
 Timeat
 vndiq;
 ē vir tu
 aduers
 cor eius
 preliū
 dei timo
 morem.
 bet char
 mor dei
 bec don
 cebat: i
 nes me

Enu
 ex diuer

tur & fac
 Qui tim
 qui conti
 bendet e
 bonis an
 semen e
 Quonia
 mētibus
 usut ma
 boni facit

De morte gloriosi.

dauid: electus scdm cor domi.
Timeatis fratres iterum rogo
vndiqz timeatis: quia beatus
ē vir timēs deū. Etenim si p̄sistat
aduersus eū castra nō timebit
cor eius. Si exurrexerit in eum
preliuz in hoc sperabit p̄fectus
dei timor: foras vanū mittit ti
morem. Timorem vanū nō ha
bet charitas. Charitas et ti
mor dei idem sunt considerans
hec domini p̄pheta clamās di
cebat: Confige timore tuo car
nes meas.

Enumerat euerfionē boim
ex diuersis generibus maloz.

¶ **U**is ex vobis est cupi
ens videre dies bonos
accedat huc et illumie
tur et facies non confundetur.

¶ **Q**ui timet deuz faciet bona: et
qui continēs est iustitie appre
hendet eam: et demorabitur in
bonis anima eius et hereditate
semen eius possidebit terram.

¶ **Q**uoniā firmamentum dñs ti
mētibus eum: et testamentū ei
us ut manifestetur illis. Si qd
boni facitis cum magna caute

Hieronimi

la timeatis. Multi bona faci
unt quoz fructus subripit hūa
ne laudis appetitus. Decē fu
erunt virgines: et tñ medie sūt
ab hostio celi reclusē: heu quot
hodie sacro sunt renati baptis
mate: et christiano fungūtur no
mine: quibus melius foret non
fuisse. Est. n. gebennalis pena
paganoz infinito minoz quam
maloz christiano: vtinaz nō
foret talium maior pars. Na
uis vndiqz sana vnico submer
git foramine: errauerunt hoies
i hac solitudine. Alij coila aua
ritie iugo submittētes. Alij lu
xuria sedati: ut turpissime sues
deturpati. Alij circa iutilia di
ripiēda occupati a ratiōis vsu
errantes vt iumenta insipien
tia facti sunt: et vtinam similes
illis essent: et viam ciuitatis ha
bitaculi noue hierusalem nō in
uenerunt. In regnum celozum
nullus reprobis ingreditur.
Centuplo est artioz via eius:
quam creditur: quamuis lar
ga vere timentibus creditur.
¶ **T**imenti Centurioni promit
tit christus ad eum accedere:

presumentis regulo cum illo charisus ire denegat. Vere non omnes hodie obediunt euangelio: veni et dicebat apostolus tempus in quo sanam doctrinam non sustinebunt homines: plures predicant: sed non omnes veritatem predicant: simplicium corda in peccatis alligant. Alligant onera graua in peccatis mimis: in grauioribus oculo transiunt conueniente.

Exprobatio predicantis

Est. n. doctor falsus gladius anceps: hinc scandit ope et exemplo: hinc percutit et interficit verbis iniquis et dolosis. Quomodo ignis frigiditate dormet: aqua caliditate: quomodo lapis sursum gradit: Air luxuriosus quomodo predicabit castitatem: Et si predicabit que audientibus inde veniet utilitas: Quid potest dicere audiens: nisi quare predicat que opere denegas: Bene loquens ore et male vivens ope: semetipsum dampnat. Plus. n. talis predicans valde tacens quam loquens: Ecce quantum deo sit acceptabilis talis predi-

dicatio: ostendit per psalmistam peccatori autem dicit deus. Quare tu enarras iustitias meas et testamentum meum assumis per os tuum: Tu vero odisti disciplinam et sermones meos projecisti retrosum vel post te. Multi legunt grandia: addiscunt ardua: subtiliter disputant: ornate locuntur. At apostolo homines noverunt capiant: magistri in plebibus nominentur: et nihil faciunt. Si expro creditur mihi credite plus movet corda hominum vite sanctitas quam ornata colloquia. Prius facite et post predicat. Cepit iesus facere et postea docere: sed non predicare sine facere. Nam non dixit deus. Qui predicaverit voluntatem patris mei sed qui fecerit. Non vituperio predicatum in facientibus ea que predicant. Subtilium verborum doctor tantum: et non operum factor: est auris inflatio et veritatis sumus: cito pertransiens sine fructu. Intelligite fratres que dico. Multo plus meretur qui facit et predicat quam qui facit et tacet.

Si solum modo per
ad iusticia
erunt qua
nitates.

Et
re
q
corda call
peccati: x
cet in ten
sal etiam
dei: quod ab
Eusebii
dicationis
ciat primo
sac et solu
cet: tenet
nem. Qu
Jobanis.
homicida
stantiam bu
fratrem su
te et clausu
manet in
magis qui
rantem: et
crimibus et
verbum doc

Si solum bonū facio mihi solū modo psum: et si predicans facio: mihi et alijs pfacio. Unde quod ad iusticiam erudiūt plurimos erūt quasi stelle in ppetuas eternitates.

Sicut. n. sancti p̄dicatores lux ad illuminādū: quia p̄ eorū doctrinam corda calligantia: et ceca nube peccati. x̄po v̄o lumine qui lucet in tenebris illuminant. Sūt sal etiam ad condiendū verbū dei: quod abus est aie opibus bōis. Quilibet scienti iniungitur p̄dicationis officiū dū modo faciat ymo quod plus dicam. Qui scit et solum facit et alios nō docet: tenetur dño reddere rationem. Cum. n. scōm epistolam Jobānis. Qui odit fratrem suū homicida ē: et qui habuerit substantiā huius mundi et viderit fratrem suū necessitatē patientē et clauerit viscera ab eo quō manet in eo charitas dei: quāto magis qui viderit fratrem errantem: et moralibus opp̄sum crimibus et nō ministraverit ei verbū doctrine. Ille qui doct?

est homicida et sine charitate ē. Timeatis o doctores et rectōes quibus iniungit dñs p̄dicationis officia: si nō populo suo v̄bum dñicū ministratis. Quot enī vel vestro exemplo vel vestri negligētia in peccatis moriuntur: tot de manu vestra req̄ret dñs. Quanto. n. maioris estis gradus: tanto maioribus cruciabitur cruciatibus. Non estis domini sed pastores: vn̄ dñs et vnus pastor principalis est deus qui cognoscit oves suas et req̄ret eas de māib⁹ v̄ris.

Exclamatio.

Hec. Tu quod hodie in ecclesia nō pastores sed mercenarij: ad quos nihil pertinet de ouibus iesu christi. Qui ymo et ut verius dicā et ipsi met sunt lupi rapaces qui oves rapiunt et dispergūt. Certe nil peius nil abhominabilibus: quā cum ille qui custodire debet dissiapat heu quid hodie in aliquibus ecclesie nō pastoribus sed destructoribus quorū nō ē pars minor factū est: ut substantias hoīm et labores in inferno insa

turabilius de gloriâ: et non solum eos a peccatis non emundat. Sed et ipsimet vel ex sui negligentia vel suis pessimis ministerijs vel nequandis operibus eos contrahunt ad illicita. Ita quidem si impositos deus tales relinqueret: deus amplius non esset deus. Et ideo ut sepe dictum est filij kmi dum viuitis. Seruite dno in timore et exultate eicum tremore. Apprehendite disciplinam: ne pereatis de via iustitia. Sustate mei filij kmi. Et iterum dico. Sustate et videte quoniam suavis est dominus. Diuites egesserunt et esurierunt dormientes in diuitijs et voluptatibus suis nihil inuenerunt in manibus suis. Inquirentes autem dominum non deficiet omni bono. Junior fui eteni senem et nunquam vidi iustum derelictum et semen eius egens pane.

De paupertate.

Aditantes paupertatis estote ut securam vestigia eius. Qui cum in forma dei esset potens omnia: verbositate sue in cuius domo sunt di-

uitie et gloria. Semetipsum exinaniuit formam serui accipiens et pauper inops natus est pauper et plus quam inops fuit quousque vixit: pauper mortuus est et sepultus fuit. Unde vulpes. Inquit idem foveas habent et volucres celi nidos: filius autem hominis non habet ubi caput suum reclinet. Apostolos etiam iubet. Non portare sacculum: neque peram. Et iesu commouit iuuenem vendere omnia que habebat et erogare pauperibus. Si christum deum creditis: eum non falli posse credite. Alioquin non esset deus. Et si ipsum non falli posse creditis: ipsum sequamini. Impossibile est diuitijs affluere et deum sequi. Natura deneget ut pertraria misceantur: non possumus deo seruire et mamone. Aut ego fallo: aut ipsi decipiuntur in fine. Qui michi non credit. Tunc credit. Cum diuitie sue transierint in egestatem: diues hic epulabat cottidie splendide indutus purpura et bysso: sed mortuus: qui moysi et prophetis noluit credere in tormen-

De
tis positus
tas deo im
cularibus.
multam p
diuitijs su
uitiaz fall
ne diuitijs
Et ubi sup
omnia om
tanquam ex
Am
bon
ta fuerit g
None sup
rit: none p
tempe: L
dys cu diu
gitat ut im
Duli eiu
unt: et im
rapiat eiu
dicens in c
deus. Au
deat vsq
aliqui dor
a vino. L
deus paci
dita: plus
plus cen. u
Lii longa

tis poſitus ſentit. Nemo mili-
tās deo implicet ſe negotijs ſe-
cularibus. Non ſaluat rex per
multam potentiaz ſuam nec in-
diuitijs ſuis. Eſt enī equus di-
uitiaz fallax ad ſalutem. Nō
ne diuitijs cōiuncta eſt ſupbia:
Et vbi ſupbia ibi pena. Nōne
omnia oriūtur mala ex ſupbia
tanquā ex vna radice.

Am autē diues factus eſt
homo ⁊ cum multiplicata
fuerit gloria domus eius.
Nōne ſupbit ⁊ cum ſuperbie-
rit: nōne polluentur vie eius in oī
tempe? Et tunc ſedens in inſi-
dijs cū diuitibus in occultis co-
gitat ut interficiat innocentem
Oculi eius in pauperē respici-
unt: ⁊ inuidiatur in occulto: vt
rapiat eū tanq̄ leo ī cubili ſuo
dicens in corde ſuo. Oblitus ē
deus. Auertit faciē ſuā ne vi-
deat vsq; in finem. Eſt enī de⁹
aliqñ dormiēs quaſi crapulat⁹
a vino. Cum enim plus morat⁹
deus paciens ad inferendū iu-
ditia: plus iebriatur ira. Et iō
plus cen. uplo timendus eſt.
Cū longanimiter tollerat ma-

litiam: punit: pmittit enim de⁹
aliquo tempore cruciari et pa-
ti bonos ab iniquis ⁊ ſupbis: ut
ſic ſupra doſum bonorum ſa-
bricent peccatores ut plongēt
iniquitatem ſibi. Et ideo quaz
uis aliquantulum obliuiſcatur
deus pauperem: tamen in fine
non obliuiſcetur miſereri. S;̄
quoniam pupillo ipſe adiutor
eſt cui derelictus eſt pauper.

Et ſuperbis reſiſtit humilibus
dans gratiam. Conteret bra-
chiū peccatoris ⁊ maligni. Et
exaudiens deſiderium paupis
iudicansq; pupillo ⁊ aduene et
humili: ut nō apponat vltra ſu-
pbis ſe homo magnificare ſup
terram.

De monachis.

Na propter dilecti mei
filij. Si pauperes eſtis:
humiliemini ſubpoten-
ti manu dei: ut non amittatis:
q̄ abſit que facitis: ⁊ nulla pau-
pertas deo grata eſt ſine humi-
litate. Voluit deus de beata
virgine incarnari propter eius
humilitatem: quam ob aliam
quamcunq; virtutem.

Sicut enim ex sola superbia radice omnia oriuntur mala. Sic ex sola radice humilitatis generantur omnia bona. Discite a salvatore quia mitis est et humilis corde humiliavit semetipsum pro nobis factus obediens usque ad mortem.

Propter quod dico vobis: et si humiles esse volumini estote etiam obediens omni humane creature propter deum. Considerate filij karissimi quo censeamini vocabulo.

Monachus id est unus. Non decet monachum velle habere et nolle: nisi in non peccando. Sic etiam vobis velle et nolle hoc unum omnibus in bonis et licitis rebus obedire: nec multa vobis sunt precepta ut faciatis. Non est obediens sed negligens qui seculum expectat mandatum. Ad unius etenim iussionis vocem Petrus et andreas relictis omnibus que habebant domini secuti sunt vestigia: hoc semper vera optat obedientia non sue obtemperari voluntati: sed reverentiam aliene. Istud nepe in ultima cena ex-

emplum christus reliquit. Cum suorum ablueret discipulorum pedes petro dixit. Nisi obediens fuerit: non haberet partem secum. Idcirco dilectissimi filij sicut vobis unum nomen est monachi. Ita sit vestrum velle unum et nolle. Bonum est enim et iocundum habitare fratres in unum.

Prelatorum doctrina.

Ecce sit in vobis maior aut minor sed qui peccator est sit sicut minor. Maior ne videlicet regnum gentium instar qui maior in vobis est dominetur: ceteris fratribus: ut ab eis gaudeat super vacuis laudibus extolli. Sed ad exemplum regis iesu christi. Maior humilitate efficiat quasi paruulus vel minor quibus regendo preest. Sit etiam vestrum maior pro humilitate socius minori cum bene agit. Sed cum delinquit sic erectus contra vicium prozelum iusticie: nullum sit unquam cum vicij sed sic diligat homo ut eius vicij odietur. Migne dilectionis signum est hominem in quibuscumque minimis reprehendere. Sepe mul-

Den
tum vana
vera humi
do pmitter
ysaias inq
alta voce
lo meo sce
tra vitia d
ra. Quia
timeret m
q aplis no
scimini et
occidat su
Iustus est
it equitate
Si iustus:
gligentia
militas est
audere po
Quo
paup: et qu
re potente
L
po
a
deu: vbi
ni: vult v
cuiq: q: su
ter deo et
si veritate
tum: iudic

tum vana nocet humilitas: nō
vera humilitas est vicia tacē/
do pmittere. **Clama** ne cesses
ysaias inquit. Quasi tuba ex/
alta vocē tuam annūcia popu/
lo meo scelera sua: vtiā con/
tra vitia clamaret ois creatu/
ra. Quia si peccator deū non
timeret tñ homines vereretur
q̄ aplūs nos docēs dicit. **Fra-**
scimini et nolite peccare. Solū
occidat sup̄ iracūdiā vestrā.
Iustus est dñs et iustitias dilex/
it equitatem vidit vultus eius
Si iustus: et nos estote iusti: ne
gligētia et vana pastoris hu/
militas efficiat ut lupi i agnos
gandere possint.

Quō plus honorandus est
paup̄: et quō nō debemus time/
re potentes cum diuitijs.

Non respiciatis vultū
potentis. Nō est enim
acceptio p̄sonarū apud
deū: vbiq; q̄ iustum ē opami/
ni: vult vera iustitia dare vni/
cuiq; q̄ suū est. **Obedire** opoz/
tet deo et non homibus. **Nōne**
si veritatē tacetis metu poten/
tum: iudicatis vosmetipsos: et

estis iudices cogitationū v̄ra/
rum: et plus habundet iustitia
vestra quam scribarū et p̄bri/
seorū. Non plus diuitē honore/
tis quam pauperē nisi melior
sit. Quinymo ut verius dicaz
Multo plus pauperē honora/
te. Relucet in paupe ymago ie/
su christi: in diuite autē mundi.
Omnes nos sum⁹ ex vna car/
nis radice geniti: oēs inuicē su/
mus mēbra in vno corpe: cuius
caput est iesus christus. Quid
ergo: plus honorare meruit di/
ues quā paup̄: forte quia diues
est potens. Sed si hoc: q̄re di/
uitias i hoc seculo detestamur
Si diuitem honoras in diuitijs
plus paup̄e deo p̄ponis mundū
Et si plus deo aliquid in mūdo
diligis nō dignus es deo. **Red-**
dite queso que sunt dei deo: et q̄
sunt mundi mundo.

Humilitas vbiq; honoret

Malitia oino deturpe/
tur. Sed quomodo nūc de his
qui in caducis suis diuitijs glo/
riantur: quiq; postmodū qua/
dam fetide carnis in cācerē re/
uersure: nobilitate: dignitate:

potentia vana: et leui siquidem
 aura: stultorum hominum in suffla
 tione extolluntur. Et alios de/
 primunt et emnendo. Ac se ob
 hoc credunt attingere gloriaz
 quam solum hominibus humilibus
 et mundi contemptoribus pius
 dominus preparauit. Sed modo quod
 de hijs ut conuenit differam: ve
 ue vobis qui ad celorum regna
 diuitiarum itinere festinatis: quo
 niam facilius est transire came
 lorum proferamen acus: quam diui
 tem intrare in regnum celorum.
 Non mea sunt verba sed christi.
 Si hec reuocabilis est sententia
 christus omnino non est christus.
 Celus inquit transibit et terra:
 verba autem mea non transibunt.
 Alulate o vos miseri nobiles:
 et potentes: vetero instabilis for
 tune eleuati: qui alios profundit
 et tanquam ignobiles conculcatis
 quia huius mundi vanitatibus
 honorumque et falsarum dignitatum
 in signibus obcecati. Cum vestra
 vita breuissime: celeri morte:
 velut a texente tela succiditur.
 Forte hac nocte succidetur: in
 inferno sine interminabili pre-

alijs cruciabitur: moriendo con
 tinue viuentes: in laboribus ho
 minum in mundo non estis. Pro
 non solum cum hominibus la
 bores non fertis sed et laboran
 tes viuere non permittis. Idcir
 co non cum hominibus: sed cum
 dyabolis flagellabimini. Quia
 tamen in mundo maior fuit glo
 ria et letitia: tanto maior in in
 ferno erit preparata pena.

Quomodo pauci nobiles
 electi sunt in apostolos.

Ed quid dicam. xij. christi
 apostolos fatemur
 elegerunt. Quorum omni
 um solus Bartholomeus ori
 gine fuit nobilis. Matheus di
 uitijs antequam apostolatum re
 ciperet insisterat. Lereri ve
 ro erat pauperrimi piscatores.
 Cur hec retuli audiat. Si christus
 verax est: et si omnia que audiui
 ex ore eius mendata non sunt:
 huius mundi hominum vnus vix ap
 tus regno reperietur de mille.
 Qui vero eorum mihi non credit:
 postmodum tempus in tormētis
 positi sentient. Sed si forte quis
 cecus veritatis lumen miratur

De
 Ad quem
 terrogare
 ne vnico
 boiem mo
 hoc inquit
 milibus v
 Sed quia
 ropastus
 dam oim
 diu: vbi su
 auaritia:
 tentibus
 latrones
 ter depre
 atque neca
 te dñi dor
 peribus n
 receperunt
 vestimen
 addunt: d
 et nuditat
 retes: pal
 edificia: u
 templem
 reis mori
 iuua fre
 diuitibus
 simis sui
 uem: qui
 reunt: qu

Ad quem ego ſi me ex hoc q̄ſi
 interrogaret reſponderem: non/
 ne vnico credimus dampnari
 hoīem mortali peccato Sed ſi
 hoc inquiet eſt: ergo ex centuz
 milibus vix vnus ſaluabitur.
 Sed quid diues ⁊ mortali au/
 ro paſtus aliud eſt: quā quod/
 dam oīm peccatoꝝ vas putri/
 dū: vbi ſupbia vbi luxuria vbi
 auaritia: Nōne in diuitib⁹ po/
 tentibus ⁊ nobilibus: Nōne et
 latrones qui mercedem violē/
 ter depredant ⁊ eos depimunt
 atq; necant. Quid ex vberta/
 te dñi domus faciūt: qui ut pau/
 peribus neceſſaria ꝑdonarent
 receperūt. Certe ſupfluitatem
 veſtimentoꝝ ſupfluitati nimie
 addunt: de pauperibus frigore
 ⁊ nuditate morientibus non cu/
 rētes: pallatia ⁊ magna erigūt
 edificia: ut ea humani oculi cō/
 templantur: ⁊ pauperes in pla/
 teis moriūtur in ꝑmode. Lon/
 uivia frequenter alijs ꝑparant
 diuitibus: ut ferculis delicat/
 ſimis ſui ventris repleant i glu/
 uiem: quibus paupes fame pe/
 reunt: quid aliud eſt eoz vita

quam peccata: Si v̄eter tāta
 ciboꝝ repletus eſt copia: nōne
 ad fores eius a deſt luxuria.
 Quid ergo amplius loq̄r cum
 omnis mortaliū lingua deſice/
 ret: que peccata faciūt enarra/
 re: nec deum niſi ſomniādo co/
 gnoſcūt: nec ſe vtpote arbitra/
 tur morientes vel morituros.
 Non. n. faciliter in peccatū la/
 bitur qui ſe morituz cogitat: ⁊
 deum fore ſibi iudicē nō ignōat

Ere nimis eſt imbecil/
 liſ ⁊ miſer qui hoz non
 memorat. Si cūcta dy/
 abolica temptamenta non fa/
 cile vilipendit. Idcirco ve di/
 cam ſi iudicem deū ſuum agno/
 ſcerēt: ⁊ ſe poſſe mori crederēt
 non peccarēt tam ſecure. Cur
 hij miſerrimi ad eccleſias ꝑpe/
 rant: ut diuinis interſint miſte/
 rijs: An ut muliez contemplē/
 tur vultus: Hec eoz medita/
 tio hec ꝑdicatio ⁊ dei cognitio
 Sic diuinam ꝑcunctant legem
 ut ꝑgyrātes terrā mareq; ꝑa/
 grantes: crebris vigilijs et me/
 ditatōibus ſibi et ſuis ꝑgregēt.

Certatim vestimenta in societate mira artificij varietate frequenter mutant qui ut ludos haestitudia: pccationes: ebrietates magna conuiuia: delicata fercula: suis alternatim exhibeant sodalibus. Mulieres ad suam voluptatem explendam sufficienter habeant elaborant.

De luxuria quae carum infirmitates

Ed ve miseri quid facitis nec agnoscitis: corpus ante tempus destruitis: et animam interficitis. Unde infirmitates et mors tam in tempestiua: nisi ex nimia ciborum crapula et copia et frequenti usu mulierum: deum deludere creditis: certe deluditis vosmetipsos: pro corpore obliuiscimini animam: et ecce corpus simul cum anima destruitis ante tempus. Et ideo gaudeate et iocundamini et letamini: in hoc breuissimo temporis spatio quod habetis: ut postmodum cum dyabolis sine fine lugeat.

Quid facietis frequentissime vestimenta polietis: ne forte vestra dispareat nobilitas: nec sit qui vos excedat ut in inferno ve

recundiam recipiatis et confusionem ubi puuiua ubi delicata fercula: ubi uina preciosa: melle mixta: et esce aromatibus parate. Epulemini et inebriamini: non enim post mortem amplius facietis. Sed cum diuite quae cotidie epulabatur splendide in tormentis gehennalibus guttam aque minimam potabitur nec habere poteritis. Agite solatia uestra in luxuria explete voluptates: seminate in corruptione. Et ut de corruptione colligatis: duram sententiam: quam dabit ille iustus iudex. In magno iudicij die dicens. Ite maledicti in ignem eternum qui preparatus est dyabolo et angelis eius.

De duritia peccatorum in imperio mortis.

En cor lapideum si cum talia tibi cogitas huius mundi solatia parata: tibi imminere sententiam non formidas. Si illum diem tam terribilem et crudelem in quo non solum de luxuriosis vestibus. Sed ebrietatibus: comestationibus

De
et de toto
etiam de qu
vana locu
domino re
non emen
die in diem
minu: Lum
nitet comit
perat ut te
q3 currens
sepperat u
uitie tue tu
mes corpu
ligentia e
dant quor
ctum anim
nas habee
rando pb
solatia: di
ra tibi pla
quia hic n
queris ga
gloriam
es: ibi cer
dia: q nec
ris audiu
ascendit:
et momet
as eterna

et de toto tempe quo vixisti: et etiam de qualibet oportebit te vana locutione et cogitatione domino reddere ratione. Cur non emendaris: cur moraris o die in diem miser pueri ad dominum: Cur te malorum non penitet commissio: Ecce mors properat ut te conterat die noctuq; currens. Ecce dyabolus iaz sepperat ut te recipiat ecce diuitie tue tibi deficient. Ecce huius corpus q; tanta nutris diligentia expectant: ut illud rodant quousq; illud irez coniunctum anime cuz illa pariter penas habeat infinitas. Quid errando p huius seculi inuia per solatia: diuitias gloria: et cetera tibi placita: no inuenies hic quia hic non sunt. Sed si vera queris gaudia ad illam celestem gloriam ppera: ad qm factus es: ibi certe illa vera sunt gaudia: q nec oculis vidit: nec auris audiuit: nec in cor hominis ascendit: dimitte queso caduca et mometanea ut habere valeas eterna et perpetua.

Hic incitat Hieronim⁹ malos ad expellendam mensuraz suarum malitiaz.

Ed qd d hys q nec dei timore nec amore nec mortis subsequetis tormento torrentur vt a peccatis cessent qui condolent sicut optant praua agere non possunt: dicam ve ve miseri qui hinc ridetis quia plagetis: ve qui optatis gaudia temporalia: q; vob in vitis sustinebitis tormeta infernalicia. Ecce vobis modicu; restat temporis spatium. Implete mensuras malitiaz vrarum ut veniat super vos omnis diuina indignatio. Fruamini hoc paruo tempe in Joci ebrietatibus preliis et cotentionib; choreis et pationibus nec vacu; ptransire tepus pmittatis. Quid moramini du; viuatis congregate vestris filiis honores diuitias et potentias: vestram augete nobilitatem: et famam: ut et vestri filij possunt q fecistis ex plere: quatinus cu; illis pariter in inferno ampliora paciamini cruciamenta.

Contra eos qui sperant in misericordiam domini agentes male.

Ed forte quis dicet benignus est dominus et misericors: qui omnem peccatorem ad se venientem recipit: et indulget. Verum quidem hoc esse confiteor: benignior est dominus quam quis credit: et unicuique prout ad se ut concedet redeunt. Nonne benignissimus est dominus qui tot et tantas tollerat iniurias a peccatoribus: dans eis tempus spatium ut emendentur. Sed hoc noveris quia sicut benignus est intollerando: ita iustus est in puniendo. Sed forte quis iterum dicet: quod vir qui in toto tempore quo vixit malefecit: in mortis articulo accepta penitentia a deo veniam obtinebit. Nequaquam vana suspitio et falsa meditatio. Atque de centum milibus hominum quorum semper mala fuit vitam eretur habere indulgentiam a deo: unus vir totus in peccatis genitus et enutritus qui nec deum timet: nec agnuit: nec deo audire voluit: nec se peccasse cognovit: nec quid penitentia

sit nisi forte dormiendo novit: totus adhuc sceleribus innodatus: quem angustia premit filiorum quos deserit: que dolor divitiarum et temporalium bonorum concutit cum eis non posse frui amplius se cernit quam acceptam a deo accipit penitentiam quam non acciperet si adhuc se posse sanari crederet.

Ecce vere concludam qui dum sanus est et juvenis deum offendere non formidat: in morte non merebitur divinam obtinere indulgentiam. Que dilectissimi filij est penitentia quae solum quis accipit cum se amplius vivere non posse cernit: qui si ex infirmitate convalesceret peior quam prius fieret.

Scio non modicos pecuniosorum accepta in mortis articulo penitentia convalescere in corpore: et peiorasse vitam: hoc teneo. Hoc vix puto: hoc multiplex experientia didici quod ei non bonum est finis cui mala semper fuit vita qui peccare non timuit. Sed peccando mundi vanitatibus semper vixit. Preciosa

Dem
inquit pphet
mini mors
mors peccat
Bonam
Ti
acc
Et
et nolite hor
et potentum
ostendimus
seriam esse
lingua in op
tiam potent
Qui n. p
toem patit
sibi erit: et si
ciosa nempo
mini mors
cupis vitam
mortem no
que sunt co
gloriam re
paruerit gl
et non super
mercedem
No suffici
men: si ch
christum: fr
bet nomen
tur: quiny

inquit ppheta in conspectu do-
mini mors sanctorum eius: et
mors peccatorum pessima.

Bonam vitam ducentes.

Ideo filij dilectissimi
accingimini potentia.

Et estote filij potentes
et nolite horum miserorum diuitum
et potentum quorum iam tantam
ostendimus inbecillitatem et mi-
seriam esse quantum non diceret
lingua in operando tenuem iusti-
tiam potentiam formidare.

Qui. n. propter iustitiam perse-
cutionem patitur beatus est et bene-
sibi erit: et si moritur beatorum pro-
ciosa nempe est in conspectu do-
mini mors sanctorum eius. Si
cupis vitam tenere in christo.
mortem noli timere pro christo.
que sunt condigna ad futuram
gloriam revelabuntur cum ap-
paruerit gloria que sursum est
et non super terram: non speret
mercedem qui non laborat.

Non sufficit solum christiani no-
men: si christianus es imitare
christum: frustra christiani ha-
bet nomen qui dyabolus sequi-
tur: quinyimo christians om-

nino non est. Si antichristus iux-
ta illud beati Evangeliste Jo-
hannis. Audistis quia antichristus
venit: nunc autem antichristi multi
facti sunt. Vis ergo regnare cum
christo patiaris cum christo.

Si christum regem et dominum. Cui no-
men est super omne nomen oportet
tuit pati ut ita intraret in glo-
riam suam: quam fiduciam habe-
mus nos intrandi sine labore.

Quam stulti sumus et tardi cor-
de ad credendum: volumus hic
gaudere cum seculo: et postea re-
gnare cum christo. Dominus nudus
ingreditur: seruus supfluitate
vestium auri et gemarum onustus
intrabitur. Ille ieiunus: iste lu-
xuria et crapula plenus: ille in cru-
ce pro christianis suis moriens. Iste
in lecto delicate sibi dormiens:
quod dominus fecit seruus non facit: pro-
mittit dominus zebedei filiis regnum
suum si calicem quem bibiturus erat
possint bibere.

Hic. permittit se scribis narrare.

Ic fatui filij hominum non
recte iudicantes nec quod
vix est cognoscetes: di-
cetes bonum malum et malum bonum.

Reuertimini ad cor et venientes audite me et narrabo vobis que audiui et cognoui et patres nostri narrauerunt mihi. Nec occultet a filiis hominum. Adherere deo bonum est: sicut ille ambulauit ambulare. Sicut Christus pro nobis animam suam posuit sic nos si opus est pro veritate que ipse deus est debemus animam ponere. Qui amat animam suam in hoc mundo perdet eam. Christus pro nobis passus est nobis relinquens exemplum ut sequamur vestigia eius. Non se cogitet christianum: qui pro Christo mori se non inuenit paratum. Qui christo ministra tempus sequatur: dicas Christi homo qui solum nomine et verbis christianus es: fide christi habes et predicas bonum est: sed ubi opera: fides sine operibus mortua est. Certe dicam qui Christum tantum ore et non opere laudas ipsum negas. Quia si que dicit crederes: saltem cum timeres et de peccatis vereretur. Et si credis et mala facis: centuplo puniendus es. Nonne peccatum quod fit ex certa malitia infinito

peius est peccato quod fit ex ignorantia. Peccauit angelus et homo: alter veniam inuenire potuit. Alter non: quia de re. Quia ille propria malitia: homo vero suggestione peccauit dyabolica

Ed forte dices et ego suggestione peccavi dyabolica. Ad quod ego: quod miser mereris premium si nullum haberes prelium. Nonne terrestris miles ad omne se exponit periculum ut suo regi placeat. Nec certe nulla tibi potest esse excusatio. Si te peccare dicas dyabolica suggestione sicut et ille: quia illa tibi non est occasio: quia ille solum vnus habuerat preceptum ut de ligno non premederet. Non dum quid foret dyabolica suggestio nouerit: nec quantum peccatum deo displicebat scierat: et tu ut dicitur non scis. Bene credis: et tot milia facis peccata. Equidem perinde: qui tales sunt christiani diligunt deum in ore suo: et lingua sua mentuntur ei. Cor autem eorum non est rectum cum eo nec fide habent in testamento eius.

De
Quomodo
re crucem
F
ru
ci
nachus in
lo reluctet
nunciet om
sed etiam
ita quod totu
Quia nihil
dens in te
ipsum solu
di vinit n
oportet
pere vult
ita mortu
quam mo
secularib
stolo dica
est in celi
non ego:
stus. Ideo
vitam be
metuat a
christus
Eos qui
meat qu
adere. Ne
to labun

Quomodo debemus porta
re crucem domini.

Quis diligit xpm ve
rus est christianus et ſpe
cialiter ſacerdos et mo
nachus in quo tauqua in ſpectu
lo relucet pfectio. Non ſolu
nunciet omnibus que poſſidet:
ſed etiam abneget ſemetipſum:
ita q totus ſit mortuus mudo.
Quia niſi granu frumenti ca
dens in terram mortuu fuerit:
ipſum ſolum manet. Qui mu
di viuit negotijs: mortuus e deo
oportet naqz homine qui ca
pere vult pfectionem et tenere:
ita mortuu eſſe mundo ut tan
quam mortuus: nihil de rebus
ſecularibus ſentiat: et cum apo
ſtolo dicat. Noſtra conuerſatio
eſt in celis. Et itez viuo ego et
non ego: viuit aut in me chri
ſtus. Idcirco qui vere iuſtus e
vitam hanc que mors eſt non
metuat amittere: ut vitaz que
chriſtus eſt valeat inuenire.
Eos qui corpus occidunt non ti
meat quia aiā non poſſunt oc
cidere. Sic tribulatioes que ci
to labunt ſuſtineat vt gaudia

que ſine fine manent habeat.
Nec ſola via eſt qua itur ad ce
li patriam. Certi ſi alio qſtra
mite poſſet. In toto fieret me
dax deus. Non enim que dico
vobis verba: recepi ab homine
neqz p homine didici ſed p euā
gelium ſuū didici.

De odio mundi.

Taqz omnino oportet
nos p multas tribulati
ones acq̄rere regnum
dei. Errat in via qui p diuitias
et delicias feſtinat ire. Signum
manifeſte dampnationis eſt in
hoc mudo ſua beneplacita aſſe
qui: et a mudo diligit: quos deus
diligit hos ſepe corrigit et caſti
gat. Si in mudo gloriari oportet:
libenter gloriemur in tribula
tioibus et aduerſitatibus veſtris
pmiſit. n. chriſtus hoc diſcipulis
ſuis quos dilexit in finem: in ſi
gnu precipue dilectiois cu i vl
tima cena dixit. Amē dico vo
bis qz plorabitis et flebitis vos
mundus aut gaudebit. Gau
dete filij mei dilectiſſimi cu ode
rit vos mundus deſiderate ſuſ
ferre ptum eliaſ et obprobria ab

hominibus quia beati eritis cum vos persecuti fuerint homines et maledixerint vobis: et dixerint omne malum aduersum vos mentientes propter filium hominis. Gaudete tunc et exultate quoniam merces vestra copiosa est in celis. Utinam in nos insurgat totus iste mundus. Si vos odit mundus scitote quod de mundo non estis: quoniam si de mundo essetis mundus quod suum esse diligeret.

De patientia.

Sine gaudium estimate cum multa habetis in seculo obprobria et aduersitates: scientes quod fortitudo et patientia ex ipsis oriuntur: patientia autem perfectum opus habet: probatur autem virtutes in homine per patientiam tanquam aurum pignem. Qui ceteras habet virtutes sine patientia: aux in vasis fictilibus portat. In sola dicebat saluator patientia possidebitis animas vestras. Fortitudo conexa est patientie. Vir patientis fortis est animo: qui patientis et fortis est secure bona sequen-

tis vite sperare potest. Seruate patientiam in mente: eaque cum tempus est exercere in operatione. Est autem patientia velum in quo huius mundi procellis navis vestra quocumque flante vento secure navigat. Nullum timens periculum. Nullus vestrum ad vindictam vel ad odium proximi commotus meliosa verba promoueat.

De misericordia.

Stote misericordes sicut et pater vester misericors est qui pluit super iustos et iniustos et solem suum ori facit super bonos et malos. Iudicium sine misericordia fiet illi qui non facit misericordiam. Misericordia super exaltat iudicium. Si non remisistis illis qui vos offendunt: nec pater vester remittet vobis: frustra petit misericordiam qui alijs denegat misericordiam. Sustinetis inquit apostolus. Si quis vos in servitutum redigit. Si quis vos in faciem cedit: hic nostra stabilitur vobis hic merces nostra tota et premitur: ut amicos diligamus in deum: et inimicos propter deum.

De
Seruus il
sercordia
cordiam
ruit habe
Justitia
delitas e
ricordia
tota in m
poterat q
nare: quo
cordia. I
christian
le est fore
et pium ira
Beati n
sercordia
dos et mo
mia: est n
vndiqz p
ligio est
parum p
rentem a
dem vita
ne solum
cerdos s
De m
mie et no

De morte gloriosi.

Servus ille nequā accepta misericordia conseruo suo misericordiam denegat. Et ideo meruit habere severitatez iustitie. Iustitia sine misericordia crudelitas est: et ideo iustitia misericordia miscēda est: lex nostra tota in misericordia est: propter peccatū poterat quoque nos deus damnare: quos sua salvavit misericordia. Qui misericordia non indiget christianus non est. Impossibile est fore hominē misericordē et piū iram non placare divinam. Beati misericordes quā ipsi misericordiam persequunt. Sacerdos et monachus precipue sine misericordia: est navis in medio pelagi undique perforata: quia vana religio est que caret misericordia parum potest esse habitu differentem a secularibus: et concordem vitam: non vestimētis et ordine solum: quis monachus et sacerdos sed vita.

De malis sacerdotibus nomine et non re: et de monachis.

Hieronimi

Eu quid dicam sepe ex magna habundantia tristitie homo multa loquitur. Ecce monachis undique feruet mundus et sacerdotibus tamen a deo per rarissimi sunt sacerdotes et monachi et quod vix unus de centum reperitur.

Nulla certe in mundo tam crudelis bestia est quam malus sacerdos vel monachus. Nam cor rigi non patitur nec veritatem unquam audire potest: et ut breviter dicam omnes preeminet malitia. Sunt hi tales sacerdotes et monachi solum habitu et nomine: quorum vana est religio. Religio munda et immaculata apud deum et patrem hec est visitare pupillos et viduas in tribulatione eorum et immaculatum se custodire ab hoc iculo.

De avaritia eorum.

Eu quantum in quibusdam spiritualibus habitu et nomine crevit cupiditas. Ymmo ut verius dicam tam huiusmodi

Spūalitatē est auaritia qz cer-
te sūt lupi rapaces in vestimen-
tis ouū: vbi sacerdos cupidus
ē ⁊ monachus ⁊ sine misericor-
dia ab eodem plusquā serpen-
tem fuge. Sunt etiam nōnulli
qui totum suū fructum estimāt
ecclesias. Monasteria miro
modo ⁊ opere ⁊ pauperū merce
de edificare in quibus tanta vi-
getur cupiditas ut terraz ⁊ oia
sibi deficere putent. Ibi cor ibi
mens ibi semp est sua cogitatio
ut aliena possint marsupia ex-
poliare: hos tales saluator in-
crepans inquit. *De vobis qui
edificatis monumenta pphe-
taz ecce qui ecclesias edificant
monasteria miro modo ornāt:
optant: bonū vident opus fa-
cere. Sed siquidem mīam pau-
peribus faciūt bonū est: vis vt
opus tuum placeat deo: fac ut
pauperes de hoc gaudeāt: qđ
templū est deo carius quā ho-
mo: Templum dei estis vos in-
quit apłus. Cum pauperi mi-
sericordiā tribus: cum viro in
necessitatibus suis subuenis: cū
errantem ad vias veritatis du-*

cis. *Quā admirabile ⁊ nobi-
le ac deo gratū tēplū deo edifi-
casti:*

Subuenire pauperibus.

*Range esurienti panē
tuū: egenos vagosqz i-
duc in domū tuā. Cum
videris nudū operi eū: ⁊ tamē
tuā ne despereris. Nemo se ex-
cusans dicat: nō habeo qđ pau-
peri fratri tribuā: s; ve stimētū
vel aliquid vltra extremā ne-
cessitatē possides: ⁊ paupi indi-
gētī nō subuenis fur es ⁊ latro.
Sim⁹ dilectissimi filij in rebus
temporalibus solū dispensatores
⁊ nō possessores. Si quid sup-
fluit quo alter frater egeat pos-
sidemus: furamur ymo vn⁹ fu-
rat aliquid ex inopia ⁊ necessi-
tate: nam iste tm̄ vltra necessi-
tatem retinet quo centū viue-
rent qui fame pereūt. Ille vni
vnū furtū facit: iste tot qđ nō
donat paciētibus necessitatem
Ices forte miser meū ē nā
mei pntes mihi dimiserūt
hoc: S; si hoc tibi tui dimiserūt
pntes quomodo potuerunt ti-
bi dimittere qđ suum non erat.*

De
Affi suū
buerūt: qu
mundum
runt: qui
Lerte qu
in die iud
ne iustitie
bunt. Qu
di audiat:
dere beu c
iuitie sue t
Lex natu
qđ ab alijs
ciamus. E
pdicat. E
lica infim
diqz quia
feret testu
cam de b
congreg
altitudin
num ⁊ bur
manis oc
laudē: be
am arbit
Edifi
bus paup
p
o

Ast si suū erat inquis. An̄ ba
 buerūt: quis dedit eis? Quid ī
 mundum venientes apparue/
 runt: quid recedentes ferunt?
 Certe que pauperū possidem⁹
 in die iudicij coram oculis diui
 ne iustitie vindictam exclama
 bunt. Qui habet aures audiē/
 di audiat: qui mihi nō vult cre
 dere heu q̄z graviter sciet cū di
 vitie sue transierint in egestatē
 Lex naturalis hoc precipit vt
 q̄ ab alijs desideram⁹: alijs fa
 ciamus. Quid aliud lex vetus
 pdicat. Quid aliud lex euāge/
 lica insinuat. Percūctare vn
 diqz quia corā deo vtraqz lex
 feret testimonia. Quid ergo di
 cam de hīs qui solum lapides
 congregant: ⁊ muros erigūt in
 altitudinem: quoz est cor va
 num ⁊ humana cogitatio ut hu
 manis oculis opus appareat:
 laudē: beneficiū: ⁊ totam hic su
 am arbitrātur fore iustitiā.

Edificare monasteria de re
 bus pauperum.

Anc etiā aliqui q̄ d̄ ra
 pinis ⁊ sudore pauperū
 oblationes ⁊ victimas

deo offerunt. Tales oblatiōes
 ante diuinā clementiā nō paz
 sunt abominabiles: quis tā in
 sapiens est q̄ nō intelligat q̄ ta
 lia beneficia non cedunt ad dei
 gloriam sed ad mundi pompā.
 Sed quis diceret: qd̄ dicis: nō
 ne bonum est edificare mona/
 steria ut inde honoretur deus?
 Ad q̄ ego. Bonū est dūmodo
 violentiam paupes nō sunt pas
 si: nec interpellent deus contra
 eos: quam possuz edificare do
 num deo placidaz vel sanctis
 eius: ex illis pecunijs de quibus
 paupes plozant. Qualis iusti
 tia potest esse munerare mortu
 tuos: ⁊ spoliare viuentes: ⁊ in/
 digentiam pauperū offerre do:
 Certe si hec placerent deo iu/
 stitia foret violentie sotia. Et
 si a nobis vellet hanc oblatio
 nem conscius fieret in peccato.
 Ast si deo displicet: non potest
 placere sanctis.

De natura paruuli in com/
 patione ad humilitatem.

Na de re filij dilectissi/
 mi deponentes omnez
 malitiam omnē doluz

et simulationes: et inuidias et omnes
detractiones: sicut modo geni-
ti infantes rationabiles sine do-
lo. Lac percipiscite ut in eo cre-
scatis in salutem: si tamen gustastis
quia dulcis est dominus: vere si non
eritis sicut puuli non intrabitis
regnum celorum. Paruulus vi-
dens pulcram mulierem non de-
lectat: preciosam vestem non de-
siderat intuendo: in iracundia
non perseverat: lesus non recor-
datur nec odit patrem sequitur
matrem non deseret: et ideo nul-
lus se regnum celorum cogitet at-
tingere. Nisi hanc puuli inno-
centiam et simplicitatem imitare
studeat: et castitatem habere. mu-
dum spernere: fratrem diligere
et in gremio matris ecclesie sepe
incumbere.

Exuere veterem hominem
et induere novum.

Exuite vos dilectissimi:
veterem hominem: et in-
duite vos armatura dei
ut possitis stare adversus insi-
dias dyaboli: dyabolus in mu-
do nihil possidet. Expoliati er-
go mundanis rebus momenta

neis: et cito velud umbra labet-
tibus: cum mundo pugnetis.

Qui oneratus vestibus cum nu-
do luctat: citius ad terram de-
ijcitur. Unde teneat habet vis
firmiter cum dyabolo pugnare:
vestimenta perice ne succubas
Terrena omnia sunt quedam cor-
poris indumenta: qui ea possi-
det citius vincet arma vestra pu-
gnatoria sunt Cassides. Paci-
entia. Humilitas et Charitas.
Hec arma sunt adversus versu-
tias dyaboli: quibus si iduti fu-
eritis accingetis fortitudine li-
bos vestros: et roborabitis bra-
chium vestrum. Fortitudo et de-
cor indumentum vestrum erit.

Et cum eritis in prelio ridebitis:
non timebitis a frigoribus nivis
et bene fundata domus vestra
supra petram que est christus.

De luxuria

Nihil dyaboli est luxu-
ria: o quot illa interfi-
cit rumphea: non est aliud pec-
catum quo totiens dyabolus vi-
ctor existat: fugite luxuriam. Nam
sicut virginitas hominis par est
angelis: ymo eum plus facit an-

De
gelia. It
bessificat:
to peiorer
lo alio leg
um: peni
Nam lu
Corpus
per illud
denigrat.
furta istru
memoria
oculos v
cat. Et p
Ex radi
alio reat
stiam e
ricordia:
pter hoc
deus mu
Sodom
bussisse
pemisit:
quis hoc
vitur. I
lio nemo
giat. Na
durare:
Qui vir
tat in gre
stolus: in

De morte glorioſi.

gelia. Ita luxuria plus hoïem
beſtificat: & ut ita dicam. **O** Jul
to peïorem beſtia efficit: de nul
lo alio legit peccato dixiſſe de/
um: penitet me feciſſe hominez
Nam luxuria hec facit opera.
Corpus debilitat: & quaſi ſem
per illud morti deſtinat: ſama
denigrat. **O**arſubia euacuat
furta iſtruit: homicidia cauſat
memoriaz eberat. **C**or aufert
oculos vtriuſq; hominis exce
cat. **E**t p̄ ceteris iram puocat.
Ex radice gula oritur: p̄ nullo
alio reatu tam manifeſtam iu/
ſtitiam exercuit deus ſine miſe
ricordia: q̄ntum p̄ iſto. **P**ro/
pter hoc aut peccatum legitur
deus mundo induxiſſe diluuiũ.
Sodomam & **S**omoram cõ/
buſſiſſe & multos alios homies
pemiſſe: hoc rethe dyaboli: ſi/
quis hoc capitur nõ cito diſſol
uitur. **I**n iſto tamen graui pre
lio nemo poteſt vincere: niſi ſu
giat. **N**emo poteſt firmiter p̄/
durare: niſi carnem domet.
Qui vino vtitur ignem por
tat in gremio. **N**olite inq̄t apo
ſtolus: inebriari vino in quo eſt

Hieronimi

luxuria: hoc prelium non ſuſti/
netur niſi in abſtinentia & **F**eiu
nio: vinũ nocet ſed vultus cen
tuplo mulierum. **O**Julier dya/
boli ſagitta eſt: quia in luxuriã
homo cito trahitur. **N**ullus in
hoc confidat viuens. **S**i ſctũs
eſ: nec tamen ſecurus eſ. **O** Ju
lier viri precioſam animã; ra/
pit. **N**unquid abſcondere po/
teſt homo ignem in ſinu ſuo vt
veſtimenta eius non ardeant:
aut ambulare ſup p̄rnas ut nõ
comburantur plante eius. **A**ir
& mulier ignis & palea illa dya
bolus nunquam ſuſſilare ceſſat
donec accendatur: huius prelij
nunq; fiet victor niſi fugiens.

Nunquam viri cum muliere
ſunt colloquia longa: ſola in ſi/
mul loqui faciat neceſſitas: vir
mulierum cuncta ſpernat mu/
nuſcula & blanda verbula. **S**i
vult luxurie non capi laqueis:
tanta ſit inter virum & mulierẽ
charitas: vt alter alterius no/
men neſciat.

Turimiaz sanctissimi
 ceciderunt hoc vitio p
 pter suam securitatem. Time
 atis filij: si in alijs peccatis ti
 mendū est: in hoc multo plus.
 Sed vere dicam hodie sub spū
 alitatis noie fit fornicatiōis ge
 nus a pluribus. Ne quid pfe
 ram: hodie non verecūdantur
 hoies. Vno gloriānt cum male
 fecerint. Aliqualis viget i mu
 lieribus verecūdia quanq̄ par
 ua. Sed hec in homibus creuit
 malitia: ut ille putet insipies q̄
 huius doctus nō ē. Quid plu
 ra: hec sua est festiuitas: hec o
 mnis predicatio: ut ob hoc fre
 quentēt ecclesias: ut mulieres
 videant: et eaz vtant colloq̄ijs
 quatenus inde luxurie amplius
 crescat appetitus. Sed qd vir
 miser gloriaris in malitia ista:
 forte quia potens es in iniqui
 tate. Centuplo plus peccas q̄
 mulier. Mulier mollis et tu for
 tem te existimas. Illa in domo
 sedet: et tu mille modis vagan
 do eam illaqueas: et aliquādo
 eam cogis ut vi faciat: hoc tū
 facis quia deus tacet: hoc tu

cogitas q̄ tibi sit similis. Sed
 vriet dies quo arguet te: et sta
 tuet contra te faciē tuam. Un
 de filij. Estote prudentes sicut
 serpentes et simplices sicut co
 lumbe: et pugnate viriliter euz
 antiquo serpente. Sint lumbi
 vestri p̄incti et lucerne arden
 tes in manibus vestris: et tunc
 viriliter agite et cōfortet cor ve
 str: quia qui debellabūt vos ti
 mebunt: et in deo facietis virtu
 tem: et ipse ad nihilum deducet
 oēs tribulantes vos.

De charitate.

Redilecti mei diligite
 vos inuicē: nō. n. acce
 pi ab homine hoc sed a
 saluatore. Hoc inquit est p̄ce
 prum meū ut diligatis inuicem.
 In sola. n. dilectiōe omnia h
 tutum bona consistunt. Sicut
 ex vna radice multi exeunt ra
 mi. Sic ex charitate multe ge
 nerant virtutes. Si liguis ho
 minū loquar inquit ap̄lus et an
 geloz si habuerim oēm pp̄be
 tiam: et nouerim misteria omia
 et omnē scientiam: et si habuero
 omnē fidem ita ut montes trās

feram: ch
 beam nibi
 ritatem h
 patiens e
 charitate
 diligit pa
 et carnis:
 ni faciūt:
 sicut amic
 potest bon
 nerin char
 ligit qui ei
 quā pluri
 Sūt etia
 ligūt: sed
 eni amicū
 nem dei po
 pra deum
 digni. In
 quirit tem
 mediū vu
 lum est. S
 gere bonu
 De dile
 E
 co
 ni
 in luxuriam
 inuidiā de
 nes et dei o

feram: charitatem autem non habeam: nihil sum. Qui veram charitatem habet: benignus est et patiens est. Ille veram habet charitatem: qui non tantum proximos diligit per affectum cognationis et carnis: sicut ethnici et publicani faciunt: sed ita diligit inimicum sicut amicum. Et hoc uno modo potest homo cognoscere: si manet in charitate: si ipse eum diligit qui ei aduersat. Certe hic quae plurimum aduertendum est. Sunt etiam quae plurimi qui diligunt: sed male diligunt. In tantum enim amicum diligunt: quod dilectionem dei perdunt. Qui aliquid super praedem diligunt deo non sunt digni. In cunctis virtutibus requiritur temperantia: virtus semper modum vult: diligere nimis malum est. Sed ut vis exigit diligere bonum est.

De dilectione vana quae nocet.

Omnis dilectio que nocet: vitanda est propter nimiam dilectionem aliqui in luxuriam ceciderunt: aliqui in inuidiam deuenerunt. Multi orationes et dei obsequia dimiserunt:

hoc quippe agit superfluum amor ut quem diligit semper videre vellet. Nimius et stultus amor ignorat siquidem iustitiam et veritatem ratione caret: modum nescit neque aliud cogitare potest quam quod diligit. Amor iste non accipit de impossibilitate solatium: de difficultate remedium. Impossibile est hominem qui talem habet amorem deo posse acceptabiles esse orationes: hic amor non est charitas sed stultitia.

Omnes nostros et ebemus diligere fratres super nosmetipsos: ita quod vitia non diligant punire malum charitas est meliorem plus diligere iustum est. Sic diligendi sunt homines ut bonitas exaltetur et vitium deturpetur.

Vera charitas exigit ut deum diligamus ex toto corde ex tota mente et ex totis viribus nostris et ita eum singulariter diligamus ut cum eo nihil aliud diligamus et primum nostrum sicut nos. In his duobus mandatis pedit tota lex et propheta. Qui sine charitate est sine deo est: quia deus est charitas et charitas est

deus: quia qui manet in charitate in celo iam cepit habitare. In celo est vna charitas omnium beatorum.

De vera charitate.

Si charitas est vera: ibi inuidia est nulla. ibi ambitio nulla cognoscitur: nec murmuratio: nec detractio: nec derisio: sed est in omnibus vna et eadem voluntas. Hoc scitote fratres quia si non habetis charitatem perfectam sub dyabolica potestate estis: nec ultra vobiscum est deus. Et qui sine deo est in inferno est. Idcirco dilectissimi filij mei hortor vos dum tempus habetis ne in vacuum dei gratiam recipiatis.

Gratia dei omnibus data est propter mortem filij eius: dum tempore isto breuissimo viuimus seminemus quod post mortem suo tempore meremur. Breues dies hominis: precipitur velud a texente vita mea dum adhuc ordirer. Tanquam fur mors venit. Cum mortuus fuerit homo non simul cum eo descendet gloria domus eius. Disiites in bonis

quibus vilibus ducunt dies suos et in puncto ad inferna descendunt: opera cuiuslibet secuntur illum.

romptum est ut hominis cuius mala semper fuit vita: mala sit mors.

Sive malum sive bonum isto tempore fecerimus illud idem post finem mortis inueniemus. Non expectetis quia tempus istud acceptabile est dum lucem habetis non ambuletis in tenebris qui ambulat in tenebris nescit quo vadat: lux vera christus est: qui lucet in tenebris et illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. At ergo filij lucis sitis et tenebre vos non apprehendant. Ad ipsum accedentes lapides viuum ab hominibus quidem reprobatum a deo autem electum: et ipsi tanquam lapides viuui sup edificamini: et in omnibus exhibeat vobismetipsum tanquam dei ministrorum: in multa patientia: in tribulationibus: in necessitatibus: in angustiis: in plagis: in seditionibus: in carceribus: in laboribus: in vigiliis: in ieiuniis: in sa-

eritate: in
tate: in su
cto: in ch
bo verit

Den
rate.

est. Est. n
rati obsta
fugiatis
quolibet
vano red
Silentia
loquii ibi
darium:
peccatum
lis est bo
vel mona
verbum in
sti nomen
net legem
lege dom
nocte: no
piorum n
catorum e
tatum sec

Demoxe glorioſi

ctitate: iuſtitia: in longanimitate: in ſuauiſſitate: in ſpiritu ſancto: in charitate nō ficta: in verbo veritatis in virtute dei.

De mendatio ⁊ falſa ſocietate.

Quoniam ſit inter vos mendatiū. Omnis vir mendax abominabilis deo eſt. Eſt. n. veritas deus ⁊ veritati obſtat mendatiū. Quoniam ſugiat ſeruum ocioſum: de quolibet enim verbo ocioſo et vano reddemus deo rationem. **Silentia diligite: vbi eſt multiloquiū ibi frequenter eſt mendatiū: ⁊ vbi mendatiū ibi peccatum.** Sermo indicat qualis eſt homo: in ore ſacerdotis vel monachi nullum vnquam ſit verbum in quo non ſonet chriſti nomen: ſemp̄ diuinam ruminet legem. Etenim beatus qui in lege domini meditatur die ac nocte: non abiens in conſilio impiorum neq; ſtans in via peccatorum erit tanquam lignum plantatum ſecus decurſus aquarum.

Micronimi

Eius folia non decidunt ſed dabit fructum in tempore ſuo.

Et omnia quecumque fecerit ſemper proſperabuntur. Certe nihil tantum nocet homini quam mala ſocietas. Talis enim efficit homo qualium ſocietate fruatur.

Uir caſtus certe luxurioſi ſocietatem auſugiat. Multo magis improprie puto virum diutius permanere in bonis operibus qui malorum aſſidua ſocietate vtitur. Cum ſcō psalmiſta vociferatur: ſanctus eris: ⁊ cum viro innocente innocēs eris ⁊ cum peruerſo puerteris. Sicut enim mala ſocietas nocet: ſic bona prodeſt. Nihil poteſt equipperari huic theſauro: qui bonam inuenit ſocietatem vitam inuenit diuitijs aſſuit. Certe vere dicatur homo vel bonus vel malus efficitur niſi ob ſocietatis cauſam. **U**eri cor tanquam tabula raſa: quo nihil pictum eſt fore dicatur. Illud ergo quod a ſocietate recipit uſque in ſenectutem retinet: ſiue bonum ſiue malum ſit. **R**aro cum iuvene iuuenis habitet.

Nam ignis si apponatur igni: calorem non extinguit sed enutrit: semper et ubique delectat sapientia: ferociori non erate sed prudentia fortia existit. Alioquin si stulto fortietur assidua fortietate et stultitia in stultitia dilabatur.

De Juramento et orationibus deuotis.

Rate omnia filij mei nolite iurare oino neque per celum neque per terram neque per aliud quodcumque iuramentum. Sit autem sermo noster est: non non. Cuius ora frequens sonat iuramentum in ipso homine parua est dei cognitio et dilectio. Si non est qui iuro: deus esse nego: preceptum enim dei iurare prohibet. Igitur non assumatis nomen dei inuani. Orationibus instate continuis: multum valet oratio frequens et deuota. Oratio hominem a terra subleuat ad celestia uehit: et facit hominem cum deo loqui: gratiasque ab eodem obtinet dummodo sit deuota et lacrimis mixta. Multum valet oratio frequens conspersa lacrimis ad promerendam di-

uinam elementiam: ad exauditionis beneficium obtinendum. Obtinuit ezechias statim gratias a domino suis lacrimis et orationibus ut mutaret sententiam quam dixerat: liberauit deus susannam a iudicio dire mortis propter orationes et lacrimas. Orationibus helye celum dedit pluuiam quod clausum fuerat annis tribus et mensibus sex. Si quod egetis petatis cum lacrimis in fide nihil dubitantes. Qui fidem veram habet ut granum sinapis quicquid petierit fiet statim. Iste idem dominus diues est in omnes qui tunc erat: et spes vera nunc est: gaudium vestrum cogitatio uestra et omne desiderium uestrum sit semper deus. Quod ex ipso et in ipso et per ipsum sunt omnia: in quo uiuimus: per quem mouemur et sumus et sine ipso nihil penitus.

De morte eius.

Am filij mei
vobiscum:
quam natu
ne huc ven
natus fuisse
issem. Suo
perit filio:
bus fecit ei
te: per cuius m
mortua est.
sibi viuit v
uiuimus d
rimur dno
go uiuimus
mini sumus
christus dno
Si. n. christ
te non est ser
Idcirco et
enim resurre
firmi sumus
mus: et si ch
ut amplius
te et nos po
nunquam mor
christo in g
enim mortuu
tus homo n
est ut destru
ti ut fierem

Am filij mei multa non loquor
 vobiscum: venit enim hora ad
 quam natus sum: hac conditio
 ne huc veni ut exirem nunquam
 natus fuisset si mori non debu-
 issem. Suo proprio deus non pe-
 perat filio: sed pro nobis omni-
 bus fecit ei mori in crucis stipi-
 te: pro cuius mortis mors nostra
 mortua est. Nemo enim vestrum
 sibi vivit vel moritur. Siue enim
 vivimus domino vivimus siue mo-
 rimur domino morimur. Siue er-
 go vivimus siue morimur do-
 mini sumus. In hoc enim vocat
 christus dominus vivorum et mortuorum
 Si enim christus mortuus est: cer-
 te non est servus maior domino suo.
 Idcirco et nos moriemur. Si
 enim surrexit habemus spem
 firmam quod et nos resurge-
 mus: et si christus sic surrexit
 ut amplius non moreretur. Cer-
 te et nos post resurrectionem nostram
 nunquam moriemur sed semper cum
 christo in gloria stabimus. Cum
 enim mortuus fuerit christus: ve-
 tus homo noster simul mortuus
 est ut destrueret corpus pecca-
 ti ut fieremus unum corpus cum

illo. Idcirco si surrexit et nos
 resurgemus cum illo quod sumus
 membra eius. Si autem et christus
 non plus morietur et nos simili-
 ter. Quoniam quidem dilectissimi fi-
 lij mei si nunc morior. Credo quod
 redemptor meus vivit et in no-
 vissimo die de terra surrecturus
 sum et rursus circumdabor hac
 pelle mea: et in ista propria carne
 videbo deum salvatorem quem
 visurus sum ego ipse qui nunc
 loquor quem hunc nunc cernitis
 morientem et non certe alius loco
 mei et isti proprii oculi mei qui-
 bus vos video conspecturi sunt
 eum.

De exhortatione fratrum a hiero-
 nimo.

Ade dilectissimi filij mei
 videte quomodo cau-
 te ambuletis non sicut
 insipientes sed ut sapientes. No-
 lite secundum carnem ambulare quod
 si secundum carnem ambulabitis mo-
 riemini: sed spiritu ambulantes
 facta carnis mortificate. Nunc
 mecum exultate cantate et psal-
 lite. Abijcite vestimenta luctus
 et tristitie. Spargite cinerem et

capite vestro. Jubilate deo: psalmū dicite nomini eius date gloriā laudi eius. Quoniam huc vsqz trāsui p ignem ⁊ aqz ⁊ ecce nunc ductor in refrigeriū Introibo i domū domini ⁊ redam vota mea de die in diem. Quantum lucrū mihi est mori quoniā viuere meū christus deinceps ent. Ecce terrestribus huius habitationis domus dissoluit ut alia succedat nō manufacta habitatio eterna in celis. Ecce q mortali veste exuor ⁊ eterna induar huc vsqz peregrinatus sum. Jam redeo ad patriam. Ecce premium capio p quo in agone cucurri. Ecce portum attingo quem tanto desideravi desiderio. Ecce de tenebris ad lucem: de periculis ad securitatez: de inopia ad diuitias: de prelio ad victoriam: de tristitia ad gaudium: de seruitute ad dominiū: de temporali ad perpetuū: de fetore ad odorem suauissimū vebor. In hijs cecus sum ⁊ illuminor: vndiqz vulneratus ⁊ sanor: hic semper contristatus sum. Et ecce iam

letificor: vere hic moriens ⁊ iū viuificor.

De mundi vita.

Vita mundi non vita sed mors: vita fallax: vita onusta tristitijs imbecillis ⁊ vmbatica: vita pauus vita: vita in eis. vita fragilis: vita momentanea ⁊ caduca: que quantomagis crescit tantomagis decrescit: cum plus pcedis plus ad mortem properas. Vita plena laqueis: quot in mūdo illaqueas quot p te iam sustinent tormenta infernalīa. Quam beatus qui tuas agnoscit fallacias: qz beator qui de tnis non curat bladijs: nimis qz beatissimus qui te bene priuatus ē. Melior negotiatio ei⁹ argento ⁊ auro pami ⁊ purissimi fructus eius.

Inuocatio mortis.

Mors dulcis ⁊ iocunda: nō certe mors que vitam veram largiris que fugas febres ⁊ vulnera: famē extinguis ⁊ sitim. Mors

Den
iustissima: p
pera: humili
rem ⁊ pote
mitem: par
cum amar
das suppli
mum. Ven
mea ostenc
ligit anima
vbi pascat
bet christu
amplius in
huius inco

rum
rig
me

est enim cor
post te. Lu
gentorū tu
peris me in
exultem ⁊ ga
reba ante fa
tabo ⁊ psalm
ce tu pulchr
āplius noli
nes dies me
mei pertran
bra: Conuer

iuſtiſſima: pia: bonis: malis: af-
pera: humilias ſuperbum: diui-
tem ⁊ potentem: ⁊ exaltas hu-
mitem: parte pauperes ſatiant
cum amarum perit. Tu malis
das ſupplitiū. Juſtis eterne p-
miiū. Veni ſoror mea amica
mea offende mihi vbi quez di-
ligit anima mea: indica mihi:
vbi paſcat dñs meus: vbi cu-
bet chriſtus me: nec dimittas
amplius ire vagari p̄ in viuit
huius incolatus mei. *permuta*

exurge gloria mea por-
rige mihi manū trabe
me poſt te. *Maratus*
eſt enim cor meum ⁊ exurgam
poſt te. *Lurram* in odore vn-
gentorū tuorū donec introdu-
xeris me in cellam dñi mei: vt
exultem ⁊ gaudeam cum appa-
reba ante faciem ſuā ⁊ tunc cā-
tabo ⁊ pſalmū dicam dño. Ec-
ce tu pulchra es amica mea et
āplius noli morari. Ecce om-
nes dies mei defecerunt ⁊ anni
mei pertranſierunt velud vm-
bra: *Conuertere aliquantulus*

ſuper me quia te inuenire exul-
taui. ⁊ in te delectatus ſum om-
nibus diebus vite mee: ſuſcipe
me: Nam cum ſuſcepiffi domi-
num meum: me ſaluafi: me vi-
uifi caſti Nam respice in me ſal-
uū fac me ⁊ libera me de aquis
multis ⁊ de manu filiorum alie-
norum. Erue de carcere animā
meam et reduce eam in patriā
per gratiam quam operata fu-
iſſi ſuſcipiendo dominum meū
Unde exulaui per culpam quā
perpetrauit meus genitor adā
veniam per te in ortum dilecti
mei vt fructum pomorum ſuo-
rum comedam.

Oratio anabela Sancti
Hieronymi ad deum.

Efecerūt ſicut fumus
dies mei: ⁊ oſſa mea li-
cut cremium aruerunt
et caro mea: Ecce iam venit
tempus miſerendi mei. Noli-
tardare accelera ut eripias me
quia amore languedo per te bo-
na mors fructum recipimus bo-
norum que facimus: agnoſci-
mus premia que ſperamus.

Antequā venias deum ex parte cognoscimus: cū veneris pfecte eum videbimus sicuti est. Nigra es sed formosa: pulcra es et decora: fauus distillans labia tua terribilis es et castrorum aties et quis resistet tibi. Terribilis certe apud reges terre auferēs spiritum principum. Notam facis hominibus virtutes tuam. Tu pfringis cornua peccatorum et exaltas cornua iustorum. Illuxerunt choruscationes tue orbi terre vidit et cōmota est terra. Aperi mihi dulcis soror et amica mea ianuas vite quas aperire mihi pmisisti cū affuisti domino meo ut iam sit in pace locus meus et habitatio mea in syon. Expolia me hac mortali tunica mea quam fero ut induam me vestimentis letitie. Anima mea liquefacta est ut inuenire possim dilectū meū quem in mūdo quesui et non inueni. Inuenerunt me in hac solitudine custodes qui circūierūt ciuitatem: pcusserunt me et vulnerauerūt me: tulerunt palliū meū custodes muroꝝ: pcussus

sum et humiliatus sum a voce dolorum et maloz. Tota die expbrauerūt mihi inimici mei loquētes aduersū me lingua dolosa et sermōibus odij circūdātes et expugnātes me grat: posuerūt aduersū me mala pbonis et odium p dilectione mea.

Hieronimus supplicat morti vt veniat.

Rego bona mors pperā pfringe arcum scutum et gladiū et bellum

Si morarisiā deficit paulisp spūs meus ppter multitudinē dolorū meoz. Jam consolationes tue letificant aīam meam: hodie vocē meam audiens non li obdurare cor tuum quādo veniaz et apparebo ante faciē dei ut inhabitē in domo sua in longitudine dierū fuerunt mihi in huius vite mee miseria lachryme mee panes die ac nocte: labores: ptumelie: afflictōes: erupne: fames: sitis. Ieiunia vigilielemptatiōes et pestilentie. Audi gemitus vinculati solue vinculationes meas. Accipe hinc filiū famelitum in regione

aliena: et
Suscipe
loca eum
me intra
baoth: u
Suscipe
et educ m
me de ter
disrumpe
ditum. I
elsum: cu
pillū. Se
bitanti in
tis ostē
na nunci
obdormi
Fratre
sancti
uit meroꝝ
stz poter
tinere: se
plangen
mus pat
et transtu
tis faciē
tus tui g
virtutis

aliens: et redde eum patri suo.
 Suscipe vlceribus plenū et col
 loca eum in sinu abrahe: et fac
 me intrare in vineā domini sa/
 baoth: ut non stem hic otiosus.
 Suscipe me a via iniquitatis:
 et educ me in via eterna: educ
 me de tenebris et umbra mortis
 dirumpe vincula solve cōpe/
 ditum. Illumina cecum: erige
 elisum: custodi aduenam et pu/
 pillū. Sediti in tenebris et ha/
 bitanti in regione vmbre mor/
 tis ostende lumen tuū. Illumi/
 na nunc me ut nunquam amplius
 obdormiā in morte.

Fratres deplorant recessus
 sancti Hieronimi.

Ecce et hijs similia pro se
 quente scissimo viro o
 mniū circūstantiū cre/
 uit meror et tristitia nec quis no
 strum poterat se a lachrimis con/
 tinere: sed omniū vna erat vox
 plangentiū. Quid sine te facie
 mus pater vineā istā plantasti
 et transtulisti eam: ut quid auer
 tis faciē tuā ab ea. In lue vul
 tus tui ambulabamus: gloria
 virtutis nostre tu eras: heu quid

sine te amplius faciemus. Tu pa
 ter: tu doctor et refugium: tu exē/
 plar innocentie vtinā nobis te
 cum mori liceat. Nā ad nihilū re/
 dacti erimus sicut oves erimus
 sine pastore ad nihilū deuenie/
 mus velud aqua decurrens.

Non erit qui proleetur nos: fiet
 filij tui orphani et famē patient
 ut canes: circūeūtes vndiqz nō
 te inuenient. Ne quantus ce/
 cidit ignis super nos: non te de
 inceps videbimus solē. Cōgre/
 gatio quid faciet fideiū sine te
 tu dispersio eras hereticoz: tu
 interfectoz eoz gladio oris tui
 tu eoz malleus et securis conte
 rens dentes in ore ipsoz molas
 leonū confringens et deducens
 eos in puteū interitus. Gaude
 bunt nunc et exultabunt et humi
 liabunt populū tuū et heredita
 tē tuā verabunt. Captabant i
 aiā iusti et sanguinē innocen/
 tem condēnabunt. Incendent
 igni sanctuariū dei et veritatez
 fidei lacerabunt.

Sanctus Hieronimus con
 solatur fratres ut confidant in
 christo:

Ancille motus illis &
 bis aliquantulum lachri
 mar? ut totus semper
 in domino misericordie visce/
 ribus affluerebat. Conuersusq;
 ad eos hac tantum fletibus vo/
 ce respondit. Eya boni milites
 christi. Confidatis in christo &
 in potentia virtutis eius. No/
 lite timere consequimini miseri/
 cordiam a deo si sperabitis in eu
 Est enim ipse pius et misericors
 et nullum deserit sperantium in se.
 Quis confusus est in domino & de/
 relictus est ab eo: Si autem dere/
 linquo vos dominus vos nonne re/
 cipiet. Ipse enim vobis constituet
 legem suam in via: diriget vos
 in semitam suam rectam: & non
 tradat vos in animas persecu/
 tum vos: viriliter ergo agite
 et confortetur cor vestrum et su/
 stinete dominum. Est enim deus in ce/
 lo pius et misericors qui suos/
 nullo modis scit iniurare famu/
 los. Non turbetur cor vestrum
 neque formidet. Sperate in do/
 mino & effundite coram illo cor/
 da vestra quia ipse erit adiutor/
 vester. Si enim abiero vos itez

me videbitis & gaudebimus in
 simul quia non multum post hos
 dies quo ego vado & vos po/
 teritis venire et ubi ego. Ibi
 & vos eritis in gaudio quod nemo
 tollet a vobis.

Eusebium preponit fratribus
 Emert ore filij kmi: quoniam
 post mortem Josy de
 us elegit Josue in ducem
 et protectorem populo suo. Et
 elevato Eya per turbam in curro
 igneo in celum: fecit Heliseum in
 prophetam. In quo duplex re/
 quieuit spiritus helye. Nunquid/
 nunc exinanita est manus domini aut
 oblitus est deus misereri aut con/
 tinebit in ira misericordiam suam:
 dominus erit pars hereditatis vestre/
 et calicis vestri: & ipse restituet vo/
 bis hereditatem vestram. Suscita
 bit namque alium pastorem ex vobis:
 cui dabit euangelizare & iste in/
 gredietur sine macula & opera
 bitur iustitiam. & rogo deum meum/
 qui eduxit & reduxit me secundum/
 voluntatem suam ut si quis fuit in
 me spiritus ad obediendum preceptis
 suis: quoniam in isto quem mittere vobis
 paracletum & pastorem fiat duplex

De
 En Euseb
 simu habe
 qz me aud
 vobis in
 lij obedie
 Quom om
 tudine & c
 quid in vo
 referatis a
 ut sollicit
 tez spūs in
 corpus et
 vocati est
 onis v're
 oim ielus
 simul viu
 cere cupit
 imitatores
 late in dil
 lexit vos
 pro vobis
 faceret vo
 rores bono
 cuiq; det
 mensurat
 vobis de
 bunde ut
 dum eum.
 strum in le

De morte glorioſi.

En Eusebiū filiū meū dilectis-
simū habetis vobiscū: et cū tan-
quā me audietis. Ipse enim erit
vobis in patrē: et vos tanquā fi-
lij obedientēs ei in charitate.
Cum omni bñilitate et mansue-
tudine et cū omni patiētia. Si-
quid in vobis fuerit necessitas
referatis ad eū. **O**bscuro vos:
vt solliciti sitis seruare vnita-
tem spūs in vinculo pacis: vnū
corpus et vnus spūs sitis sicut
vocati estis i vna spe vocati/
onis vře vnus ē deus et pater
oim iesus christus. Cui soli vna
simul viuētes fraternitate pla-
cere cupitis. Ideo eius estote
imitatores sicut filij km̄i et ab-
ulate in dilectione sicut et ipse di-
lexit vos et tradidit semetipsum
pro vobis vt vos redimeret et
faceret vos acceptabiles secta-
tores bonorum operum et vni-
cuiq; det ipse gratiam secundū
mensuram donationis sue: det
vobis de roze spiritus sancti ha-
bunde vt habeatis cor ad colē-
dum eum. Ad aperiat cor ve-
strum in lege sua et in preceptis

Hieronimi

suis vt cognoscatis eum et faci-
atis eius voluntatem nec vos
vnquā deserat. *imitat*
Hieronimus inscribat Euse-
bium ad sustinendum
onus.

Autem fili mi Euse-
bi. **C**on surge cōsurge
induere fortitudinem
Semper subditus esto domio
nec emuleris eum vt nequiter
facias: salustua in sempiternū
erit vt iustitia non deficiat. hu-
milior sis omnibus. **L**euā in ce-
lum oculos tuos. **L**ex dei sem-
per sit in corde tuo. **N**oli time-
re obprobria hominū: et blas-
phemias eorum: ne metuas.
Si sperabis in domio assumes
fortitudinem et venient tibi pē-
ne vt aquile et volabis: volab-
et non deficies. vniuersa legis
domini secura loqueris omni-
bus: ne timeas a facie hominū
quia cum illis semper est domi-
nus cum quibus est veritas de-
scenditq; cū illis deus in fouea

Epistola beati

Eusebii

et in vinculis non dereliquit eos
sed a se ductoribus tunc illos:
et est illis adiutor et protector in
tempore tribulationis. Certe
fatue timeret mortem: hanc ymo
ut plus dicam merito odit vi-
tam hanc: qui se bene agere cer-
nit. Ecce constituo te super soe-
ritatem istam ut Euellas destru-
as et dissipas et disperdas et edi-
fices et plantes. Non oportet enim
te esse inreprehensibilem. Ne-
mo potest malos alios corrige-
re nisi cui non potest quis corri-
gendo dicere et tu facis simili-
ter.

Præcipit ut sit prudens.

Ibi domino maior erit la-
bor sed maius præmi-
um esto sobrius prudens et
pudicus hospitalis et doctor nul-
li violentiam facito: sed omnes
equaliter dilige et tanto quem-
que plus quanto melior est. Non
sis persecutor sed modestus: non
litigiosus nec cupidus. Tu. n. p
dica oportune verbum dei. Om-
nis scriptura diuinitus inspi-
rata: est utilis ad docendum.
Acquire verba que predices ho-

minibus: valet enim huiusmo-
di predicatio ad illuminandum
ad arguendum: ad corrigendum
et ad erudiendum in iustitia: ut
perfectus sit audiens et in omni
opere bono instructus: est enim
Iesus christus sedens ad dexte-
ram virtutis dei reuelans mi-
steria et docens omnem scientiam
Non omnibus fili dilectis-
sime te ipsum prebe ex-
emplum bonorum ope-
rum in omni sanctitate et boni-
tate: Nam capite patiente: to-
tum debilitatur corpus: ut er-
go te breuiter doceam facies o-
mnia bona si timueris deum: pa-
tri meo Reuerendissimo Da-
masio portuensi Episcopo scri-
bens facias mei memoriam ut
habeat me in orationibus suis
nec corrumpi dimittat opera que
tanto labore contexui ab homi-
nibus iniquis et dolosis a qui-
bus sepe expugnatus sum a iu-
uentute. Ecclesiam prudenter
custodiat sciens quoniam ma-
li erigunt se illaqueantes ani-
mas simplicium quos conatus
sum educere in viam rectam:

De
loquentes
habentes i
muri et silu
sum in mo
Spero. n.
est et non de
os. Gaudi
et consolatio
sericordia
et multe sci
Augustini
pium omni p
dimiti pot
ter quem
sto bisu fi
dem nostru
bens hoc ip
fidelis pug
quod absit ma
natori nos
mnibus ch
bus in chri
Hieron
gulos frati
Sci
ce
quit. Acc
vos filij m
cedam. H

loquentes in ore ſuo ⁊ gladius habentes in labijs ſuis qm̄ obmutui ⁊ filii a bonis ⁊ pietus ſum in monumento dormiens. Spero. n. in dño quia benign⁹ eſt ⁊ nō derelinquet fideles ſuos. Gaudiū. n. habeo magn⁹ ⁊ conſolatōm: preſumēs de miſericordia dñi q̄ virū mirabilē ⁊ multe ſcientie ⁊ bonitatis.

Auguſtinū yponēſem Episcopū omni pfectiōe ⁊ veritate redimitū poſt me relinquo propter quem multaz habeo in chriſto bieſu fidutiā ſuſtentandi ſidem noſtram. Cui de me ſcribens hoc ipſū rogitō ut tanqm̄ fidelis pugnet miles ne veniāt q̄ abſit mala genti veſtre. Senatori noſtro Theodonio ⁊ omnibus chriſti fidelibus ⁊ fratribus in chriſto me recōmendes.

Hieronimus oſculabā ſingulos fratres.

In iſtis hīs verbis vir ſciſſimus iocunda voce rurſus ad fratres inquit. Accedite huc ut tangam vos filij mei antequā a vob recedam. Appropinquātib⁹ autē

ill' ſingulos brachijs utpote melius poterat amplectens. Cui libet pacis oſculum tribuit deinde vocē mediocriter elevās vultu placido ⁊ iocundo extenſis in celum manibus. Converſiſq; ad dominū oculis de mortis deſiderio ut eſſet cum chriſto gaudio lacrimis inundantibus dixit. Idie ieſu virt⁹ mea refugium meum ſeſceptor me⁹ ⁊ liberator meus: laus mea in que ſperavi credidi ⁊ dilexi ſū ma dulcedo: turris fortitudinis ſpes mea a iuventute mea: voca me dux vite mee. Et ego reſpondebo tibi operi manuū tuarum q̄ tu de limo terre creator omnium formaſti: q̄ oſſibus ⁊ nervis compegiſti cui vitam ⁊ miſericordiam tribuiſti tue clementie porrige dexterā. Iube dñe ne moreris quia tempus ē: vt pulvis in pulverem reuertatur ⁊ ſpiritus redeat ad te ſalvatozem qui huc miſiſti illum. Aperi illi januam vite. Nam cum pro me in ligno crucis tanquā latro pependiſti tu promiſiſti mihi ut cum reciperes ve-

mi dilecte mi teneam te nec di/
mittam introduc me in domuz
tuam. Tu susceptores ⁊ gloria
mea ⁊ exaltas caput meum: sa
lus mea ⁊ benedictio mea susci
pe me misericors deus secundū
multitudinem miserationū ta
arum. Nam latronem ad te
currentem in cruce moriens su
scepisti.

Hieronimus excusat se de
locutione.

Confideam te beatitu/
do sempiterna. Cecuz
secus viam clamantē
miserere mei hiesu fili dauid il
luminasti me lumine tuo visio
nis eterne illumina. Lux in
uisibilis qua carēst hōbias cla
mauit. Quale mihi gaudium
cum in tenebris sedeo: ⁊ lumen
celi non video. Lux sine qua
non est veritas: non est discre
tio: non sapientia: non bonitas
Illumina oculos meos ne ob
dormiam in morte vnqz: neqñ
dicet inimicus meus preualui
aduersus eum. Tedet animam
meam vite mee loquar in ama
ritudine anime mee. Egrotus

sum. Infirmata est in pauper
tate vita mea. Ossa mea sicut
in fixorio confixa sunt. Et ideo
ad te curro medicū. Sana me
domine ⁊ saluabor: saluum me
fac ⁊ saluus ero: ⁊ quoniam in
te confido non erubescam.

Aut quis ego sum piissime de
us q̄ tam audacter loquor ad
te peccator sum: in peccatis to
tus genitus sum ⁊ educatus: ca
daver putridum: vas fetidum
elica vermium: heu mihi: par
ce mihi domine: que victoria:
si pugnando mecum: vinceret
me: qui sum vnicus ⁊ pauper q̄
si stipula ante faciem venti.

Mitte omnia pecca
ta mea ⁊ erige de ster
core pauperem. Lerte
domine si placet dicam non de
bes me recurrentem ad te fu
gare. Quia tu es deus meus.
Laro tua de carne mea ⁊ ossa
tua de ossibus meis. Propter
hoc nanqz non derelinquēs pa
tris dexteram: adiecisti me hu
manitati tue: factus homo et
deus meus: q̄ prius eras p̄ma/

nens in vna
hoc quare t
pinabile per
fidenter ad
quam ad fr
am mihi m
nares diuin
ter exurge
exurge ⁊ ne
Sicut ceru
tes aquarum
ma mea ad
Mette u
gaudio de
ne sitiat an
niet ⁊ appa
am: domine
ens restitu
maleficijs e
vnica m

De morte glorioſi.

Hieronimi

nens in vna eadem perſona: et
hoc quare tam arduum ⁊ ino-
pinabile perpetrasti niſi q̄ con-
fidenter ad te recurrerem tan-
quam ad fratrem ⁊ ut etiam tu
am mihi miſericorditer condo-
nares diuinitatem. Qua prop-
ter exurge adiua me domine
exurge ⁊ ne repellas me in ſine:
Sicut ceruus deſiderat ad fon-
tes aquarum. Ita ſitiens ani-
ma mea ad fontem viuum.

Deſitte ut hauriat aquas in
gaudio de fontibus ſaluatoris
ne ſitiat amplius: quando ve-
niet ⁊ apparebit ante faciem tu-
am: domine mi quando respici-
ens reſtitues animam meam a
maleficijs eorum: ⁊ a leonibus
unicam meam.

Tinam appenderetur
peccata mea quib⁹ irā
merui ⁊ calamitas quā
p̄ me paſſus es in ſtatera qua
ſi arena maris hec grauior ap-
pareret. Unde ⁊ ſi amplius ex-
pectas: tribulationem inueni-
am ⁊ dolorem: vni gaudiū ſpi-
ritus mei ut delectetur in te.

Reuela mihi viam tuam leti-
tia cordis mei. Inueniat te de-
ſiderium meum. Sicut ſeruus
preſtolatur ſinez operis ſui: ſic
⁊ ego expecto te. Intret poſtu-
lato mea in p̄ſpectu tuo dñe ſi
at man⁹ tua ut ſaluū faciat me

Confitetur peccatum ſuum

Ece virū deſcendentē
in hiericho qui captus
⁊ vulneratus a latronibus ſe-
mi viuus relictus ſū. Tu pie ſa-
maritane recipe me. In vita
mea niſi peccavi ⁊ malū corāte
feci: nō cognoui te i gratus fui:
tot bñficijs tuoz. Nō ut dece-
bat te laudavi. Forte mltotiē
ditatem tacui i corde meo Quā
pulsabas ad hoſtiū cordis mei
piger fui ut te recipere evertētē.

Corpus putredini velud vmbra declinatum nimio dilexi affectu: verbis vanis os meum inquinavi: mens mea non semper fuerit in testamento legis tue. Non auerti oculos quando aliquando viderat vanitatem. Aures meas aliquando verbis inutilibus inclinavi. Non meas ad proximi necessitatem aliquando non extendi: pedibus ad iniquitatem cucurri. Quid plura dicam a planta pedis usque ad verticem non est in me sanitas. certe nisi in ligno crucis moriens me adiuuisses digna erat habitare in inferno anima mea.

Appellat se preteritum precij christi
 O pie biesu sum pars
 tanti precij p me fudi
 si sanguine preciosum
 non mere futes ego sum ovis q
 erravit in via. Require eam bo
 ne pastor et appone eam ovili tuo
 ut iustificeris in sermonibus tuis.
 Nam promissisti mihi quod in aliquo
 licet unquam hora peccator ingemu
 erit saluus erit dolens factus sum.
 Iniquitates meas cognosco et
 delicta mea coram me sunt. Ne

re non sum dignus vocari filius
 tuus quia peccaui in celum et coram
 te. Auditiui meo da gaudium
 et letitiam. Auerte faciem tuam
 a peccatis meis: dele iniquitates
 meas secundum magnam misericordiam
 tuam. Ne proicias me a
 facie tua. Non secundum peccata
 mea facias mihi. Sed adiuua
 me deus salutaris meus. Pro
 pter honorem nominis tui libera me.
 Benigne fac in bona voluntate
 tua ut inhabitem in domo tua
 omnibus diebus vite mee ut in
 seculum seculi cum habitantibus
 in ea laudem te.

Exorat Hieronimus christi
 ut veniat ad suscipiendum
 Arge prope sponsa dilectissime
 anime mee et noli considerare quod fusca
 sit et nigra peccatis: ostende illi
 faciem tuam: sonet vox tua in au
 ribus suis: vox tua dulcis et fa
 cies tua decora. Ne auertas
 eam a me: et ne declines in hac
 hora a seruo tuo: ne tradas me
 in manus persecutorum me expecto
 te domine. Credo videre bona domini
 in terra viventium: veni ergo di

lecte mi es
 videamus
 uerte plan
 mibi. Inc
 Accelera
 et miseria
 Precipit
 eius debent
 Et
 con
 et
 ctis paula
 tres intue
 bis filij me
 et nome dñi
 meū ē diffi
 psepe dñi m
 lud ferat se
 ens appor
 gressus sur
 luc: societu
 cct terrā so
 petit emi na
 quolibet. 3
 mei afferat
 tinus in suc
 men vt firm
 suos: det m
 at me in vic
 rus gradior

De morte gloriosi

Hieronimi.

lecte mi egrediamur in agrum
videamus si floruit vinea. **L**o-
uertere planctum meum in gaudium
mibi. Inclina ad me aurem tuam.
Accelera ut oblaquamur
et miseriarum valle eripias me.
Precipit fratribus ubi corpus
eius debent sepelire.

Eu ubi vir sanctissimus
continuat lacrimis
et manibus in celum ere-
ctis paulatim pronuit deinde fra-
tres intuens dixit precipio vo-
bis filij mei dilectissimi presentem
et nomen domini mei iesu ut corpus
meum est dissolutum fuit infra prope
prosepe domini nudum sepeliatis ut il-
lud ferat secum rediens: quo veni-
ens apportavit. Nudus inde
gressus sum: nudus revertar il-
luc: societur terra terre: non de-
cet terram sociari lapidibus. Ap-
petit enim naturaliter suum simile
quolibet. Iterum rogo vos domini
mei afferatis corpus christi. Qua-
tinus in suo lumine videam lu-
men ut firmans super me oculos
suos: det mihi intellectum et instru-
at me in via hac qua nunc exitu-
rus gradior.

Hieronimus appellat se esse in-
dignum perceptioe eucharistie.

Anc quidam ad locum ac-
cedens sacratissimum
corpus iesu christi attu-
lit. **Q** ubi vir domini videre potu-
it: nobis ei auxiliantibus prostra-
vit se in terram prostratus: et voce la-
chrimisque quantum poterat cla-
mauit. Domine quis ego sum quod sum
dignus ut intres sub tectum meum
meruit. n. hoc peccator homo.

Terte domine non sum dignus.
Nunquid ego melior sum quam
omnes patres mei. Tu moysi no-
luisti te vno ictu oculi monstra-
re. Cur te nunc tantum humilias ut
patiaris ad hominem descendere/
re. Publicanum et peccatorem
et non solum cum illo manducare
vis sed te ipsum proberi et manduca-
ri iubes. Nunquam prope illum esset
sacerdos erigens se vir glorio-
sus genibus flexis eum cunctis
cernentibus magnis lacrimis et
suspitijs et quam pluries percutiens
pectus suam dixit. Tu es deus
meus et dominus meus qui pro me pas-
sus es an forte alius: certe tu es
ille qui cum deus esses solus ante

omnia tempora et sine principio
 genit⁹ a deo patre eternaliter
 et inuestigabili generatiōe qui
 cū ipso patre et spū sancto idēz
 vnus deus es: pmanens idem
 q̄ eras et es: intra vnus puelle
 corpusculuz clausus: es: factus
 homo: sicut sum vere et deus et
 homo es. Sicut enī in v̄ginali
 vtero hominē suscepisti q̄ nec
 sine hoīe deus es: nec sine deo
 homo: quāuis nec humanitas
 sic deitas: nec deitas humani/
 tas: nō sūt cōfūse nature q̄zuis
 sit vna et eadem in te persona.
 Nonne es caro et frater meus:
 vere sic famem habuisti: fleui
 sti: sisti: infirmitates meas ha
 buisti vt ego: sed tñ in te: peccā
 di infirmitas et defectus nō fu
 it vt in me. In te fuit corpora/
 raliter et ē omīs plenitudo gra
 tie. Non enī tibi data fuit gra
 tia ad mēsurā. Tua enī anima
 statim cū vnita fuit inseparabili
 ter deitati: omnia pfecte sciuit
 et potuit que ipa potuit deitas
 quātū ad diuinā naturā que in
 te cōueniens est: deo eterno pa
 trī equalis es: sed ob illam quā

pro nostra assumpsisti redem/
 ptione humanitatez minor es:
 nec cū eo aliq̄ incurris vitupe
 riū. Tu nempe ille es sup quem
 in iordanis aluo baptisante.
 Iohanne vox subito paterna
 celitus intonuit: hic inq̄niens ē
 filius meus dilectus in quo mi
 hi bene cōplacui ipsum audite:
 et spūs sanctus in te vt colum/
 ba: descendens te vnū esse cūz
 patre et eodem in substantia eē
 declarauit.

Hieronymus firme credit
 se resurgere.

Nempe bone iesu p
 me crucis tam grande
 in tuo isto quod cerno
 presēs corpore subisti supplitiū
 vt mortē quā meis incurreraz
 flagitijs interimēs: animas an
 tiquoz patrū quas dudū dya/
 bolica ptās infernalibus man/
 siōibus retinebat recuperares
 Et totaz humanā naturā que
 corruerat in morte ppetuam:
 tuo pacificato patre ad vitam
 interminabilez tuo quē p ipsis
 fudisti precioso sanguine reuo
 cares: Cuius quidem vite die

resurgens t
 mortuus iac
 tudinē firm
 quo quiden
 fides: ad an
 corruptibili
 rexisti ita si
 gemus: Tu
 mine post tu
 larem resur
 ta expletis
 perientia lu
 tiplitiū te a
 rexisse decl
 ret caligo a
 nentibus de
 propria asc
 nuas referā
 patris dexte
 sine sine sed
 ne iesu a deo
 viuozū et mo
 ascendisti di
 horribili v̄n
 descendens
 cundū oper
 ram te certe
 omnis subte
 ctio vel dan
 bunt oēs qui

De morte glorioſi

refurgens tertia: de illo in quo
mortuus iacuisti baratro: certi
tudine firmissimam coprobasti:
quo quidem nostra solidata est
fides: ad aucta spes: ut sicut in
corruptibilis et immortalis resur
rexisti ita similiter et nos resur
gemus: Tu certe bone et pie do
mine post tuam mirabilem et singu
larem resurrectionem quadragi
ta expletis diebus quibus ex
perientia lucida iudiciorum mul
ticipitium te ab inferis vivum resur
rexisse declarasti: et ut nulla ori
ret caligo ad celos cunctis cer
nentibus discipulis: tua virtute
propria ascendens: indeque ia
nuas referas paradisi. Ad dei
patris dexteram cōsedisti ubi
sine fine sedens. Tu insuper bo
ne iesu a deo iudex constitutus
vivozum et mortuorum: sicut in illo
ascendisti die: ita intremedo et
horribili vniuersalis iudicij die
descendens reddes singulis se
cundum opera que fecerunt. Lo
ram te certe tunc precipitent reges
omnis subter te strata est bēdi
ctio vel damnatio: te tunc time
bunt omnes qui te nunc cōdemnāt.

Hieronimi

De die iudicij.

Quid te tunc infelices ho
mines qui nunc cum ma
le fecerint glorianur:
dicent qui te omnia cernentes
sciunt quibus nullum amplius
erit remedium misericordie.
Quid in conspectu tuo poten
tis domnia: cernētis omnia: et
solum quod iustum est iudicantis:
dicent miseri: qui totum suum
in mundi flagitijs et vanitatibus
amiserunt tempus: plus diuitijs
fallacibus quam tibi insisten
tes. plus filios et filias et mundi
gloriam momentaneam quam te
diligentes: cum tuus erga eos
iratum cernent vultum: cum
tam se veram expectabunt sen
tentiam: cum eos de minima que
que cogitatione propria accusa
bit conscientia et demonum ca
terua et simul quelibet creatu
ra quam te deum offendo offen
derunt cum videbunt statim:
cum fuerit sententia promulga
ta se: adepturas tormenta qui
bus et corpus et anima simul cru
ciabuntur cum dyabolo sine fine

nullū inde in perpetuū refrigeriū expectantes ve ve miseris: qui se in isto tam breuissimo tpe vilissimis bonis tēporalibus ebij que nō solū inopia; suis possessioibus nō auferunt: sed insup indigentia; addunt pnicaciter negligentes redigunt in beluas: ve ve qui saltem tanto hoc timore peccare et tuas puocare iracundiā nō desunt: si tuo nolunt amore vt tenentur.

De corpore christi.

Ed quō pie iesu cuius magnificentia tanta ē vt nlla queat hoc dicere creatura: quem celi mare et omnia que in eius ambitu continent capere non possunt. Qui idēz totus vbiq; locorū pns est nec intus inclusus: nec extra exclusus: sed idem in celo ad patris dextrā oīm supnozū ciuiz beatitudo et gloria: que tue celsitudinis faciē contemplantur idem in terra pugillo ipsam continentens et concludens. Idem in mari et in abissis ad nutū regēs omnia et conseruans: idem in inferno potenter dñans sub tan-

ta panis breuitate cōtineris nō particulariter. sed integre ac perfecte ac inseparabiliter.

In effabilis admiratio. De oīm nouitatz nouitas. De celi in te albedinē vident: saporem sentit gustus et odorē olfactus. Tactus qz subtilitatē recipit. sed auditus pfidem cordi representat: in te illa nō fore accidia: binc certu p se sola ē. in hūc accidia sine subiecto qz non vt hūanis videtur sensibus panis es: sed totus christus iesus integer sic in celo ad dextrā patris relides deus et homo. Vne panis vite qui de celo descendisti dans digne te sumentibus vitā non sic manna q in deserto patris nō stris pbuūti de quo omnes qui māducauerūt morui iūt. Lerte que digne sumit quāq; morte corpali anima a corpore separatur tū non morietur in eternū quia non illa separatio mors est: sed de morte ad vitā transitus. Unde qui digne te manducat mundo moriens tecum eterne viuere incipit. Quā preciosa

De morsilla
nes mori
es animo
uas men
te nō in p
egerrimu
manduca
transmut
one: effici
lum trās
at corpo
De in
rum cruc
iudi cet il
passibilis
es: beu m
die sacer
altari: v
lucrum:
vtuntur
mo et te n
medunt:
nis ne an
acceptuz

mors illa est ubi anteq̄z homi-
nes moriantur vivere incipiūt

A panis angeloz tua
visione angelos refi-
cis ⁊ glorificas: tu esca-
es anime non corporis: imping-
nas mentē nō ventrem: qui in-
tenō impingatur virtutibus:
egerrimus iacet ī flagitijs. Te
manducantē vt condecet in te
transmutas: vt tui participati-
one efficiatur deus: nec tñ in il-
lum trāsmutaris veluti alia fa-
cit corpora esca.

De indigne cōmunicātibz

Ed ve te indigne su-
mentibus certe ad sui
penam ⁊ reatum te ite-
rum crucifigunt. Non qđ te di-
iudicet illa manducatio qm̄ in-
passibilis ⁊ immortalis omino
es: heu mi dñe: quid dicā qđ ho-
die sacerdotes te comedunt in
altari: vt carnes pecudū ⁊ vo-
lucrum: ymo qđ peius est nocte
vtuntur mulierū actu turpissi-
mo ⁊ te mane masticando co-
medunt: vbi dñe latitas: dor-
mis ne an vigilas. Est tibi hoc
acceptus sacrificiū. Est hec ob-

latio quaz elegis: exaudis pre-
ces eozū de celo ⁊ de sede maie-
statatis tue. vere si hoc velles
sacrificium ⁊ libamen: mendax
fieres: quia peccatorū socius.

Et te dñe si vera sunt
que locutus es per os
prophetarū: si iustis so-
lum supplicatiōibus presto es:
et si tibi placet equitas hoc ta-
le impediendū ē sacrificium ne
fiat: quamq̄z in se ⁊ natura sui
sacrificium bonus sit nec possit
violari a malis sacerdotibus:
quia malitia nō diiudicat hoc
sacrificium. Unde huiusmodi
sacrificiū fit ad sacerdotis pe-
nam ⁊ damnationem: nec pro
quibus oratio fit prodest: ymo
vt verissime dicam. Qui vi-
tam sacerdotis agnoscat ⁊ euz
per se celebrare facit fit eiusdē
peccati conscius nec nō ⁊ pene
particeps. **D**e recommenda-
tione ⁊ diuisione eukaristie.

Q magnū ⁊ inscrutabile mi-
sterium: panis accidentia fran-
guntur per partes: ⁊ tamen in
qualibet permanens particula
totus: integer est chāstus sicut

erat antea. **N**umquid humanorum illu-
sio sensuum franguntur illa que
humanis sensibus in te viden-
tur accidentia et tamen nec fra-
geris nec corrumperis: te dentes
videntur masticare veluti materi-
ale panem: et tamen nunquam masticaris.
Mabile conuiuium in
quo sub panis et vini
specie totus cristus de-
us et homo sumitur. Et ita to-
tus in panis specie et in qualibet
eiusdem particula. Et in vini
specie et in qualibet gutta sicut
in panis totius et vini specie sil-
na totus perfectus integer sub pa-
nis specie et sub qualibet quacumque
minima pertinet particula et idem to-
tus in vini specie et in qualibet
gutta permanet. **D**esca sacra-
tissima quam vere comedens de-
us efficitur. Juxta illud ego di-
xi dixisti et filii excelsi omnes:
liberatur a malis: impletur bo-
nis: et immortalis indubitanter
efficitur. **S**acrum nostre per-
egrinationis viaticum: quo de
hoc seculo nequam peruenitur ad
celestis hierusalem consortium.
patres nostri manna comeden-

tes in deserto non peruenierunt
ad terram promissionis. **Q**ui
vero te comederit in tui fortui-
tudine ambulabit ad montem
dei oreb. **D**esca delicatissima
et comestio in qua omnis sapo-
ris et odoris est suauitas: omne
delectamentum: omnis medi-
cina: omnis sustentatio: et om-
nis requies a labore: nec non et
omne quod desiderari potest.

A certe vita es vita/
lis: dulcis et amabilis:
atque iocunda: tu vita
es qua vivit omnis creatura et
sine qua moritur: odoris tui su-
auitas egros recreat et debiles
quosque tuus sapor facit salu-
bres et fortissimos. Tu lux illa in-
comprehensibilis que omnem
illuminat homines venientem
in hunc mundum: tua mihi domine est
omnis potentia: tuum omne re-
gnum: ante te curuabitur om-
ne genu. **O**mnia quecumque vis
facies in celo et in terra in mari
et in abyssi. **T**ue nil est quod pos-
sit resistere voluntati. **I**n te ex-
te et per te sunt omnia et sine te
nihil: eya ergo si delis anima

gaudet
bis pasca
hoc frui
nes byco
olim in l
corpore si
Signu
bile ut id
et donato
Quaz ma
mine qua
tibus et
tibus in t
si
a
glorifican
omnibus
bus: exal
conijs: fir
bus retin
poribus
Eccidit h
vetidi ad
latur ad
cerre in r
tas cogit
num arre
detestari
ens inan

gaude et exultare ne moreris:
bis paſci delitijs: ne pigriteris
hoc frui cōuiuio in quo nō car
nes bycorū aut thaurorum vt
olim in lege ſed ſaluatoris tui:
corpus ſumendum proponitur
¶ Signum dilectiōis in opina
bile vt idem ſit dator q̄ datuꝝ:
et donator eſt ipſum donum.
Quaz magna dulcedo tua do
mine quam abſcondiſti timen
tibus ⁊ te perfeceſti eaz ſperan
tibus in te.

Ferculum excellentiſ
ſimum: venerandum:
colendum adorandū:
glorificandum amplectendū
omnibus: extollendum laudi
bus: exaltandum cunctis pre
conijs: ſuiter in cordis viſceri
bus retinēdum: ⁊ perpetuis tē
poribus animo alligandum.
Cecidit homo per cibum ligni
vetidi ad miſeriam per te reue
latur ad eternam gloriā. Tu
certe in rectis ⁊ eruditis babi
tas cogitationibus: tu miſerri
mum arrogantem et ſuperbuꝝ
deſteſtaris: diuitem: eum dimit
tens inanem et vacuum: ac de

te famelicum. Tu pauperez in
ſtum piū ⁊ humileꝝ omnibus
īples dinitijs: tue domus vber
tate facias. In te ⁊ per te eſt re
ctum iudicium ⁊ equitas eſt cū
prudencia ⁊ fortitudo ⁊ omnis
victoria: per te ſancti regnant
in celeſtibus: per te doctores p̄
dicant: per te iuſtus contra bo
ſtes viriliter dimicat.

De beneficijs corporis
chriſti digne ſumētibꝝ.

¶ Superbum potentes
deponis ⁊ ſede exalta
do humilem: tecū ſunt
omnes dinitie. Te diligētes di
ligis: qui ad te puro corde vigi
lant te inueniunt: quoniam cū
ſimplicibus ⁊ rectis corde gra
dieris. Tu ſolus ante omne p̄ci
pium oīm ſemp eras ⁊ ſinis ⁊
principium. Tu ſolus ſine tem
pore eternaliter a deo p̄re ge
nitus quam beati qui te diligūt
qui aliud quam te non deſide
rāt: qui de te aſſidue cogitāt: q̄
te digne comedūt q̄ tecū manē
tes vias tuas oī tpe cuſtodit.

Certe qui te inueniunt: vitam inueniunt: et salutes interminabilem hauriunt. Quæscamirabilis ac stupenda delectabilis: et iocunda: tutissima ac super oia peroptanda. In qua tot sunt innouata signa: et mirabilia immutata. In qua omne habemus delectamentum: et ad omnium gratiarum proficiamus incrementum. Quam singularis et inaudita tui liberalitas: quam super habundantissima ac prodigiosa largitas: ut tui neminem exortem facias nisi ad te uenire condemnat.

De habundantia et refectione eucharistie.

Quis ergo paruulus est ad te secure ueniat: et te comedens fiet magnus: et relinquens semitas infantie per vias ambulabit prudentie. Siquis debilis est ad te declinet et statim vel protinus fiet fortis si quis infirmus sanabitur. Siquis mortuus est si te adire voluerit vitam interminabilem apprehendet. Sed qui magnus est et fortis nec hic te

desinat: nam semper habundanter in te inueniet quo pascatur. Nemo certe sine te vivere potest ad momentum. Tu solus uitas das omnibus creaturis. Idcirco deficit cor meum et caro mea: deus cordis mei et pars mea deus in secula. In te solus delectatur cor meum. In te exultat anima mea. Tibi solum cupit adherere mens mea. Quam qui elongant se a te: peribunt. Tu autem domine ne longe facias auxilium tuum a me: sed tuam ad me inclina aurem misericordie: te edat pauper et inops ut facietur: et tunc uiuens cor laudabit te.

Exclamatio Hieronimi ad eucharistiam.

Lux inuisibilis inextinguibilis et omnia uere illuminans. Ecco huic secus vias: miserere mei fili da uisum: clamanti uisum tribue quo te videat: propitius quoniam huic domine esto peccatori ut sis mihi adiutorium et in locum refugii: ut saluum me facias. Et tunc si ambulæ in medio umbræ mortis non timebo mala quoniam

tunc cum
piciet uia
me et con
firmus su
us in car
es sana n
gore diue
bac solitu
satis me.
lum es: m
in limo p
stantia
maris et
Laboran
facte fau
runt aque
am. Educ
Protege
meus firm
refugium
meus et de
mendo sp
quem in c
sti. Qui v
tribuit r
litatem in
in manus
ingrediar
li admirab
domo tua

De morte gloriosi

tum cum eris. **M**ortuus en-
pice iesu iaceo exurge resuscita
me et confitebor tibi: eger et in-
firmus sum cui nulla est ampli-
us in carne sanitas. **M**edicus
es sana me. **M**undus affligo: fri-
gore diues es indue me fame i
hac solitudine pereor: cibis es
satis me. **S**itio: salubre pocu-
lum es: me inebria. **I**nfirmitas
in limo profundi et non es sub-
stantia. **V**eni in altitudinem
maris et tempestas dimerfit me.
Laboravi clamans rauce sunt
facite fauces mee. **I**az in trave-
runt aque usque ad animum me-
um. **E**duc me de laqueo isto.
Protector meus gubernator
meus firmamentum meum et
refugium meum: dux meus rex
meus et deus meus. **I**n tuas
mendo spiritum meum manus
quem in crucis stipite redemi-
sti. **L**ui vitam et misericordiam
tribuisti respice domine bumili-
tatem meam: nec includas me
in manus inimici: hodie tecum
ingrediar in locum tabernacu-
li admirabilis ut inhabitem in
domo tua in longitudine dierum

Hieronymi.

in seculum seculi.

De morte gloriosi

Hieronymi.

Is finitissimus vir domini
gloriosus sacrum do-
mini corpus suscipiens
ad terram supinus redijt dein-
de manus in modum crucis su-
pra pectus tenens. **S**ymeonis
prophete vaticinium decanta-
uit. **Q**uo finito subito cunctis
qui aderant cernentibus tanta
in loco in quo iacebat divinitus
lux refulsit ut instar solis radi-
osi splendor quorumlibet inberet
oculos ne possent: moientem
virum gloriosum aliquantulum
tueri. **Q**ua quidem luce ad ho-
ram permanente. **C**ircumstanti-
um quidem: agmine angelorum
ibidem viderunt undique discor-
rentium ut scintille in arundi-
nato solent. **Q**uidam vero an-
gelos non viderunt sed voces
lapsam celitus audierunt sic di-
centem. **V**eni dilecte mi tempus
est enim ut mercedem accipias
pro laboribus quos mei causa
viriliter supportasti. **Q**uidam
autem nec viderunt angelos

nec audierunt voces hanc: sed tantūmodo a beato Hieronimo illa finita voce hec audierunt verba.

Ece ad te venio pie iesu suscipe quē tuo recu-
perasti sanguine: tunc subito illa vox disperuit et illa anima sanctissima tanq̄ sidus omniū virtutibus radians: carnis resoluta sceno: celorum regna adiit glorioſa. In quib⁹ iam tanq̄ lumina reconſpicuū renitet infinito splendore. Be-
atitudinis ⁊ multorum choru-
scatione prodigiorum quoniā non potest abscondi ciuitas su-
pra montem posita nec voluit deus vt in agone mortis ipsi⁹ lateret sanctitas. Cuius vita sanctitatis confuerat ⁊ salutis totius ecclesie militantis. Tan-
tus deniq̄ illa recedēte sanctis-
sima anima odor subsēcutus ē per dies non modicos vt nulla odoris similis recordaret etas
Sed certe dignum erat vt illi-
us merita: odoris precipue cla-
rerent iudicio: qui ad vnitates
intemerate fidei membra fe-

tida: suorum verborum odori-
bus reuocaret.

De insignibus in mor-
te beati Hieronimi.

Orā nāq̄ k̄m̄ patres
et domini huius transi-
gloriosi dici erat vlti-
ma in qua quidem sui athlete
pius dominus gloriā demon-
strare ⁊ omnibus qui i ecclesie
domo habitant proferret cla-
rum lumen hoc mundo. Cyril-
lo episcopo transitum glorio-
si domini Hieronimi ipse domi-
uus revelauit. Cum iam dicta
hora Cyrillus episcopus deuo-
tus in sua cellula orationibus i-
bereret sursum in spiritu rapt⁹
velud in ekstasi factus: subito
quoddam a monasterio in quo
vir sanctissimus migrauerat mi-
grauerat vsq̄ ad celum mira-
bile ⁊ spetiosum vidit iter: cui-
us tāta erat pulchritudo ⁊ ad-
miratio vt sicut eodez postmo-
dum testante cognouimus stu-
pore velud amēs effectus: huc
illucq̄ admirans sui paulisper
credebat obliuisci. In hac siq̄-
dem mentis positus anxietate

deuauit
rum ma-
ciatas
lodiaru
tuum v-
quorum
lum ⁊ ter-
continen-
sonare: s-
angeloru
accensio-
tas solie
quid ad-
miratio-
rillus oc-
nit ange-
similitu-
qui rei b-
euentū:
esset sed
serat vt
ebat. Ac
gloriosan-
cunctis o-
et sequen-
raram p-
Ad cuius
tor cum
Que qui
rillus de-

De morte gloriosi.

deuavit oculos: et ecce angelo-
rum maxima a monasterio so-
cietas veniebat alternati me-
lodiarum et mellifluorum can-
tuum vocibus continentium:
quorum videbatur vocibus ce-
lum et terra et omnia que eorum
continentur ambitu vndiq; re-
sonare: ferebant etiam singuli
angelorum singulis manibus
accensos cecos quorum clari-
tas solis repellebat lumē. Sed
quid additur admirationi ad-
miratio: ad celos vertens. **Ly-**
rillus oculos non minorem cer-
nit angelorum numerum modo
similitis obuiam venientium
qui rei huius anxius expectat
eventum: interrogasset quid bec
esset sed ita eum stupor oppres-
serat ut quidquid diceret nesci-
ebat. Ac ille diutius expectans
gloriosam vidit **Hieronimi** p-
cunctis qui preiebant angelis
et sequebantur: animam deco-
ratam pulchritudine venientē
Ad cuius erat dexteram salva-
tor cum eo pariter viuendo.
Que quidem in loco quo. **Ly-**
rillus degebat gradum figens

Hieronimi

et stans: ei taliter est locuta.
Agnoscas ne me. Ad quam il-
le minime quidem. Quis enim
es qui tanto ceteris bonore emi-
nes. Et illa de **Hieronimo** vn-
quam fuit tibi aliqua cognitio.
At ille. Certe quem nomiuas
singulari affectu diligo charita-
tis. Sed queso ille es. Et illa
eius sum anima. Que gloriā
iam obtineo quam sperabam.
Ad meos pergito filios et que
vidisti nuncia ut et a luctu desi-
nant et meo statui congaudeant
quem elegi. Quibus omnibus
finitis **Omnis** illa beata visio
ab eius euauit oculis et fuit in
se met reuersus protinus. **Ly-**
rillus ineffabili gaudio perha-
bundans ita quod per totam no-
ctem illam non se alacrimis po-
tuit prementis letitia continere

Epistola beati

Quam ergo mirabilis est
dominus in sanctis suis: mi-
rabilis in maiestate: fa-
ciens prodigia: dextera domini fe-
cit virtutem: dextera domini exal-
tauit eum: notam faciens in po-
pulis virtutem eius. **S** diuini
amoris immensitas. diuine lar-
gitatis affluentia. Quid enim
illi suo potuit facere filio hono-
ris et gratie et non fecit: cum tam
copiosa et in vita et in morte er-
ga eum fuerit munificentia: de-
dit enim ei dominus claritatem eter-
nam: et nomine eterno heredi-
tauit illum: et fecit eum heredem
gaudiorum supernorum in quibus
permanebit in secula. Quam
singularis honor et admiranda
gloria excedens pene aliorum
gloriam sanctorum et honorem:
ubi non solum illam sanctissimam
animam omnes celestes comitan-
tur cohortes: sed ipse etiam pro-
prius saluator: nec etiam sola
in celis fulget in signis digni-
tatum illa beata anima: sed eti-
am corpus suum non cessat in ter-
ris radiare miraculis. Ad cuius
narrationem congruum est redire

Eusebii

Functo namque ut di-
ctum est viro sanctissi-
mo: hora completoria.
Corpus illud tantis flagrans
aromatibus custodientes: to-
tam illam noctem in somnem
durimus circa eum: in magnis
liquidem pro damno quod cunctis
obuenerat fletibus et pro sua quam
iam obtinuerat gloriam gau-
dijs vigilauimus. **N**ane autem
facto diuinis per actis ut con-
decebat misterijs: debitisque ex-
sequijs honore deamto consuma-
tis. **I**n bethlehem iuxta prese-
pe in quo pro vobis christus ex-
intemerata ibidem natus vir-
gine infans aliquando vagie-
bat. **C**orpus illud sacratissimum
saccino coopertum linteo in-
terra ut ordinauerat sepeliui-
mus. **Q**uantis autem ipso die
et etiam ad presens miraculis
gloriosis mirificauit dominus
sanctum suum et filium. **H**iero-
nimum non foret enarrare sus-
ficiens lingua carnis: sed tamen
aliqua de multis ne noster mi-
nis prolongetur sermo refer-
ram.

cu obrin
et surdo
pus de of
lingue lig
audiendu
certe digi
obcecatu
crinis et
christus
rat surdis
uims opib
medelam
rent docu
dei confu
sperneb
rosi. Et c
corpore
conceder
mi vt asse
nephadia
ti: in loco
corpus: cl
cibus den
ronime: Q
tu nostrum

De morte glorioſi

Hieronymi.

De miraculis.

Quidam A natiuitate
cecus in ipſo ſepulture
ſue die: videndi benefi-
tium corpus tagens ſan-
ctum obtinuit. Quidam etiam iuueni
et ſurdo ⁊ muto ſacriſſimum cor-
pus de oſculanti ſoluto auris ⁊
lingue ligamine et loquendi et
audiendi gratia eſt cōceſſa. Et
certe dignum erat vt qui tenebrarum
obcecatuſ ſuis ſanctiſſimis do-
ctrinis ⁊ exemplis vere lucis quod
Chriſtus eſt radijs illuminaue-
rat ſurdis quoque ⁊ mutis in di-
uiniſ opibus veram exhiberet
medelam vt ⁊ diuina intelli-
gent documenta: ⁊ katholiſeſi
dei conſiterent dogmata que
ſpernebāt in die ſui oblituſ glo-
rioſi. Et cecis lumen tribueret
corporale. Et ſurdis ac mutis
concedere ſanitatē: quā pluri-
mi vt aſſerunt qui viderunt: a-
nephādis ſpiritibus obumbra-
ti: in loco quo ſanctum quieſcit
corpus: clamantibus diris vo-
cibus demonibus. Sācte Hiero-
nime: Cur noſ tam infequor
tu noſtrum ſemp flagellū fuiſti

uiuus ⁊ nunc mortuus ſunt mi-
rabiler liberati. Et hereticus
quidē dum predictum Hiero-
nimum blaſphemaret et eius
fore dignum corpus incendio di-
ceret vltione diuina ad aliorum
hereticorum formidines in ligni
ſpecie eſt mutatus ⁊ ſubito cum
ctis qui aderāt vidētibus. I-
gnis celitus eum inuaſit ⁊ eum tali-
ter cōbuſit quod totus in cinerem
eſt conuerſus.

Hec magna hereti-
corum multitudo cum tan-
tam ſue ſanctitatis ad-
uerterent experientiam: ⁊ ad ve-
ritatē ſacre fidei tantis ⁊ tot ap-
tis ſignorum iudeis tanque qui
buldam clamantibus preconijs
vocarentur: ad ipſus ſacratif-
ſime ⁊ intemerate fidei lumē re-
dierunt. Quid plura dicā cer-
te in generatiōe ⁊ generatione
vix annūciarem que per illum
deus oſtendere voluit: vt ma-
gnificaret eum et colendum ex-
hiberet vniuerſis: quā magnus
eſt. iſte tot faciēs mirabilia cui
certe non eſt ſimilis ſecundum
opera ſua. Magna magna

de hoc per mundū vniuersum
resonant: sui glorioſi exiuit tri
ump̄bi fama in omnē terram:
et ad extrema terrarū spatia
rutilant sua lucida signa. Jam
tantorū miraculorū multitudi
ne corroboratur intemerata fi
des: q̄ enī infirmis integraz sa
nitatē concesserit per optatam
enarrare crederet in mēsum et
tempus ⁊ vita: ⁊ omnis huma
nus deficeret sēsus si vellet om
nia indagare: que operatus est
in diebus nostris que auribus
audiuimus nec sunt occultata
a filiis hominum.

De planctu Eusebii sup̄
mortē gl̄iosi Hieronimi

Etetur itaq; totus fi
deliū cetus ⁊ canticum
letitię ⁊ exultatōis deo
cōcreper alta voce q̄ ex eis p
silijs stella micans: in celi firma
mento: cuius fulgētes lucis ra
dij eos dirigunt in celestem pa
triam ad eundaz. Istius certe
vita sacratissima est omnibus
disciplina: mores sui sūt oīm fi
delium instituta. Assunt hodie
sacre matri ecclesie ⁊ pro tanti

filij recessu pie lachryme et pro
tanta eius gloria inestimabile
gaudiū. Liceat ergo instar pie
matris ei pios lamētatiōes im
pendere cum tanto se cernit pri
uatā filio: induat ā viro: desti
tutam pugili ⁊ capitaneo: inci
sam palmitē que in agro fidei
plantauit ⁊ coluit: nō mihi que
solum imputetur filio tāto orbatō
patre si p̄ dolore damni tam
inestimabilis ea referā que nō
decent. Sepe nanq; ex nimia
cordis hābundantia plurabec
loquitur que nō vellet. Quid
heu k̄m̄i patres ⁊ dñi. Nūc vo
bis referam arcū quaq; p̄spi
ciendo pergens vt si forte meū
que diramors abstulit patrem
Hieronimū inuenirē ⁊ nō inue
nio que diligit anima mea cui⁹
amore langueo. Tedet animā
vite mee quaz ablata est a me
vita mea et excussus sum sicut
locusta: ⁊ aruit virtus mea: et
lumen oculorū meorū extinctū
est: quale mihi gaudiū erit am
plius in mundo cum lumē meū
videre nō possum: obscuratus
ē enim sol meus: ⁊ luna nō stat

in ordin
quid fac
nimine:
hor rad
beu di
trem re
cum ⁊ o
misiſti.
li sed m
que sub
nō distu
aliquar
tuā ab
quid m
felocite
nō sit in
tute doc
certe p
aut doc
tis arm
Contra
tis. Lu
retrosi
clipeus
auerſa
D
dol

De morte glorioſi.

in ordine ſuo. Quis cum lapſis
quid faciet paſtoris puata mu-
nimine: quomodo vigebit ar-
bor radice detruncata. Quid
heu dira feciſti mors. Cur pa-
trem recipiens filiū tam mendī-
cum ⁊ omnibus bonis exules di-
miſiſti. O mors crudelis nō il-
li ſed mihi et pene toti eccleſie
quē ſubripuiſti athletam. Cur
nō diſtulſti eū recipere quare
aliquantulū nō auertiſti facies
tuā ab eo: ſcis quid feciſti: nun-
quid nō conſideraſti quez tam
ſeloctiter a nobis ſubripuiſti q̄
nō ſit in mundo ei ſimilis in vir-
tute doctrina ⁊ ſanctitate: hic
certe princeps pacis iuſtitie dux
aut doctor veritatis ⁊ equita-
tis armiger integritate fidei.
Contra hereticos bellator for-
tis. Cuius ſagitta nunq̄ abijt
retroſum: nec eius declinavit
clipeus in bello: ⁊ eius nunq̄ ē
auerſa baſta.

Quomō eccleſia debet
dolere de tali viro:

Hieronimi

Aditi chriſtiane ple-
bis flete quomodo ce-
cidit dux veſter: vox in rama
ſonet tāti filij reſeſſum: pie plo-
ret mater eccleſia: iam circun-
dabunt eā canes multi ⁊ cōſiliū
malignantium obſidebit eam:
quoniaz longe factus eſt ab ea
auxiliator eius iam ad ſuā non
aſpicit deſenſionem. Jam tri-
bulatio proxima eſt ⁊ non eſt q̄
adiuuet. Jam in ſepulchro ia-
cet protector ſolitus. Non cer-
te ſurget aduerſus malignan-
tes in eam. Idcirco clama in
alicio ⁊ planctu pia mater: in-
duere veſtes induitatis tanto
induata filio: heu vaticinabū-
tur pseudo prophete ⁊ prophe-
tabunt viſiones mendaces et
ſeductiōes ſui cordis in nobis:
et certe non erit qui reſiſtat eis
ſiccatus eſt enim ſons vite: et
vena diſparuit aquarum vi-
uentium.

Aliud caplin de Damaso.

Ed tu quid dices kñe
pater damasi vbi quē
plus diligebas quā te.

Jeronimus: vbi tui norma iti
neris psiliator: doctor ⁊ ductor
quo abiit tuus: qñ q̄so scribes.

Et sine tuo sū. Jeronime kñe
psilio quasi abscisuz a corpore
membriū. Scribe q̄so ne pigri/
teris vt situa locorū distantia
poptata careo visione saltem
tua mihi assit mēoria frequens
tuis assiduis litteris gratiosis.

Teste deo in nullo viuentiū vt
in te spei mei defixi anchoram.

Plora igitur deducant oculi
tui lacrimas p̄ diem et noctez
qm̄ defecit Anchora tue spei.

Aruiit scribentis manus tanq̄
flos fenī: Jam nō erit tibi am/
plus eius memoria: vox certe
sua dulcis ⁊ iocūda que chāsti
fidelīū erat mel dulcissimū: silu
it: heu qualē amisisti cōsiliato
rem ⁊ adiutores. Certe iam in
multitudine cōsilio rū tuorū de
fecisti: nō erit qui panē frangat
tibi vite: extincta ē lucerna in/
medio ecclie micās: vt nō nob

sed sibi luceat. nō mōdo sed celo
splendeat. Quid ergo dicā cu
cōquero: vnde in hoc mihi ve
niet auxiliū vt cōsoler certe vt
intueor: q̄ dñō factū est istud et
ideo dicam sibi.

Ar bone iesu tam ve/
lociter a tua sponsa q̄z
in cruce moriēs despō
sasti tñ abstulisti filiū p̄recto/
rem et contra eius hostes eius
hostes belligerū forte: voluisti
eū tecū conregnare: certe dñe
nō eo egebas vt ipso bene ⁊ ei
quidē subuenisti sed nos orpha
nos reliquisti. Nam cōquero
q̄ aliud quā iustū ⁊ equū fecerū
qm̄ ipse certe merebatur sinez
imponere huius vite laborib⁹
et tecū esse. Sed doleo q̄ tātū
incurrit dampnū etiā eo obeū
te: vt nā eū redderes vt tuū re
geret stabulū ⁊ defenderet ec/
clesiaz velud p̄uis: quid bone
dñe deinceps facient filij iacen
tes esurientes: circūeuntes sa/
meliti ciuitatē vt canes nō ha
bentes qui eis panem frangat
Sic oues errātes nō habentes
pastorē discipuli sine doctore:

ceci sine

faciet t

auriga

Lures

te nil: q

terrenu

ciuitas

p̄ncipi

fecisti.

nes pat

re gude

tuū qui

carnale

Susped

ni tua in

pius cel

cti. Nō

amisisti

sit dolo

tit dilec

quantū

set mox

quanta

li ecclēsi

anoz sū

tum cert

corum d

De morte gloriosi

ceci sine doctore.

Eupie pater Hieronime nostre sustentationis baculus ubi es: quod faciet tuus currus sine te dulci auriga: ubi cubas indica nobis. Cur es nunc terre socius qui in te nil: quia in te nil uoluisti esse terrenus. Bethleem bethleem ciuitas iuda que non minore de principibus ecclesie retines quod fecisti. Redde nobis quem retines patres. Sed et tu terra quare audes retinere hominem non tuum qui nil gessit terrenum vel carnale certe sua redoluit caro. Suspense et tu pissime theodori tua in salicibus organa: non pius cesset fletus cum tui dilecti. Hieronimi recordaris quem amisisti: tibi tanta denique vis sit doloris offitio quanta extitit dilectio: tanta sit lamentatio quantum damnus. Sed que posset mortalius explicare lingua quanta eo superflite aderat toti ecclesie utilitas: quanta christianoz singulis salubertas: quantum certamen: quantaque hereticorum destructio ac dispersio.

Hieronimi.

Hic certe omnibus cristicolis amabilis erat et decorus valde in vita sua et ideo eius recessum singulis flere licet nec est qui se abscondere vel excusare possit. De consolatione flentium

Ergo noster nimis protrahatur sermo ut breuiter concludam que pro nostro damno ad dolorem actinent: ut que ex illo pueniebat omnibus utilitas et exultatio explicari non potest. Ita dolor et lamentatio. Lesset igitur dolor: abeat tristitia quibus cum attigeret non possumus quod uellemus quod non solum nullum adhiberet remedium dolori sed augeret. Si patrem nostrum diligimus eius letitia gaudeamus non uere diligimus qui sua tantum utilitate diligit. Idcirco et pro ea que nobis euenit inutilitas doleas et pro eis que recipit gaudijs colletemur. Assit ergo nobis hodie tam magne letitie. Letet quislibet nunc non uum domino cantum sonoris. Subiulet uocibus misericordie ecclesie in hymnis et confessionibus: plaudet hodie plebs catholica: uidi quoque

etiam de christiana cōtio: hodie certe obtinuit Hieronimus quod rāto estuabat desiderio: hodie de uictis hostibus securū obtinuit triūphū. Certe oibus expletis laboribus Requie possit sine fine. Jam nō esuriet neque siciet ap̄lius: neque cadet super ipsum sol neque ullus estus: ab lata ē ab oculis eius oīs lacrima abiit enī luctus. Jam certe dolor sibi deinceps nō erit. Jam certe mercedē habet illā p̄ qua toto uite sue tpe laborauit. **Hic incipit gaudiū future uite.**

Insolemur ergo: deimus magnificentiā deo nr̄o quā dei p̄fecta sunt opa et oēs uie eius iudicia. **Lō** siteamur dño et collaudemus deū saluatore n̄m: quā nō dere linquit sanctū suū sine adiutorio in tribulatiōibus quā in agōe bui? uite miserrime circūdede rūt illū. Sed adiutor et p̄tector suus sc̄tus liberauit corpus suū a p̄ditione a lingua iniqua et a labijs opantiū iniquitatē mendantiū et eū sublimis collocauit infra p̄ris mansiones. **Abi omne**

est gaudiū oīs suauitas om̄ne quod desiderari potest ubi felix ē resectio aiarū post labores et erūpnas: ubi dulcis solēnitas āge loz. **Abi** vna societas et charitas oīm ciuiū sup̄noziū. **Abi** certe neminē nec timor nec dolor cōcutit ubi nulla penit? agnoscit āgustia: tribulatio: aut aduersitas nulla ibi infirmitas nominat. **Nemo** enī de suo fraudat desiderio: procul ibi distat mors: nulla ibi prōsus p̄sentis glorie expectatur minoratio: sed augmentum.

Ed cū oīm vniversalis erit resurrectio mortuozū ubi tunc corpus cuiuslibet beatorū simul cū aīa predicā gloriāz quā nunc sola possidet anima sine interminabili possidebit. **Quis** autē angelorū vel hoīm quāta sit minor pticula gaudiōz et glorie quā ibi sunt esset sufficiens enarrare: quis esset intellectus ad hoc intelligendū ydoneus quā nec ocularis uidit nec auris audiuit nec in cor hominis ascendit. **Certe** si bec quāta sunt gaudia cōsiderē

terrena
coze ap
vira illi
bominū
velle et
par effu
ca et mo
mors po
mūdi fa
dus ama
na: hāc
nēs. **Id**
illaz ele
lo temp
Eusebii
ad g.

plenā c
qz merc
to i lictō
spei tran
firmam
tinet p
culi ab o
finē do
suis host
quibus f
tus viril

terrena omnia viliozi omi ster
 core apparebunt: si hec tpalis
 vita illi cōparetur: hāc quilibz
 hominū extinguere quā citius
 velle ⁊ marcesceret ut illius ca
 par efficeret. Nec vita cadu
 ca ⁊ momētanea respctū illius
 mors potius est dicēda: omnis
 mūdi fallax ⁊ vana letitia pon
 dus amari timū ⁊ grauis sarci
 na: hāc quippe sarcinam depo
 nēs. Hieronymus sanctissim⁹
 illaz elegit parte que ab eo nul
 lo tempore auferatur.

Eusebius incitat fratres
 ad gaudendum.

Ego gaudete exulta
 te cantate ⁊ plallite p̄
 noster gloriosus nauim
 plenā celestibus donis eternis
 qz mercibus iam plenā cōcupi
 to i victore collocavit anchorā
 spei tranquilla iam in statione
 firmavit. Jam certe bravū ob
 tiner p̄ quo in agone huius se
 culi ab omnibus se illicitis ab
 stinēdo cucurrit: iaz victor de
 suis hostibus triūphauit. Luz
 quibus scuto timoris dñi muni
 tus viriliter dimicauit. Iaz de

nariū recepit p̄ quo tāto labo
 re in vinea sancte ecclie labo
 ravit: Jam talentū dño reddi
 dit duplicatū p̄ cuius mercede
 in gaudiū dñi meruit introire.

Propter hoc gaudebo ⁊ can
 tabo dilecto patri meo canticū
 nouū ut sit laus eius in ecclesia
 sanctorū. Ecce dilectus pater
 meus candidus: speciosus: ele
 ctus ex milibus in quo nulla est
 macula: pascit inter lylia in vi
 nea dñi sabaoth. Ecce flos cā
 pi ⁊ rosa nimio flagras odore:
 de orto nup ecclie in virida
 riū transplantatus ecce cypres
 sus in celi altitudinē se extollit:
 ad insulas igitur longe diuis
 getur nomē suū vt sit in eternū
 eius memoria in benedictione

gultare igitur km̄i pa
 tres ⁊ dñi letami ⁊ lau
 date quia decet lauda
 re dñm qui mirabilis est ⁊ se in
 suis declant sanctis letetur ois
 orbis: erubescant fallaces he
 retici ⁊ iam se noscāt ad nihilū
 deuenisse. Certe nō ē mortuus
 vt estimāt sui hostes: sed certe
 regnat victor in terra viuētū

Epistola beati Eusebij

Jam certe eius refulget clari-
tas p eterna pallatia: iam ver-
tib⁹ armis depositis armis fra-
gilibus noua induit: ac ppetua
hodie vndiq3 facta sit in popu-
lo chãstiano letitia. Exultet p-
cipue sancta mater ecclesia cu-
ius hodie gloriosus filius ⁊ cul-
tor amator ⁊ ppugnator preci-
pius omnibus exstirpatis he-
reticis dogmatibus fallacibus
auctoritatibus o ageo fidei ka-
tholice et doctrinis sacratissi-
mis ⁊ prefulgidis signis ac pro-
digijs vt sol reuocet inter agni-
na beatorũ. Vale igitur glorio-
se Hieronime semper nostri fa-
ciens apud deũ memoriam vt
tua valeamus pijsima inter-
cessiõe ab omnibus protegi no-
cumentis ⁊ in futuro gaudio q̃
iam possides adipisci.

Incipit

Incipit
miracu

gularis
ta cõfisi
gloria
Jeroni
pater
aut ling
virũ p
cutorũ
riã dei
sanctis
bet ratio
de dei
taceã
pides
loquar
dare bi
dignus
existen
peccat
dez lau
miter.
gua no
certe m
sumus
per oēs

Incipit epla ſcti Auguſtini de
miraculis ſancti Hieronimi.

loxiſſimus.

xpiane fidei athlete ſcē
mris ecclie lapidis an/
gularis: in quo ad modū firma
ta cōſiſtit: nunc vero in celeſti
gloria ſyderis radiantis olim
Feronimi laudes venerabilis
pater Cyrille ſilendū ne putas
aut lingua balbucientis vel vt
virū pollutū labijs me forte lo
cuturū reus. Eli enarrāt glo
riā dei ⁊ opa que fecit dñs eū ī
ſanctis ſuis laudāt. Silere de/
bet rationabilis creatura a lau
de dei irrationabili non ſilente
taceā aut loquar: cū ſi taceā la
pides clamare iubētur. Certe
loquar ⁊ nō tacebo eximū lau
dare hierouimū. Qui q̄uis in
dignus ⁊ in ſufficiens laudatoꝝ
exiſtens cū nō ſit pulchra in ore
peccatoꝝ laus. Tamē ab eiꝝ
deꝝ laudibus mīme ceſſabo fir
miter. Itaq; manus nra ⁊ lin
gua noſtra palato ibereat qm̄
certe magnus ē iſte vir ſanctiſ
ſimus mirabilis ⁊ metuēdus ſu
per oēs qui in circūitu nro ſunt

Magnus certe in vite excellē
tiſſime ſc̄titate: magnus in ſa
pientie mirabilis profunditate
magnus in maioris nūc glorie
quantitate: mirabilis in prodi
gijs inſuetis. Metuēdus ob ſi/
bi a dño traditam poteſtatem

Compatur ſamueli
et iohanni baptiſte.

Am magnus ſit iſte
glorioſiſſimus hieroni
mus. In ſue vite excel
lētīſſime ſancit̄ate quomō pa
tefaceret mea lingua cuꝝ pene
cunctoꝝ nō ſufficerēt mortaliū
lingue vt eius excellentiā expli
carēt: liceat ergo alter dici hic
ſamuel alter hic iohannes bap
tiſta vite excellētīſſime ſc̄titate
Helyas ⁊ iohannes heremite
magnis ciboꝝ ⁊ veſtiū aſperi/
tatib; carne macerauerūt Nō
minoris vite hieronimus glori
oſuſ ita p quadrienniū in bere
mo ferarū tantū ſocius pſtitit:
quiquaginta annis vt venera
bil; Eusebij littere q̄s pridie re
cepi plenius ⁊ melius fatebant
⁊ vt melius noſci vinū ⁊ ſicera
idē aliq̄lit non guſtauit ab oim̄

carniū ⁊ pisciū esu ita se absti-
nuit q̄ vix ea noiare volebat.
Doctum quid nō nisi in vltima
egritudine bis comedit. Lili-
no sacco carnē velut ebiopis
macerans desup p̄ano vilili-
mo se tegebat: ltratū aliud ni-
si terram nūquā sciuit: nō ni-
si semel fructibus aut herbarū
folijs sine radicibus pastus in
die: post vesp̄as se oīombus
prebens: deinceps vsq; ad ho-
ram sc̄dam noctis p̄tinue vigi-
labat: postmodū somno fessus
in terra dormiens vsq; ad no-
ctem mediā quiescebat. Qua-
quidē p̄tinue surgēs hora lecti-
onib; ⁊ scripturis sc̄ssimis qui-
bus tota radiat ecclesia vti la-
pidibus preciosis int̄tus vsq;
ad esus horā pdurabat. Itale-
uissime flebat venialia pecca-
ta vt quis eū estimasset eū bo-
minē interemisse.

Er in die carnem diris
vberibus flagellabat.

Ita q̄ ex eius corpore
riui sanguinis esfluebant: q̄n-
etiam verbū otiosū ut pestem
fugiebat maximā. Sibi etiam

otiū nullū erat semp aut sacris
lectionibus aut scribendo aut
docendo cūctos exercitabat.

Quid plura loquar si sanctorū
singulorū vitas pquirerē eo vt
puto maiorē neminē inuenirē:
Translatōe Bible. Copia sci-
entiarū at linguarū quasi oim
fulget ⁊ sc̄itate. Sed q̄ samue-
lem noiāuimus fuisse bunc sa-
muelē ostendamus. Certe iste
samuel qui de vanis h̄az stu-
dijs vberibus euocatus: sacre
scripture misterio deputatur.

In cuius vultus lumie diuina
gr̄a influēte vtriusq; testamē-
ti lumē vidim; In cuius bra-
chij fortitudine hereticorū ps
maxia est disp̄sa.

De certe glia virtutis
nūc trāsserēs vt ⁊ q; te-
stamētū ex hebreorū li-
gua in grecā pariter ⁊ latinā:
disponēs q; ipm posteris ineter
nū declarās enigmata. Etiam
obscura dubia ⁊ nodosa prepa-
rās: officiorū seriē cūctis ecclie
mistris totā pene eccliam edi-
ficauit vnde magn; apparet i-
apie ineffabilis p̄fūditate: li-

berales au-
uit q̄ rel-
milit ad b-
turis sac-
ep̄lax q̄s
entia did-
quā noui-
caldeorū
bū ⁊ pene-
⁊ h̄astan-
natus ⁊ ec-
plura dicē-
uit in nat-

te
rā ⁊ d̄tute
sibi totius
Sed restō
effabilis
tacere nor
mirabilia
celi in qui
glie quāti
habitet su
est infra p
vnā ex ma
bus sedibu
homo ibide
⁊ iste p̄fect
rit clare pa

berales aut ſciētias ita pſcē ſciuit q̄ relatiōe oīm nullus ſibi ſimilis adhuc apparet de ſcripturis ſacris vti multaz ſuaruz eplaz q̄s ad me direxit experientia didici equalē ſibi noīe nūquā noui: hebraicoz. grecoz. caldeoꝝ. pſaz. medoz. ⁊ arabū ⁊ pene oīm nationū linguas ⁊ lras tanquā ſi fuiſſet in eis deꝝ natus ⁊ educatus ſciuit. Quid plura dicā q̄ hieronim⁹ ignoraui in natā nullus vnq̄ ſciuit.

¶ An me iſta venerabilis p̄ſtias dicere ut te putē Hieronimi virtutes penitus neſcire cur ſibi ſotius extiteris multo tpe. Sed teſtoꝝ deū quin ob tam ineffabilis viri ſcītate ſi voluiſſe tacere non potuiſſe. Conſitent mirabilia ⁊ ſcītate ſuam: ⁊ ipſi celi in quib⁹ magnus maioris glie quātitate q̄m multi ſcōꝝ habitet ſine fine. Nulli dubiuz eſt infra patris māſiones ipſuz vnā ex maioribus ⁊ ſublimioribus ſedibus optinere. Quz enī homo ibidē ſcōm opa premiet: ⁊ iſte pſectus pene vite exiterit clare patet ipſū vnū de ma-

ioribus ⁊ ſublimiorib⁹ celeſtis hierlm̄ ciuib⁹ fore q̄ ut a nob⁹ plenius ⁊ certius credatur. In mūdo precūctis quoz nra recordatur etas valde mirabilis apparet pdigijs inſuetis ⁊ miraculis infinitis quoz mihi aliqua venerabilis. Eufebius literis ſuis declarauit. De ceteris vō pdigijs q̄ cottidie ibidē mirabiliter fuit ut p̄tinue intelligit relatib⁹ plurimoz p̄ audire tibi ipſi pat̄ knie ſupplico ut mihi breui volumie quecunq̄ poteris vera ⁊ vtilia miracula collecta quā citius facultas ad erit eiꝯdē Hieronimi ſciſſimi deuotiōe trāſmittere nō deneget.

Viſio auguſtini.

¶ Ed ut merita ſciſſimi hieronimi nō lateāt qd̄ erga me ānuēte dīna demētia ī ipſo ſui obitus die acciderit enarra re. Eodē nanq̄ die ⁊ hora quoz exut⁹ putredis ⁊ imūditie carnis toga. Hieronim⁹ ſciſſim⁹ veſtimētū p̄petue imortalitatis ⁊ ineffimabilis letitie iduit dū ypone ī cellula mea geſcēs quide cogitarē q̄l̄ieſſet aiabus

beatorum quod cum christo gaudet glorie
et letitie quantitas. Lupus idem ex
hac materia breuiter componere tra-
ctatum precepit in pulcherrimo seueri
quondam venerabilis martini episcopi
thuronensis discipuli. Carta cala-
mo pugillarique in manibus susce-
ptis breuiter vellet scribere epi-
stolam sanctissimo hieronimo desti-
nanda quequid ex hoc sciret rati-
deret. Scieram enim in te difficili
questione a nullo alio viventium
meo posse euidentius edoceri.

Cumque iam scribens saluta-
tione exordium ieronimum
prenotarem. Ineffabile su-
bito lumine nostris inuisum tempus nostris
quod mimelinguis delectandum cum in-
effabili iauditaque odoribus omnium
flagrantia cellula in qua stabam in-
trauit hora iam completorum quo a
me viso stupore admirationeque
comotus animi et membrorum virtu-
tes amisi. Nesciebam tunc quod de-
xtera mirabilis dei exaltasset:
seruum suum notas faciens in popu-
lis virtutes suas. Nesciebam et quod
deus miseratorem suum suum fidelem
a carnis immunditibus dissoluisset
et tam sublimem eum in celo sedem prepa-

rasset. Nesciebam certe inuestiga-
biles vias domini: nesciebam thesau-
ros infinite dei sapientie et scientie
secreta et occulta dei iudicia non
agnoscebam quoniam quos vult facit
sua infallibili sapientia ad sui a-
gnitionem venire quos autem vocat
predestinat iustificat et beatificat
per ut decreuit conuenire. Itaque
quod tale oculi mei nunquam prospexerant
lucem talem olfactus meus odorem
non senserat: tam nouam tam inau-
ditis miris obstupebam.

Mater hec autem meis in me
presepibus cogitationibus
quod hoc esset de luce hec dicens
ba vox emicuit. Augustine au-
gustine quod quis: putas ne breui
immittere vasculo mare totum bre-
ui includere pugillo terrarum or-
bas. Celum frenare: ne visitatos
exerceat motus quod oculus nullus
hominum videre potuit tuus vide-
bit: quod auris nulla per sonum hausit
audiet tua: quod cor humanum nulla-
tenus intellexit nec etiam cogita-
uit estimare te posse intelligere:
infinite rei quis inquit finis: im-
mensa qua mensura medieris po-
tius totum mare in artificio clau-

deretur
rui orbem p
potius a
sisteret c
quis bea
unt min
nisi ut eg
Discurre
Impossit
donec tu
hic non qu
quo tam
ri possum
ercere op
que hic al
pis totali
Inde qu
p
in
quasi vig
aliquale si
mebunda
mibi foret
gloriosus
la pperas
cia eloqui
vellem non
nomine in qu
ronimi illu

deretur vaſculo: potius terra
 rſu orbē paruus teneret pugill?
 potius a motu cōtinuo celū de
 ſiſteret quā gaudiorū et glorie
 quis beatorū aie ſine fine poti
 unt̄ minorē intelligēs pticulā:
 niſi vt ego: experiētia doceris
 Diſcurre ad breue tps ſpatium
 Impoſſibilia facere ne coner
 donec tu? impleat vite curſus
 hic nō queras que nō alibi niſi
 quo tam feliciter ppero inueni
 ri poſſunt: hic ſatbage talia ex
 ercere opera vt poſtmodu? ibi
 que hic aliq̄liter intelligere cu
 pis totaliter in eternū habeas.
 Inde q̄ intrāt nullaten? exeūt
 Hec ego pauore ſtu
 pens admiratiōe tam
 inuiſa pene amēs: omī
 quaſi vigore carēs: his verbis
 aliquale ſumēs audatiam: tre
 mebunda voce dixi fas vtina?z
 mihi foret quis tam felix eſtaz
 glorioſus taz honorificus ad il
 la pperās gaudia. Qui taz dul
 cia eloquia gutturi meo faris
 vellem non ambigere. Ad ille
 nomē inquit meū queris? Die
 ronimi illius preſbyteri cui trā

ſmittendā epistolā iam ſcribēs
 incepisti ſum anima que in hac
 hora bethleem iude carnis one
 re deſiſto omīqz cele
 ſti coicata cohorte: omni deco
 rata pulchritudie omī illuſtra
 ta ſplēdore: illo induta immor
 talitatis de aurato veſtimēto
 circūamicta oīm bonoz 7 gau
 diorū varietate terrenoz oīm
 triūphatrix: omni dyademate
 coronata: 7 omī felicitate et be
 atitudine ſallata: tam glorioſe
 tanqz ineffabiliter pgo ad re
 gna celoz ſine fine manſura.
 Nullū eteni deinceps exſpecto
 glorie defectū ſed augmētū qñ
 iterū corpori iungar gloriſican
 do 7 nō morituro: ſed gloriā
 quā ſolaz nūc habeo habitura
 ſum duplicatā nulla ſalicz vni
 uerſe carnis reſurrectiōis die.
 Am ego amplius ani
 mi in me collectis viri
 bus pre gaudio a lacri
 mis nō ceſſans ſic reſpondi ei:
 vtina?z viroz eximie tui mere
 rer fieri pedifequus. Sed que
 ſo tui ſeruuli qzquam viliffimi
 quem dilexiſti in mundo nimia

charitatis affectiōe recorderis ut tuis interuentiōibus peccatis emūder: tua gubernatiōe recto calle inoffenso pede pcedā tuis defensionibus assiduīs ab inimicis p̄tinue insidiātib⁹ p̄tegar. Tuoq; sc̄tō ductu salutis attingā portū: vtināz placeret voluntati tue aliqua mihi iter roganti respōdere. At illa qd optas dicitō me oim voluntati responsurā sc̄ies: vellem inquit itelligere vtz beatorū aie quedaz velle possunt que optinere neq̄ant. At illa vnū augustinē noueris qd sc̄ctoꝝ aie ita in illa eterna gl̄ia in deo sūt solidate ⁊ firmate: qd̄ mila inest sibi alia volūtas nisi dei: quia nihil aliud possunt velle nisi qd deus vult. Ideo que volūt optinere p̄nt. Etenī quecūq; voluit deus ⁊ vult ⁊ adimplet.

Nemo quippe nostrū fraudat suis desiderijs q; nil p̄ter deum aliquis nostrū optat: qm̄ vero semp ut deū volumus deū habemus n̄ra semp desideria sūt plenissime ad impleta.

Quā quidē k̄mē Cyrille verborū exercet series si

omnia q̄ mihi illa glorioſa aia p̄scrutanti patefecit in hac scribuntur epistola: spero enim qd Bethleem ad tantas reliquias visitandum p̄mittente deo veniam nō post multos annorum circulos vbi tūc que audiui ⁊ in scripturis tradidi videbis p̄spicaciter. Multibus itaq; hoīs glorioſissima aia ibidē mecum manens trinitatis sanctissime vnitatem: ⁊ trinitatez vnitatis filij a patre generatiōem: spiritus sancti a patre ⁊ filio p̄cellionez angelicas ⁊ rarchias ⁊ ordines ⁊ eorundez beatorū spiritūū ministeria: beatay etiam animarū felicitia et alia vilia ⁊ graua humanis intellectibus quam subtiliter qm̄ euidenter qz mirabiliter mihi patefecit. Amō si omnīū hominū linguis loquerer non explearem sermonē: deinde a meis oculis lux ista disparuit: s; multis postmodum diebus ineffabilis odorū suauitas remansit. Quā mirabilis ergo iste est faciens tot mirabilia tot ⁊ tanta homibus in secreta p̄digia.

Idipſu
mus ⁊ e
riam la
diguus
mus su
Introi
candidu
ne dubio
clarior
ner: qd
lumē pa
quam v
dictus n
ctrina ⁊
trib⁹ ali
itus h̄c
tate vide
oni de qu
do ipsem
it testis.

sanctitas
ctorum
suma: ne
lius delec
habuisse
tes: aliqu
mice deui

De miraculis glorioſi.

Idiſum ergo omnes clame-
mus ⁊ exultem⁹: demuſq; glo-
riam laudi eius quoniam certe
dignus eſt omni laude nec ſu-
mus ſufficientes cum laudare.
Introiuit epi in domo domini
candidus ⁊ pulcherrim⁹ ubi ſi-
ne dubio in ſublimioribus ⁊ pre-
clarioribus glorie ſedem obti-
net: q̄ ⁊ itez clarius veritatis
lumē pateat pluribus teſtibus:
quam vno cenſui quod ſupra-
dictus noſter Seuerus vir do-
ctrina ⁊ ſapientia pollens cum
trib⁹ alijs in ipſo die ⁊ hora ob-
itus Hieronimi in Turon. ciui-
tate videretur mee adefſe viſi-
oni de quo quidē mihi ſolū mo-
do ipſemet ad me veniens ſu-
it teſtis.

Wlenſ itaq; deus vt
ſublimis jeronimi mū-
dum nō lateret veluti
ſancititas ſublimis ⁊ pene cun-
ctorum viuentium excellentiſ-
ſima: ne illi quos ſancitatis il-
lius delectabat ſequi veſtigia:
habuiſſe cum premiū ignorā-
tes: aliquādo a ſancitatis tra-
mite deuiarent. Et vt etiam

Hieronimi

Uij tot ⁊ tanta elargiri cernen-
tes premia illius ſancitatis et
etiam virtutis hererent veſti-
gijs: minuit enī pondus laboris
premiozū ſpes: die ⁊ hora qua
idem glorioſus Hieronim⁹ ſe-
liciter expirauit elargiendam
ſibi gloriam: ſeuero ⁊ trib⁹ ali-
js ſtantibus cum eo taliter de-
clarauit.

Reuelatio facta Seuero ⁊ tri-
bus alijs in tranſitu ſcī jerōi.

Ora completorij ille i
domo ſua. Seuer⁹ cū
tribus viris catholicis
quorum duo monaſterij quon-
dam venerabilis Martini erāt
monachi in diuinis degētes lo-
cutioibus: in celo ⁊ in ethere: ter-
raq; tam ſuauiſſimoz in audi-
torum in effabilem ⁊ incredibi-
lium infinitas repente audiunt
voces ⁊ organozum tympano-
rum ⁊ totius ſymphonie ⁊ in-
ſtrumentozum ſonos: quibus
celum ⁊ terra ⁊ omnia ſibi vi-
debant: vndiq; reſonare: quo-
rum ſuauiſſimorum eozū aie pe-
ne a corporibus exalabant.

Stupefacti illico oēs illi eleuā
tēs oculos in celū: totū ether 7
oīa q̄ eius cōtinent ambitu in/
tuētes: viderūt quādā lucē sep
ties solis luce preclariorē clare
scere: ex qua oīm odorum aro
mata erūpebant: hec illi tā mi
rāda cernētes deū exorarūt p̄/
cibus vt eos cur talia fierēt nō
lateret quibus de celo vox ve
niens dixit ista.

Nlla vos moueat ad/
miratio nil vob̄ videat
tur mirabile s̄ talia vi
detis 7 auditis hodie enī rex re
gū 7 dñs dñantiū xp̄us dñs ex
cūti de hoc seculo neq̄z aīe glo
riofissimi hieronimi. In bethe
em iude cōmorātis totus festi
nus obuiā veit: vt eā p̄ceteris
tāto honorificētius q̄nto excel
lētius 7 sublimus ad sua intro
ducat regna: q̄nto p̄ceteris sub
limioris vite meritis fulget ho
die oīm angeloz ordines exul
tātes vocibus talib̄ alternati
ptinētes suū sociāt dñm: hodie
oīm patriarcharū p̄phetarū
cetus: hodie ap̄lozū 7 discipulo
rū chorus: hodie oēs sc̄ti m̄res

hodie cōfessores: hodie gliosa
dei genitrix sc̄is oibus p̄mitata
7 ginib̄ hodie oīm beatoz aīe
letabūde 7 festiue suo occurrūt
cōpatriote 7 ciui. His auditis
vox siluit s̄z tñ lux 7 cāt̄ 7 odor
p̄ horā postmodū pdurātes ces
sauerūt. Itaq̄z liquet p̄r ip̄m d̄
sublimioribus 7 maioribus ciui
bus fore q̄ 7 mirabilis 7 magn̄
ē 7 etiā metuēdus sup̄ oēs pene
sc̄tōs ob sibi traditā potestātē.

Nlli sit q̄dez dubiū ita
p̄ceteris q̄ vult posse
ip̄m assequi sic p̄ceter
sua volūtas diuīe magis cohe
ret: null̄ me tāte audacie putz
vt fatear ip̄m ioannē baptistā
quo testāte saluatore null̄ ma
ior surrexit petro 7 paulo 7 ce
ter̄ ap̄lis duodecī q̄ ab ip̄o xp̄o
electi 7 sc̄ificati sūt prestātiore
in gl̄ia. Sed tñ 7 si phiberet nō
ip̄m illis minorē gl̄iā optinere
in celi regno aliq̄liter auderez
dicere sed cū nullas videā rati
ones cur sit nephas dicere egl̄ē
ill̄ i gl̄ia ieronimū fore dū mō ill
in vite sc̄itate discors nō fuerit
cū nō sit p̄sonaz acceptor deus

sed sine
et redd
Ast si c
Johan
mū glo
atur m
Lū 7 si
et labor
re graui
usq̄z tes
fitionū o
solū pre
ris per
minore
in glori
testor et
Revela
Hieron
Ieroban
diliuo
Iv a
et apost
equale
mū fate
dum di
vidi: en
lateat et
rere cre
quo bon

sed indulozū merita discernēs
 et reddens vnicuiq; q̄ meruit
 Ast si cuiq; videatur minoreꝝ
 Johanne ⁊ apostolis Hieroni
 mū gloriā obtinere: parū vide
 atur minorem ipsum obtinere.
 Eū ⁊ si illius scitatis insignia
 et laboris merita: illius scriptu
 re grauiā ⁊ translationes vtri
 usq; testamēti verissimāq; of
 fitiozū ordinatiōis fructus: nō
 solū presen tibus. sed etiaz futu
 ris perspicaciter cernat: paulo
 minore fore: nil ipsū ab eisdem
 in gloria discordare vt verum
 testor eum puto iudicabit.
 Reuelatio augustino facta q̄
 Hieronimus equalis in gloria
 sit iohanne baptista.

Pro ne aliquibus de
 ridēdi laqueū imittere
 videar dum Johanni
 et apostolis in sāctitate gloria
 equalē esse Hieronimū sanctissi
 mū fateor: vnū q̄ expletis non
 dum diebus quatuorū visiōe
 vidi: enarrabo: ⁊ veritas non
 lateat et nequis me laudes rete
 rere credat: vel amore carnali
 quo homo a veritatis cogniti

one marie deuiat: vel sane mē
 tis imperitia vel alia quacūq;
 causa. Sed hec me non ambi
 gāt ab homie intellexisse mini
 me sed p̄ reuelationē quā deus
 dat homibus qui suos exaltat
 sanctos ⁊ exaltando magnifi
 cat. Quarta p̄ceūte nocte mi
 hi quide cogitanti quid laudis
 quid ve debite reuerētie ⁊ ma
 gnificentie Jeronimo in breui
 reterere eplā demonstrabit hoc
 modo. Dum itaq; vt dixi di
 sponēs hāc tibi eplā scribere
 cogitarē p̄ aptam laudis ma
 teriā inuenire hora aduenētis
 noctis media me somnus opp̄s
 sit. Ecce maxima mibi affuit ā
 gelozū multitudo. Inter quos
 fulgētes plus infinito sole: duo
 erant viri ita similes ⁊ vnifor
 mes vt nulla in eis videret dif
 ferētia: qua alter ab altero dif
 ferre possit nisi qđ tria ferta fe
 rebat alter in capite ex auro et
 lapidibus preciosis: alter vero
 duo: hi cādidiſsimis induti col
 lobijs vudiq; auro ⁊ gemis cō
 tertis: tāte erāt pulchritudinis
 vt nō valeret q̄spiā ymagiari

Dignitas augustine quod
 debeas laudis Hiero-
 nimo in veritate profer-
 re et certe diu cogitans non dum
 nosci. Sed huc venimus ambo
 ut eius tibi gloriaz indicemus
 hic certe meus socius Hieroni-
 mus quem vides ipse est. Qui sic
 equalis mihi in vita et sanctita-
 te fuit ita per omnia in gloria equi-
 lis est. Et que possum et ipse po-
 test: et quod volo ipse vult: et sicut
 deum video et ipse videt et cogno-
 scit et intelligit. In quo omnis nostra
 et sanctorum omnium consistit beatitu-
 do et gloria: nec habet maiorem
 vel minorem gloriam alter altero
 sanctorum nisi in quantum magis
 et minus divinam contemplant spe-
 tie sue cognoscit. Tertium vero
 tertium quod plus illo vero aureo-
 la est nostrum quo vittam finivi cor-
 poris. Qui et si in mundo oblares
 et plurimas erum nas: afflictio-
 nes: verbera: et contumelias et
 cetera valde gravia quam ita paci-
 fice pertulit: ita gauderet sustinu-
 it propter deum: ac si infirmitati-
 bus exultaret verus martyr ex-
 stiterit et prima martirij non am-

ferit. Tamen quod vitam gladio non
 finivit. Aureola quam insignum dat
 martirij talis non habet. Serta
 vero duo alia quam habemus au-
 reole sunt quam solis virginibus et
 doctoribus dantur ut ab alijs
 discernantur.

De gloria beatorum.

De hoc ut mihi videba-
 tur respondit. Quis enim
 es tu domine mi. Et ille in-
 quit. Johannes baptista sum qui
 huc ad te descendi ut nunciarem
 tibi Hieronimi gloriaz quatenus
 ipsaz geribus nuncies: hoc enim
 noueris quod bonorum et reuerentia quam
 singulis sanctorum exhibet cete-
 ris omnibus exhibet nec putes
 ut in celo sit aliqua inuidia ut
 in mundo. Sic enim in mundo quilibet
 hominum ceteris posse magis vel-
 let quam subesse. Item in celo pro-
 pter charitatem ineffabilem qua se
 inuicem diligunt beate anime quilibet
 sanctorum ita alterius gloria gan-
 det sic sua: quam etiam vellet quisquam
 maior: ut quisquam minor: sibi esse
 equalis et pene maior: quod eius glo-
 ria esset. Ita minor maioris glo-
 ria gaudet sicuti eam haberet.

ymo pot
 impiret.
 glia cunc
 e gloria
 illa socie
 xp
 ran
 caritatis
 vnqz sen
 crenus al
 aut supbi
 appetitu
 eni e decu
 uit q tan
 charitae
 bono ga
 secto oib
 hoc idcir
 acqra fa
 vana fun
 ludit me
 abscondi
 ferat: ma
 deu in se
 opa sua
 eis iniq
 mu mag
 sua miri
 magnifi
 magnus

De morte glorioſi.

ymo potius de ſua ſi phas eēt
impiret. **U**n̄ ſinguloꝝ gloria:
glia cunctoꝝ et gloria cūctoꝝ
ē gloria ſinguloꝝ his dictis ois
illa ſocietas diſceſſit.

ꝑꝑꝑ factus itaq; ſomno
tantos nonne ſubito ſenſi
caritatis ardoꝝes q̄ntos in me
vn̄q; ſenſerā. **N**ō deiceps ha
ctenus aliq̄lis in me uel inuidie
aut ſupbie ſue arrogantie fuit
appetitus uel cogitatio: teſtis
enī ē deus qui oia añq; ſiāt no
uit q̄ tantus in me inde exiſtit
charitas ſeruoꝝ q̄ plus alieno
bono gaudeo quā meo plus af
fecto oibus ſubeē quā ſuſpeſe:
hoc idcirco dixerī nō ut laudis
acq̄rā famā ſ; ut hec q̄s n̄ putz
vana fuiſe ſōnia q̄bus ſepe de
ludī mēs n̄ra. Sepe eteni de
abſcōdita ⁊ maxia ꝑſomnia re
ſerat: magnificem⁹ ergo dñm
deū in ſcō ſuo. **M**agnificemus
opa ſua qm̄ ꝑfecta ſūt nec ē in
eis inīq̄tas. **S**ctm̄ dñm ieroni
mū magnificemus qm̄ in vita
ſua mirifice fecit in morte ſua
magnifica recepit. **Q**ua ꝑꝑꝑ
magnus ē in medio n̄ri ⁊ ſcūs ⁊

Hieronimi

excelfus in uite excellētiffima
ſcitate. **M**agnus ſcūs ⁊ excel
ſus in ſapiētie ineffabilis ꝑfun
ditate: magnus ſcūs ⁊ excelfus
in maioris nūc gloꝝie q̄ntitate
mirabilis ⁊ glorioſus et laudabil⁹
in prodigijs: in viis inauditis:
et in ſuetis: metuendus ⁊ colen
dus ⁊ venerādus ob ſibi tradi
tam a dño poteſtatē honorem
et gloꝝiam ſempiternam.

Magnificemus ergo eū
obſecro nec taceamus
qm̄ maior eſt omī lau
de: notas faciamus in populis
gloꝝie ſue laudes: nō miret bō
ſi eū quem deus magnificauit
laudemus ⁊ exultemus nō ho
minē pigeat venerari. **N**ō pu
tet quiſpiā iohāni ⁊ apoſtolis i
gloꝝia ⁊ ſcitate equādo **H**iero
nimū iohannē ⁊ aplis exhibere
iniurias: qm̄ ipſū illis preſtaret
et gloꝝia ⁊ ſauctitate ſi poſſent
optarent. **G**loꝝia enim et bea
tudo eius gloꝝia eozū ⁊ beati
tudo: ⁊ eozū ē ſua ⁊ honor laus
et reuerentia a nobis exhibita:
Hieronimo eozū ſingulis exhi
betur: ⁊ que illis ſingulatim ex
hibentur hieronimo exhibent.

Epistola beati

Hic confirmat q̄ hieronimus indubitanter sit equalis iohanni baptiste ⁊ apostolis.

Quonia
I cupis Iohannē baptistā et apostolos venerari simul venerare illum qm̄ ipsis p̄ omnia ē equalis. Secure igitur omni de p̄n̄sa formidine Iohanni baptiste. Hieronimū equalem ⁊ nō Iohannē maiore quo nullus maior omni deuotiōe et reuerētia fateamur. Quōd uiam si minus rem faciamus. Iohannis glorie derogamus: ⁊ magis iniurias exercemus quā laudes: huiusmodi mei imperiti sermonis opus: quāq̄ insufficienter: quāq̄ vilissime: quā nihil. cū deuote ⁊ reuerenter expletum ad te venerabilis pater puro corde et magna animi deuota affectione: nisi supplicās: ut ingenio li mei verbula: que de mee imperitie paupertate in laudes eximij Hieronimi obtuli: non deridēdo sed charitate debite unanimiter tollerādo legas: ⁊ que minus debito dixi ad tantū viri laudes mee imputes imperitie

Eusebii

et epistole breuitati ⁊ eius laudem in mēse immēsitari. Quā certe si oīm mortalium lingne solum eius laudem p̄merent minus debito satis essent mei peccatoris venerabilis pater esto memor ut dum illo steteris loco in quo illud sacrū eximij Hieronimi cadauer quiescat: eius me interuentionibus recōmendes qm̄ nulluz dubium est ea q̄ optat. Illud Hieronimus potest cōtinuo optinere. Nō enim suo aliquāliter defraudatur d̄siderio.

Explicit epistola sancti Augustini d̄ miraculis scti Hieronimi

Incipit
Hierosol
Augusti
de mira

solimita
sacerdot
uestigia
radiare
ronimi
erit in b
seculi. L
ter bene
me coll
quo me
in toto
si reput
q̄ tua m
aliqua
insuetis
nostris
celebrē
tis bom
confisue
grediar
gam de

Incipit epiſtola beati Cyrilli
Hierofolimitani epi ad beatū
Auguſtinū doctorem eximium
de miraculis bti hieronimi.

enerabili vi

ro epiſcopoz eximio:
Auguſtino ypponenſi
preſuli Cyrillus hie
ſolimitan⁹ pontifex ⁊ omnium
ſacerdotū inſum⁹. Illius ſequi
veſtigia cuius in terris ſcitas
radiare nō ceſſat Illius ſc̄z hie
ronimi glorioſi cuius memoria
erit in benedictōe ⁊ in ſeculum
ſeculi. Qui quātus ſit ⁊ ſimili
ter bene noſti. Eius vſus maxi
me colloquijs et doctrinis de
quo me velle diſſerere. Lū ſim
in toto re. pbus ⁊ indign⁹ qua
ſi reputo audatiā. Sed tamen
q̄rtua me cogit dilectio ut tibi
aliqua ſcribā de pdigijs hōib⁹
inſuetis que per illum in dieb⁹
noſtris fecit dominus: vt eum
celebrē in mūdo faceret ⁊ cūc
tis hominib⁹ glorioſum tū tuis
conſiſus oratiōibus opus ag
grediar: ⁊ breuiloquia cōſtri
gam de multis pauca glorioſiſ

ſimi viri obitum viſionemq̄:
meā. necnō et mirifice tūc t̄pis
peracta te noſſe nō abigio: Nā
vtiq̄ vir reuerēdus et merito
obliuioi nō dandus. Luſebus
nobilis Cremon⁹. eius diſcipu
lus in quo magiſtri refulſit ſac
tiras ac doctrina cuius ſapien
tiam p̄bitatē ⁊ excellētiam nō
ignoras. Qui poſt byennū. a
noſtre mortalitatis miſeria ere
ptus ſuū pdilectiſſimum m̄ḡm
hieronimi i celi patria eſt ſecu
tus vt nobis indicāt ei⁹ crebra
miracula de quib⁹ etiam infe
rius aliquoſ pertractabo.
Reuerendo patri damaso por
tuenſi epiſcopo ⁊ Theodonio
Romano ſenatori eius fratri
Seuero p̄biſſimo viro Luſta
chie ſanctiſſime mulieri tibi ⁊
multis alijs quos ſigillatim no
minari non eget: tūc temporis
p̄ ſuas literas toti⁹ eius obitus
ſeriem int̄mavit. Amplius ea
que noſci reiterare foret ſup̄ ſu
um ⁊ dicendoz impedimentuz
hijſ ergo obmiſſis ad cuiusdem
que nō ceſſant continue clare
miracula noſter ſe ſui⁹ v̄ertat

vt tna poscit deuotio: p̄ximo
ab Eusebio viro sc̄ssimo eius/
dē Hieronimi sc̄i discipulo su/
matiniciū.

De secta et trib⁹ mortuis resu/
scitatis.

Est obitū gliosi hieroni/
mi q̄dā hereseos inter gē/
tes secta surrexit que ad lati/
nos vsq; deuenit que suis ne/
phādis ratōib⁹ nitebat. pbare
Quod anime beatorū usq; ad
vniuersalis diem iudiciū i quo
corporibus erunt itez coniu/
gēde: visiōe ⁊ cognitione diui/
na in qua tota consistit beatitu/
do sanctorū p̄uabunt. Et dāp/
natorum anime similiter vsq;
ad diem illum nullis cruciabūt
penis: quorum ratio talis erat.
Sicut anima cum corpore me/
ruit vel peccauit ita cū corpo/
re p̄mia sc̄cipit siue penas. Assē/
rebā tētiā illius secte nequissi/
me: nullum fore purgatorij lo/
cum in quo anime que nō dum/
suis peccatis in mūdo plenam
egissent penitentiā purgarent.
Quaquidē secta pestifera cre/
brescente tantū vt nos āplus

pigeret viuere quo meis cūcti/
suffraganeis Episcopis ⁊ alijs
viris catholicis cōuocatis eia
ieiunia ⁊ oratiōes indixi vt suā
sic agitari fidē diuina nō per/
mitteret bōitas. Mira res ⁊ for/
te huic similis nūquā visa: tri/
b⁹ expletis diebus ieiuniorum
⁊ orationū sequēti nocte glori/
osus Hierōim⁹ suo p̄dilectissi/
mo filio Eusebio i orationibus
incūbenti manifeste apparēs:
benigna q; eum collocutiōe cō/
fortās ei dixit. In hac secta pe/
stifera mīme formidare. Cū si/
bi finisiā imponēd⁹ erat. Quē
Eusebius nimio fulgentē splē/
dore ita vt in eū oculus hūan⁹
aspicere non valeret intuitus:
Quasi de graui somno cui gi/
lans: p̄gaudio dulces p̄ oculos
fūdēs lacrimas: ita vt vir vo/
cem formare posset quantum
poterat clamare cepit pat me/
us Hieronimus es: ⁊ hec ver/
ba pluries reitarans ait Cur
me deseris Cur meā societate
spernis certe teneam te nec di/
mittam te: nec sine me quē di/
lexisti filio gradieris.

A
ram: co
q; die n
dio gm
bec cyri
nuncia
sepe dñi
pus omi
tam cat
secte vi
qui in b
defunct
in loco
corpus
quib⁹ sa
statioq;
radicitu
Qui va
ronimus
tēfacto
erā ven
niens c
uit: qu
tias ag
rioso or
in quo p
ta vgin
vbi etiā
mi cada

Ad quē gloriosus Hieronimus non te inquit filij dilectissime deferam: confortare: vicesimo namque die me sequeris et sum in gaudio permanebim sine fine. Sed hec Cyrillo cunctisque fratribus nuncia ut die crastina iuxta presepem domini ubi manū quiescit corpus omnes in unum conueniant tam catholici quam etiam illius secte viri. Et tu triumphorum qui in hac sunt urbe hac nocte defuncti cadauera in humata in loco quo meum humatum est corpus facies deportari super quibus saccum quo utebar pones statimque vite pastie redditu hanc radicatus heresim extirpabunt. Qui valde dicens gloriosus Hieronimus disparuit. Mane autem facta ad me qui bethleem tunc erat venerabilis Eusebius veniens cunctaque viderat enarrauit: quo immensas creatori gratias agens et Hieronimo glorioso omnibus in predicto loco in quo pro nobis de intemerata virgine saluator natus est: et ubi etiam sacratissimum Hieronimi cadauer humatum est. **L**o

gregatis nobis omnibus predictorum defunctorum cadauera deferri fecit.

Mira erga homines dei miseratio et despectio quot modis in se speratis scit iuuare quam etiam quot honoribus exultat suos sanctos. Siebat in terra ab illius secte cultoribus derisio. Credentibus quod foret ex inanita manus domini. Letetur itaque omnium fidelium ceteris et deo in voce exultationis psallat quod suscepimus misericordiam domini in medio templi sui. Accedens namque vir venerabilis Eusebio ad singulorum cadauera flexis genibus manibusque in celum extensis cunctis audientibus sic orauit.

Deus cui nil impossibile nil graue inuicte fortitudinis et virtutis qui facis mirabilia solus et nullum in te speratum spernis. Nunc precibus tuorum exaudi fidelium et ut tua que desiderasti fides iterata inuolataque per secula maneat ac et ut horum error appareat per merita et intercessionem gloriosissimi dilecti tui jeronimi.

Introduc in hec cadauera ani-
mas quas de ipis egredi volui-
sti. Quaquidē oratione finita
singla sacco quo sup carnē glo-
riosus Jeronim⁹ vtebatur tā-
gens cadauera protinus in ea
vitā spiritus introduxit qui ho-
mines ap̄tis oculis oibus q̄z vi-
te signis ostensis sūt p̄fecte re-
suscitati ⁊ ceperūt animaz be-
atarū gloriā ⁊ peccatorū pe-
nas tam purgatorij quas infer-
ni clara voce oibus intimare
Nam vt mihi postmodū inter-
roganti dixerūt. Beatus Je-
ronim⁹ eos conduxerat secum
in paradisu purgatorij ⁊ infer-
nū vt q̄ tibi agebātur pateface-
rent vn̄uersis. Sibiq̄z dixerat
quod ad corpora redirent ⁊ de-
ppetratis peccatis agerent pe-
nitenciam quia eo die et hora
qua venerabilis Eusebius mi-
graturus erat ⁊ ipsi morituri e-
rāt acetiaz si bene agerēt cum
eo gloriā adepturi: quod ⁊ fac-
tū est vt inferius declarabo: h̄is
igitur pactis multitudo maria
populorum tam fidelium quas
etiam illius secte defensorū qui

ad tam grande cōcurrerāt spe-
ctaculum tam certū erroris iu-
diciū ⁊ veritatis experimētū
necnon et beati Jeronimi meri-
ta egregia cernentes: magnis
vocibus laudes i mensas refe-
rūt creatori qui suos in se spe-
rantes nō deserit.

T sic Augustine karis-
sime pius dñs nauiculā
sue fidei sacramenti s̄i-
me in huius mundi mari fluctu
antē malozū hominū fluctibus
agitari permittit Sed minime
nafragari. Quo quidez forti
q̄so esto animo: viriliter age nō
formides contra fidei persecu-
tiones magnanim⁹ dimicare.

Subumbra alaz tam pij pa-
tris qui suoz fidelij p̄ces ineffi-
caces ēē nō sinit dūmodo toto
spe ⁊ puro siāt aīo. Nō enī aliū
q̄unt n̄se non exaudiri p̄ces ni-
si cū i deo n̄ra nō p̄scē spes cōsi-
stūt vl̄ q̄z petim⁹ nō petēda Ad
ipm ergo dñm nō tm̄ ore: s̄z to-
to corde clamē dū affligimur
⁊ ip̄e qui dñat in virtute sua et
nos oculo r̄spicit pietatis nō p-
mittit nos tētari sup̄ id q̄z pos-

sumus.
a p̄posi-
cepta v-
Euseb-
⁊ illoz
quos r-
tionē s̄-
hora ⁊ d-
iūsmo-
ti ⁊ aliq-
de mult-
Dea

sione qu-
grare se-
languo-
de: se s̄-
in memo-
bus: ⁊ h-
benigne-
tauit ⁊ v-
sito ad-
quo glo-
ronimu-
ponere
dū istar-
clēsā. B-
nimi: ca-

ſumus. Sed ne nimis deuiem⁹
a ppoſito modo gradior: ad i/
cepta redeam vt venerabilis:
Eusebij obitum explēs: primo
z illoꝝ virozum trium ſimiliter
quos reſuſcitatos noſci migra/
tionē ſcribens quia eadeꝝ ſunt
hora z die quo Eusebius de hu/
iuſ: modi valle miſerie exemp/
ti z aliqua hieronimi miracula
de multis introducā.

De agone beati Eusebij.

Queniēte autē die quo
venerabilis Eusebius
a dicto hieronimo i vi/
ſione quā ſupraſatus ſum ſe mi/
grare ſcierat die tertio pꝛeēte
languore febriꝝ ꝑcuſſus vali/
de: ſe ſupra terrā magiſtri non
imemor deferri nudū fecit a ſri/
bus: z ſingulos oſculans fratꝝ
benigna eos conſolatiōe ꝑfor/
tauit z ut in ſcō manerēt ꝑpo/
ſito admonuit deinde ſaccum
quo glorioſus induebatur. Je/
ronimus deferri fecit z ſupra ſe
ponere iuſſit: ordinauitqꝝ ſenu/
dū iſtar glorioſi mꝛi extra ec/
cleſiā. In qua iacebat ſci hie/
ronimi: cadauer ſepeliri. Poſt

hec cōmuniōe ſacratiffimi cor/
poris chꝛiſti ieſu ſe muniēs dño
z beato jeronimo ꝑmēdauit et
ſic ꝑ triduū locutiōe corpaliqꝝ
viſione ꝑriuatus. Circūſtāti/
bus alternati ſcribus ꝑſalteriꝝ
paſſiones dñi z alia ſacra con/
tinue legētibꝝ iacuit.

Viſio demonū terribil' b. euſe.

Irum quippe et cūctis
ratione in mūdo z gen/
tibus formidabile hoc
ꝑ narro: die autē quo moritu/
rus erat ꝑ duas horas ante
beate anime exitū venerabilis
Eusebius tam terribiles actus
cepit ꝑeragere ꝑ circūſtantes
monachi pauore ꝑterriti ve/
lud amentes in terra iacebāt.
Nam quādoqꝝ trāſuerſis ocu/
lis: manibus ſingulis iūctis: fa/
cie terribili voceqꝝ dīra quaſi
ſeuies clamabat. Non faciam
non faciam mentiris mentiris:
Poſt hec ad terram rediēs fa/
cie firmabat in terrā qñtū pote/
rat clamans adiuuare me frēs
ne pereā. Quod monachi vi/
dētes lacrimātes et tremētes
cum iꝛrogabāt: quod habes

pater: ad quos ille. Nō videt
demonū agmīa q̄ me debella-
re cupiūt. Et illi: qđ te facturū
volebāt cū dicebas nō faciam
et ille. Conātur nāq; ut diuini
nois blasphem⁹ inueniar: et iō
hoc me nō facere acclamabā.
Tūc illi q̄re p̄ faciē absconde-
bas i terra. Et ille: ne eoz aspe-
ctu cernerē qui tā turpis et hor-
ribilis est qđ oēs pene q̄ in mū-
do sūt respectu hui⁹ nihil sunt.
Inter hec v̄ba act⁹ priores re-
iterans sic ad extremā vsq; ho-
ram deuenit.

Hic⁹ eusebij et triū prius resu-
scitatorum.

Ratres autē q̄ astabāt pa-
uore et dolore p̄territi ve-
lut et mortui stabāt qđ facerent
nō sciētes. Gloriosus in sc̄is suis
mirabilis in maiestate sua: be-
nignus deus et se timētib⁹ mise-
ricors: sc̄os suos nō derelinqđ
in tpe nēitatis: ad extremā nā-
q; horā venerabili Eusebio p-
ueniētī gloriosus Jeronim⁹ ap-
paruit eū benigne p̄sortās cū⁹
aduētū ois illa demonū turba
quali ifinita timore p̄territa ab

eo velut fum⁹ euamuit. Et plu-
res testatur monachi: qđ p̄ prijs
oculis dispēsatiōe diuina se hoc
vidisse dicūt: s; hoc magis ap-
probat. Nā oēs circūstātes au-
dierūt has ab Eusebio voces.
Vnde venis p̄ q̄re tū moratus
es qđo nō derelinqs filiū tuū.
Cui subito cunctis audiētibus
alia vox rādīt. Expecta fili ne
formides qđ te nō deserā quem
tū diligo: quasi nita voce bre-
ui inde decursa morula venera-
bilis Eusebius expirauit: qua
quidē hora et illi tres q̄ resuscī-
tati sūt migrauerūt: et vt puto
cū b̄tō Eusebio ad eterna gau-
dia puenerūt. Nā p̄ omēs illos
viginti dies quib⁹ postq̄m vt
nosci resuscitati sūt se in tanta
p̄na tradiderūt qđ sine dubio e-
terna b̄titudine potiūt. Amen

Plentio p̄tereūdū neq̄q; puto
qđ ab eis dē trib⁹ vi-
ris p̄ illos dies quib⁹ vixerunt
didici: p̄tinue hoc toto tpe cum
aliquo eoz secreta vite illi⁹ qđ
post hāc breuē et momētaneam
expectam⁹. Rimini cupiens a
tertia die ducebā vsq; ad ve-

spērā. S
de; didi
tis caus
rabo a
qđā vi
p̄tigit q
meis h
admitte
cām ab
pluries
tus necc
dēs. Te
tunitati

De

J

ign

ineffet fl

ego qđo

tūc ille

Qual

mēta nō

in purg

quē ego

pōt p̄fe

n̄is qui

ri nō po

ri q̄ illic

oēs q̄ bi

spērā. S; quāuis multa ab eis
des didicēri tñ ad pñs breuita/
tis causa qdā solū referā. Ete
rabo alias ea dicitur obmittā
qdā vice ad vnū eoz me inuisē
ptigit quē dire lachūmātē nec
meis v̄bis p̄solatiōem aliqua;
admittentē p̄periēs: tātū fletus
cām ab eodē cepi p̄quirere qui
pluries a me de hoc interroga
tus nectñ ad iterrogata respō
dēs. Tandē meis coact⁹ opoz
tunitatibus sic respōdit.

De penis purgatorij.

I que pridie sū exptus nō
ignozares s; scires tibi sp
lneffet fletus causa. Ad quem
ego q̄so ut q̄ vidisti edisseras:
tūc ille paulū per tacens dixit.
Quales credis penas actor/
mētā nō solū dānatis sed etiaz
in purgatorio existētibus. Ad
quē ego de incognitis: q̄ vera
pōt p̄ferri sentētia: ut enī puto
nris quib⁹ a filigimur penis: eq̄
ri nō possūt: ad quod ille.

I oēs q̄ in mūdo pos
sūt cogitari pene tor/
mētā a afflictōes mio/
ri q̄ illic habet pene p̄parentur
oēs q̄ hic vident pene a tormē

ta solatia erūt. Vallet enī qui
libet viuentiū si illas experientia
nosceret penas: vsq; ad finem
mūdi oibus hīs sūm̄ line reme
dio cruciari p̄is: q̄s oēs hoies
ab adā huc vsq; sigillatī ptule
rūt aduri: quā vno die i infer/
no sue in purgatorio minozī q̄
illic habet torq̄ri pena. Et idō
si cām mei interrogas fletus ti
moz penaz est q̄ peccatoribus
iuste dant. Scio nanq; me er/
ga deū meū peccasse a ipm̄ in/
stū fore nō dubito. Qua dere
ne mireris si plāgo cū potius si
nō plāgerē vehemēter admi
rari deberes: s; pot⁹ admira
re q̄re hoies q̄ se moxi nō dubi
tāt saltē alioz expimēto nō co
gitāt tātas euadere penas sed
ranta hic securitate viuūt.

Dra penaz iferni a purgatorij
D hec dolore tact⁹ it̄ in
seco: ita ut vix v̄ba for/
mare possē dixi beu qd̄ audio.
Sed q̄so: in quo tormētā diffe
rūt ifernalia ab hīs q̄ sūt i pur
gatorio: dicas. Et ille inter se
nihil differunt que eedem sunt
magnitudine pene purgatorij:

in ferri sed vnū est quo differre possunt quia infernales finē non expectant sed augmentum scilicet iudicij vniuersalis diem quando corpora ibidē cruciabitur cum animabus et purgatorij sunt cum sine non post expletā penitentiā inde exempti gaudijs beatissimis pfruuntur. Ad hec ego: sūt omnibus i purgatorio existētib⁹ equali a tormentā vel diuersa. Ad hec ille diuersa quidē in aliquibus maiora in aliquibus leuiora iuxta magnitudinē peccatoꝝ.

De gloria beatorū

Am in patria etiam beatorū omnes anime gloriose diuinā cōtemplātur speciem i qua omnibus cōsistit gloria que quāuis singulare tanta habeāt gaudia quāta velle vli cogitare possūt: tñ gaudijs nō sūt pares q̄ maiora hic possidet minora ille iuxta opa q̄ fecerunt.

Ad si aliqua dubitatio assit vt scis possint inesse diuersitas gaudiōꝝ quozū tā solū est ipse de⁹

in quo nulla vinqūā potuit fore diuersitas solutio sat̄ patet. Nam cum diuina p̄templatio et cognitio siue intelligentia sit tota merces ⁊ gloria in aliquo potest esse factōꝝ minor i aliquo vero maior. Idcirco cum omnes simul anime deum sicuti est videāt ⁊ cognoscant aliqua minus videt ⁊ intelligit: ⁊ sic sibi minor inest gloria. Aliqua vero clarius videt ⁊ subtilius intelligit ⁊ sic maiore possidet gloriā. Sic etiam de illorū miserorū damnatorū penis dicitur potest. Nam cum omnes anime damnatorū i vno consistant penarū loco: tñ diuersis cruciatur penis iuxta virtioꝝ qualitates.

De penis maloz christianoꝝ.

Amen siquidem differt inter christianoꝝ qui ibi torquentur: ⁊ paganoꝝ penas: vt paganoꝝ cruciamēta respectu eozū que christiā saluati et peccatores sustinēt: sunt q̄si nulla: quāq̄ omnino ineffabilia sunt nec a vivētib⁹ cogitabilia. Et dignū ēnā illi gratiā dei

inuanu
erūt a p
erūt fac
scriptur

insisterē
rū terroꝝ
sarent si
Sed qu
exēte a
niterim

tāta inlo
cebā neq̄
multitu
merari n
talis era
ve horū
potius e
ardētib⁹
q̄z eozū
ne potu
omnia q
tra deū a
bant sua
de dina

inuauum receperunt nec volu-
erūt a peccatis corrigi dū vixi-
erūt ſacris p̄tinue vociferantib?
ſcriptur̄is p̄nibilo putauere
Aid ergo: horreo inq̄z
q̄ dicis z v̄tinā ſedule
mortaliū tales voces
inſiſterēt mētibus: vt veltāta-
rū terrore penarū a prauis cel-
ſarent ſi nollent amore glorie.
Sed queſo quid erga te p̄dicie
exēte anima peractū eſt bre-
uiter innotēce.

De ſpecie demonū.

Q̄ q̄ ille adueniēte in
quid mortē hora mee:
tāta in loco quo migraturus ia-
cebā nephādoz affuit ſpirituū
multitudo vt p̄multitudine nu-
merari nō poſſēt quoz ſpecies
talis erat q̄ ea nil penoſius nil
ve horribili? excogitari potēſt
potius enī quilibz hoim flāmis
ardētibus aſſer? ſe expo.neret
q̄z coz ictu formarū oculi viſio
ne potiri. Qui ad me veniētes
omnia quecūqz p̄petraui con-
tra deū ad me amēōziā reuoca-
bant ſua diētes mihi vt āplius
de dina mīa q̄z tā grauiter oñ-

deras nō ſperare. Et certe nō
nouer̄ q̄ niſi me dina miſatio
adiuuiſz eis r̄ſiſtere n̄ valebā.

Am dū oi vigore ſpiri-
tus deſtitit? eoz v̄bis
paulomin? aſſētirā glo-
riofus aſſuit. Hieronim? mag-
no vallat? agmie āgeloz ſpe-
cies ſole ſplēd̄. dior p̄fortas me
Qui vbi illos nephādos ſpūs
fuit intuit? me tā dure exacer-
bātes: valde p̄mor? erga eos
voco terribili eis dixit. Quid
ad hūc neq̄tie z ois maledicti-
onis ſpūs veſtis? Neſciebatis
hunc meis fore ſouēdū auxiliis
p̄tinuis hūc reliquētes abite z
v̄ras ab eo elōgate neq̄tiaſ q̄n-
tū diſtat oriēs ab occaſu. Miſ
illi male ſocietas dictoz ſpū p̄-
terrira diris vllulatiōz z clāon-
bus: ſinē loci quo iacebā excef-
ſerit. Tūc glorioſus hierōim? ali-
qbus i perās āgelis ne a me di-
ſcederēt ſz quouſqz reuertereſ
expectarēt cū ceteris āgelis feſti-
nāter abſceſſit. Eodem quoqz
ab eunte angeli q̄ ad me cuſto-
diētes ſmāſerāt me cōfortare
cepe dulcis z blāda p̄mittētes
ſi forti animo perdurarem.

Inter hec aut consolationis
 colloquia hora quasi decur
 sa scdo bñs Jeronim⁹ ve
 niēs stās ilimie velociter inq̄t
 venite. Tūc subito aīa corpus
 relinquēs tam grauter ⁊ acer
 be: certe q̄ quāte fuerit p̄ssure
 et angustie itellectu nōcaperet
 mēs hūana nisi vt ego experi
 entia didicisses. Si enī oīs hu
 manoz itelligētia q̄libet ali
 as angustis ⁊ dolores estīma
 ret: respectu anime dissolutio
 nis a corpore: cōpatīue pro ni
 bilo p̄putaret hec ⁊ alia nec mi
 nus ardua et valde mortalib⁹
 formidāda: que p̄uidanda lon
 gitudine: p̄iti ope non iscrībā.
 Eo loquēte incipiebat claudi
 dies occasu sol quo necesse fuit
 quid ei post mortem contigerit
 nō explere. Sed quia id p̄cete
 ris affectabā: sequēti die duo
 bus alijs cum eo in simul cōuo
 catis ad narrationis illi⁹ seriē
 redij cupiens hec etiaz ab illis
 duobus alijs pauidire vt testio
 nio solidius educeret ita vt hij
 iam dicta reinciperent.

Tibus dixi quamquaz

vtilia sunt ne tedeat inuacuum
 ipsa sepius fari tamē iam hīs
 queiā audiui obmissis. Que
 so vt que vobis post dissolutio
 nē corpis euenerit meo hīan
 ti animo detegatis: ad hec ille
 qui mihi que audisti transacto
 narrauerat die. Quid Cyrille
 in quid interrogas: Nō est pos
 sibile bene fari: qm̄ spūalia no
 stris mīme sēibus comprehen
 duntur: scim⁹ namq; nō te ex
 animē foret ⁊ tñ quid aut aliq̄
 lis sit anima nō cognoscis deū
 certe cognoscis omniū esse p̄i
 cipium ⁊ finem a quo incipiunt
 omnia atq; tendunt: et tamen
 quid sit deus aut qualis dū car
 nis istius grauissime corrupti
 bile portas onus non intelligis
 nisi per speculum ⁊ in enigma
 te: sic etiam de angelis et cete
 ris alijs i corporeis idez liquet
 Cum enim multa que sunt no
 tissima in natura: nostre parue
 itelligētie defectu intelligere
 non possumus super celestia et
 spūalia oīno aliena a nate cog
 nitioe quō itelligem⁹: vt dicitis
 ē in quā s; vt potes q̄so dicas.

De miraculis glorioſi.

Hieronimi

De dolore morientis.

T ille circulo quor in/
quit illud q̄ optas ⁊ di/
cā paulini⁹ qd̄ non
poſſū. At illi qui mecum ea que
ego pudie ſūt experti: i ita eſt
teſtificabūtur. O ſea pudie ani/
ma a corpore tot vt ſupra ſat⁹
ſu m̄ preſuris ⁊ doloribus diſſo/
luta ſubito inictu oculi ineffabi/
liter fuit ante dei iudicātis pe/
nitentiā deportata: ſed a quib⁹
⁊ quomodo non cognoſco nec
certe mi⁹ nā nunc carnis mole
aggrauor tūc autē erat anima
ſine carne. Fuit etiā ibidē aie
iſtorū in terrorib⁹ icogitabili⁹
quid iudex ageret formidātes:
heu cur neſcūt mortales quibus
hoc eueniet q̄ tūc nobis. Ler/
te ſi illius nō foret eis ignoran/
tia toties non peccarent. Mul/
loꝝ que toto tpe geſſim⁹ pecca/
toꝝ iudicē latere potuit ymo/
cūcta que fecim⁹ tāquā ſi foret
p̄ntia cūcti aſtantib⁹ clara erāt
ita q̄ minimū noſtroꝝ cogi/
taminū ſicuti fuerat appareret
Conſidera nāq; quib⁹
⁊ quot agitabamur ter

rorib⁹ hinc demonū mltitudo
aſtabat multa teſtificās mala
que fecim⁹ modū locū ⁊ tpa de
clamādo: hinc noſmetipſi nulla
tenus cōtra dicere poteram⁹:
tum q; habeam⁹ iudicē cuncta
ſcientē: tum q; ipſm̄ quilib; no/
ſtrum iuſtiſſimū cognoſcebat
heu quid dicā: quā ſententiā p/
ſtolabar ob eius memoriā nūc
formido hinc mala vndiq; vin/
dicē iuſtitie: acclamabant: nec
nll; pene apparebat bonū quo
quid mime ſperaremus: hinc
nos dignos ſupplitiō oēs q; a/
derant exclamabant. Quq; iā
nihil deeſſet: niſi ſententiā pu/
blicari que peccatoꝝ digna
datur. Ecce glorie ſus hieroni/
mus cūcti ſplēdidior aſtris. A
beato Iohanne baptiſta ſu/
moꝝ apoloꝝ p̄cipe petro
nec nō ⁊ āgelozū p̄cipe in gē/
ti multitudie ꝓmittarus ad p/
ſidentis iudicis veniēs thronū
noſtrā ſententiā ſuſpēdi peccit/
idico t̄pis ſpatō. Noſq; ſibi da/
ri obreueretiā et deuotionē q; ſi/
ſibi ꝓtuleram⁹ et ꝓꝓt error] de/
ſtruēti neitātē vt voluit ipetra/
Cuit.

Deinde nos secū ducens: omni illa vallatus beata societate ubi fidelium anime inestimabilis gloria perpetue perfruuntur que ibi gererentur ut reddere mus testimonium declaravit. Post hec ad purgatorium et infernum nos deducens non solum que ibi erant indicavit sed voluit ut penarum experientiam probarem.

Is ergo omnibus sic peractis hora qua nostra cadaueras: sacco quo beatus fuit usus Hieronimus tetigit venerabilis Eusebii idem glorio sus Hieronimus nobis imperavit ut ad corpora rediremus: mandans ut de hijs que iam vidimus testemur promittens quod nobis vicefimo die si de perpetratis peccatis nos contingeret debitam penitentiam exerceat cum beato Eusebio qui tunc erat migraturus ex hoc seculo: glorijs finis nesciam adipisci: et ob hoc corporibus nostre anime sunt coniuncte. Multa siquidem Augustine kme formidanda que mortaliū mpressa mentibus

ab eiusdem labentium omnium terrenorum curam et amorem per uigilem: qua tot oberrant homines ut puto funditus extirparent: patentur didici que si hijs cartis imprimere plus cogitato prederet: nec capos fore scribere iam permissa. Ita quod cum de proximo te expectem visitaturum gloriosi hieronimi reliquias ut tue quas pridie recepi littere fatebatur hec omnia sine claudam. Tangens venerabilis Eusebii sepulturam ut ad miracula redeam narranda que superius sum pollicitus enarrare.

Bitus namque Eusebii venerabilis et trium hominum predictorum seriem in precedentibus quam breuis potui in serui quedam tibi ut puto affectuosa interponens: sed nunc predictorum sepulture series ita patet. Mortuo namque venerabili viro Eusebio hora tertia plura sunt miracula cunctis visa que precedentis vite sanctitate et testata sunt quorum ad presens duo solum dicam

Jonas
cenobij p
is pauat
itari. E
facie tet
tiam est
autem qu
pus ad ec
obuians
iuxta ecel
Jeronim
est huma
sebij cor
honorific
etiam ecle
illozum tr
mortui fu
lata: bice
sebij facta
et ineffab
digia ex
missa de b
obligatio
beretici se
mi Jeroni
serum fac
coros mira

Monachus quidam eiusdem cenobij prelachrimis et vigilijs priuatus corporali lumie: vt ſtati Eusebij corpus veneradū facie tetigit p̄ſcine lucis gratiam est adeptus: demōiacus autem quidā dum ſacrum corpus ad eccleſiā ducerem⁹: eidē obuians est protinus libertat⁹: iuxta eccleſiam in quo glorioſi Hieronimi cadauer ſāctiſſimū est humatum venerabilis. Eusebij corpus adinſtar magiſtri honorifice ſepeliuim⁹. In cui⁹ etiaꝝ eccleſie cimiterio hominū illorum triū quo eadē hora ſūt mortui fuerunt corpora tumulata: hic ergo venerabilis Eusebij facta ſileant vt pregrādia et ineffabilia locum teneāt prodigia eximij Hieronimi iam p̄miſſa de heresi et contentiōe et obligatione ſilvani ep̄ſcopi et heretici ſabimiani.

Ameno ⁊ iocundiſſimo ſiquidem mirabili um geſtorum ſanctiſſimi Hieronimi prato poſitus vt ſertum faciens p̄cipuos ⁊ decozos miraculoꝝ floꝛes ad hui

us opusculi venuſtatem: ⁊ noſtramqꝫ vtilitatem tales proſe legā quozum omni quid p̄dicie erga. Sabij manum heriarcham peſtiferū quem agnoſcis peractum eſt: primo dicam Sabimianus hereticorū fautor duas aſſerens volūtas in deo et qꝫ peius interſe qñqꝫ diſcordes ad cuiuſdā inopinabilis falſitatis p̄bationē: intro ducebat illud quod in euanglō x̄ps dixit. Mater ſi fieri poteſt trāſeat a me calix iſte. Elicies ex hoc rōnes grauiffimas te pene inextricabiles qđ paſſiones voluerit vna fugere volūtate ⁊ altera: eadē coacte ſubire optuerit paſſionem ⁊ ex hijs dicebat quod chriſtus multa voluerit que optinere non potuit tātum i nos vis doloris excreuit qꝫ magnitudinem explicare nequimus. Peruertebat namqꝫ idēz peſtifer anguis ⁊ lupus rapax: ſe veſtimēto ouium indūens: nobis commiſſum gregez et vt ſeuitiam diri pectoris efficacius exerceret: opusculū vt fidē ei daremus glorioſo hieroni

Epistola beati

Jeronimo totius veritatis speculo imputabat. Cuius falsitatis noticiam comperiens et sciens beatus Jeronimus epistolam super huius erroris destructione: non multum ante sui obitum edidit: predictum heresiarum suos discipulos et eiusdem nequitiæ mistros inuitas: quodam die in ecclesia ierosolimitana ad disputandum et suam errorem nequissimi comprobandum. Quo namque die vniuersis meis suffraganeis episcopis et alijs orthodoxis quibus plurimis: necnon et ipso heresiarum: cum suis nebandis discipulis in predicta ecclesia adunatis disputatio a noua incepta usque ad vesperas tenditur.

Am autem heresiarum protra nos opusculum ab ipso ficte compositum quod gloriose intitulabat Jeronimo allegaret: has tamen beati Jeronimi iniurias ferre non valens: bone memorie. Siluanus sancte Nazareth ecclesie archiepiscopus: qui tanta beati Jeronimi affectu animi: et deuotione co-

noto Cyrilli.

lebat: ut siquid faceret: diuini nomen et beati Jeronimi premittebat. Unde quasi ab omnibus Jeronimus dicebat predicto heresiarum pertinens assurrexit eum increpans: quod tot et tantas exercuisset nequitiæ. Dum autem inter eos longa oreret contentio: vterque ob propria posse diceret: in fine ambo se partem statuerunt: quod si usque in sequentis diei horam non: beatus Jeronimus hoc opus false compositum ostenderet euidenter: predictus heresiarum capite puniretur. Sin autem archiepiscopus. Quibus finitis ad propria remeant: per totam autem noctem quisque nostrum orationibus vacauit: ut nobis in auxilium in oportunitatibus eueniret a domino qui neminem sperantium in se spernit.

Agnus domini et laudabilis nomen cuius sapientia non est numerus: statuta autem die hora et loco: heresiarum in ecclesia cum suis nequitiæ filijs ueniens: bucillumque discurreret: quod credo dei seruus et filius tamquam leo

rugiens
dens
preces
lidius
miser
oim
libet
men:
sus
doz
intend
reret.
chrim
Lur
deince
deniq
ret
nua
miser
intrep
venier
et qui
licos
ultate
lite
dens

rugiēs deuorare veluti ſi foret
 deus nō intelligēs: nec ſeruoꝝ
 preces exaudiēs. Sed tñ cū ſo
 lidius ſe fatuus ſtare crederet
 miſerabili⁹ cecidit. Stabat at
 oīm fideliū contio iu eccleſia: q̄
 libet ſcñ jeronimi clamās no
 men: clauserat ſiquidē glorio
 ſus jeronimus aures ſingens ſe
 dormire: oꝝoni ſupplicantiū nō
 intendens ut mirabilior appa
 reret. At ego totus pfuſus la
 chrimis: ſtupens ⁊ admirans.
 Cur jeronim⁹ ſic abeſſet: quid
 deinceps accideret expectabā
 deniq; cū nil miraculi appare
 ret ſeuire cepit heretiarcha ca
 nina rabiē: vt ſiluanus q̄ pro
 miſerat iam expleret.

In hoc loco autē quo de
 collandus erat ſiluan⁹
 ſāctiſſimus gaudens ⁊
 intrepitus tāquam ad nuptias
 veniens lacrimātes episcopos
 et qui ad hec cōcurrerāt catho
 licos: hijs cōfortabat v̄bis. Ex
 ultate mecū km̄i gaudete et no
 lite p̄riſtari qm̄ nō dereliquit
 deus ſperantes in ſe: ſi non ex

audiar: plus meis iā p̄petratis
 nequicijs merui. Poſt hec ge
 nua flectens. Sancte inquit
 Hieronime. adeſto mihi ſi pla
 cet q̄zqm̄ hoc ⁊ maiore ſum dig
 nus ſupplico tamē ne falſitas
 locū teneat: veritati ſuccurre:
 q̄ ſi falſitas non eſt vt adiuues
 propitius eſto in hora mort] vt
 glorie fines neſcie: non ſim ex
 pers hoc dicens ſpiculatoꝝ col
 lum prebuit vt feriat ipſum ro
 gat. Eleuat autē ſpiculatoꝝ en
 ſem antiſtitis venerādi caput
 vno ictu cupiens āputare. Ad
 eſt ſubito beatus Hieronimus
 cum .tis intuentibus: manu ex
 tenſa tenet enſem. Siluano im
 perās vt exurgat. Deinde he
 reſiarcham increpans: ſcriptu
 ras falſe compositas innuens
 atq; peſtifero heretiarche cō
 minans ab hominum euauit
 oculis q̄ huic eius ſimilibus
 vtinam eueniret. Confeſſini
 vt glorioſus Hieronim⁹ diſpa
 ruit heretiarche caput terram
 peccijt a corpore detruncatum
 tamquam ſi enſe ſpiculatoꝝ
 man⁹ illud āputaſſet ictu vno

Quod tam mirabile cuncti videntes qui aderant illico stupefacti deo gratias egerunt et Hieronimo glorioso et ad veritatis tramitem heresiarche discipuli rediere. Ecce quam venerabilis antistitis fiducia in domino et beato. Hieronimo fuit efficax qui pro veritate mime mori formidavit. Exemplar hic certe factum est venerandum antistes ceteris christi-
anis. Non enim christianus ille est qui pro veritate mori timet. Si enim pro nobis christus animam suam posuit ut ab omni nos redimeret servitute: et nos pro ipso cum tempus est animas ponere minime timeamus. Quia neque nisi legitime certans potest coronam glorie optinere.

Transformatio dyaboli in specie silvani episcopi ut dormiret cum muliere nobili ad denigrandam famam humilis silvani.

Erius quia de silvano aliquid dictum nosci: aliud quoddam non minus ut puto mirabile erga eum factum narrabo. Cuius tot forent testes quod et nazareth urbs et be-

thleem tenent qui propriis oculis hoc viderunt. Serpens ille antiquus dyabolus ob suam deiectionem superbiae venerandi sancti silvanus nimum invidens sanctitati in eum et callidiorum cunctis animantibus graviter est commotus qui ut virum dei infamem redderet. Quatinus qui suo sanctitatis exemplo revelabatur: ad iudicium suae conversationis semita: suo casu decideret ad peiora. Nocte quadam formam sancti viri sumens quidam mulieri nobilissime iam in stratu quiescenti apparuit et se ad eam accedere fingens consensum sui corporis inquirebat ad quod terrore perterrita mulieri viri ignorans specie: dum se cum homine solam in thalamo cerneret: nec quid sciret faceret duras cepit voces emittere ita ut clamoribus auditis omnes excitarentur dormientes et non solum de illa domo: sed etiam conuicini qui omnes ad predictae mulieris thalamum accurrentes quid hec esset interrogare pauidam mulierem. Interea calidus serpens sub-

thoro se
autem acc
quis hic
rere in ce
pserunt
eres ubi
uis: alien
ne inuene
sis cande
episcopi
qui adere
ametes
ret que v
sciebant
atque hoc
bile quod
gauerunt
ppetrasse
inquit fec
huiusmo
mulier qu
celachrin
ille velle
rum ad ma
tinus illu
lia cepit
fari que n
ribus pot
ptumelje
tes coact

thoro se ponēs cepit latere: qui autē accurrerāt hec audiētes: quis hic homo fuit ubiq; pquire in ceperunt: verum illi diu pscrutātes: tandē ad locū veniētes ubi pestifer latebat anguis: aliena specie occultatē hōi nē inuenerūt. Qui eundē incēsis candelis intuentibus archiep̄m crediderūt. Adq; omnes qui aderant stupefacti ⁊ veluti amētes effecti quasi quid agerēt que ve dicerent ignorabāt: sciebāt eius sanctitatis nomē: atq; hoc tā detestabile iopinabile q; crimē carnētes interrogauerunt cur tantes nequitias ppetrasset. At ille quid malū inquit feci: si mulier hec me ad huiusmodi negotiū iuitauit q; mulier audiēs cum fore mēdācē lacrimās cor respōdit. Tūc ille vt illos hōines erga dei virū ad maius odiū icitaret: quatinus illū citius diffamaret: talia cepit ⁊ tā ab horreda verba fari que nullus p̄turbatione auribus poterat sustinere quo eū p̄tumēti ⁊ probris exacerban tes coacte extra domiciliū ex-

pulerunt.
De paciētia euidēs exēplum.
Ane autem facto que gesta fuerāt enarrantes: siluanū archiep̄m ypocritā ⁊ dignū incendio acclamabāt. Qua de re tota est: nazareth cōmota ⁊ sus archiep̄m: ita vt audiendo eius nomē quilib; blaphemaret. Si ra hui⁹ viri paciētia et magne salutis idiciū: volat ad i noxiū ātistinis aures tāti fama discriminis: os tamē nō mouetur ad iurias: iter tot aduersa cor manet imobile: ad nullā se ⁊ tens in paciētiā: gratias semp̄ diuino agens nomī sua hęc cōsuetē noxiā meruisse heu quid dicam. Augustine non solū iurias ferre et obpbria vt possim fugio: sed etā quibuscūq; ⁊ bulis frangor: p̄mia opto nec d̄ laborib⁹ curo quāquā sciētia ad celozū regna nō aliter quā piā: nisi laboz ⁊ afflictionū tumulto peruenire. Quid enī aliud de eo iudicare: cū me a s̄ctis in vita ⁊ moribus discordē inuenio: nisi ⁊ discordē in morte i premio re
A

piri. Flebilis et grauius mihi as-
lunt. Si factorum vitam et mea
reor. O iuroz quippe: quod audi-
tu factorum gesta reuoluunt ho-
mines uti ego et tu nil ut ipsi
volunt peragere. Porro hoc
quod dicitur: pluribus ab eiusdem silua
ni ore audiuisse me scio: nunquam
tantum se felicem fore: quantum ab
hominibus se despiciet conculcari
cernebat: creuit in tantum eius in-
famia: quod eius opinio usque ad
alexandriam cyprum et per ciuita-
tes. Affines pene ore omnium est de-
lata: ut cuiuslibet innoxij a iusti-
tis domum tangere calix non audi-
ret. Manens vero in supernis
dominus spectator omnium: suos sint la-
bi factos: in tribulationum erump-
nas ut tunc fideles eos patientia
reddat sed eos erigente necessita-
te impissuris minime derelinquit.

Euoluto itaque anno
quo diabuli astucia ra-
lia erga dei homines prope-
trauerat. Quiritate nazaret ut
illorum gentium aliquo modo scanda-
lum mitigaret: vir dei occulte de-
scendens in ecclesiam in qua glo-

rioli hieronimi humanum quod scit
corpus tanquam ad refugium por-
tum veniens: se in sepulture lo-
co posuit oraturus. Quo per
duarum horarum spatio sit ma-
nente: vir quidam nequitię spi-
ritu inflammatus in predictam eccle-
siam intrans: factumque viz rep-
iens super sepulturam in orati-
one positum: ad eum velud dra-
co cucurrit: in properas quod muli-
erum mentes ad libidinosas suas
voluntas cottidie citaret. Qui
agnus innocens siluanus se de-
spiciens: in gaudens: humilitate soli-
ta ut ista ei sepe diceret et blan-
dis colloquijs iuitabat. Quod
pessimus ille latro audiens gau-
dium exuagina: suo pendente
latere: impudica trabes dexte-
ra: ipsum ut siluanum gutturi im-
mergeret eleuauit. Qui cum hoc
verbum succurrere hieronime glo-
se venerandus antistites opone-
ret: in guttur: proprium eleuatum gla-
dius immersit: viri illius dex-
tera retrouersa: et sic ut dece-
bat se vir nequissimus intere-
mit ut in lacum caderet quem
effodit.

De
el
ro
superuen
hoc quod vl
tum fuerit
dium ari
mine illum
siluanum
nimia ven
mo accide
non dum
ram cecidit
desiam in
resignar
tum fore
homine p
illud pre
ria vesar
latro: ince
clamare:
malitia. Q
nos cog
mines int
te tue hoc
et subito
extinguer
dato ense
re solito si
ronique ex

Mirabile hec: ſz nō
 eſt min⁹ mirabile id q̄
 reſtat: caſu itaq; alius
 ſuperueniens vir nequiſſimus
 hoc q̄ vltione diuina p̄petra /
 tum fuerat vt vidit p̄m⁹ gla /
 dium arripiens a dei viro ho /
 minē illum eſtimās iteremptū
 ſiluanum interfice conabat: ne
 nimia verba loquar: id q̄ p̄i /
 mo acciderit: huic euenit: cum
 non dum vir iſte ſecund⁹ in ter /
 ram ceciderat duo viri alij ec /
 cleſiam intrauerē: qui viden /
 tes ignari diuini iudicij: hoc tā /
 tum fore p̄petratū ſcelus: a dei
 homine putauerūt quoz vn⁹
 illud p̄re alio graue ferens: fu /
 ria veſanie vndiq; inflammat⁹
 latro: incepit quātū poterat ex /
 clamare: vſq; quo tua viget
 malitia. Tu mulieres ad libidi /
 noſas cogis voluptates ⁊ ho /
 mines interficis in oculo cer /
 te tue hodie neqtie. Finis erit:
 ⁊ ſubito p̄poſſe cucurrit: vt eū
 extingueret: vibrato et denu /
 dato enſe. At vt ſiluanus mo /
 re ſolito ſuccurre glorioſe hie /
 ronime exclamauit vir ille vt

duo p̄imi ſe manu et enſe pro /
 prijs interfecit: Vir autem ali /
 us qui cum ipſo venerat: hoc
 intuens tremebundus obuiſio /
 nem: ad eccleſie fores cucurrit
 qui hec maleficijs factum pu /
 tans: Quātum poterat clama /
 re cepit huc omnes accurrite.
 Ecce malefictus homo ſilua /
 nus archiepūſ non ſolum mu /
 lieres vituperabat ſed ſuis icā /
 tationibus necat homines: toto
 poſſe fit nim⁹ cōcurſus ⁊ berāt
 aera voces comburēdū ſilua /
 num archiepiſcopum acclamā /
 tes: hec ad meas ſonant aures
 triftis ego ⁊ lachrimans ad tñ
 pergo monſtrum. Stabat ag /
 nus inter lupos atrociffimos:
 ſeuientes vt canes famelici: ra /
 bie non minima. Mitiffimus
 et letuſtāquam fungens pro /
 ſperis: nil dicit aliud. Niſi hec
 iuſte patior quia i deum meum
 peccaui grauiter verberatur
 vir innocens: capitur ab homi /
 nibus: vt ad ſuplicia tanto le /
 cio: quanto pena grauior de /
 ducatur.

B

T dum ego manu silen
tium populo furorem eius
nimium mitigare optas
in uero: eo amplius iracundia et fu
rore populus inflammat. Quisquam
captus siluanus extra ecclesiam
duceretur subito gloriolus hie
ronimus ut visum est de loco in
quo iacebat surgens tanto circum
fusus lumine quod radijs intuitus
oculi vibrarentur cunctis appa
ruit: suo deuotissimo antistiti pro
mia donaturus. Qui sui dexte
ra siluani venerandi capiens dex
teram: hijs qui eundem captum reti
nebant antistitem: voce terri
bili ut eundem dimitteret impe
rauit. Tante siquidem fuit vir
tutis hec visio: ut atrequam fini
retur vox talis omnes repente
tantus timor inuasit quod omni
vigore corporis destituti: inter
ram velut mortui cecidere. In
ter hec mulier quedam a nephan
do spiritu obubrata: cathenis vin
cula: copeditibus manicisque feri
reis alligata: plurium hominum ma
nibus: liberationis optinende
causa ad ecclesiam deportata. At
ubi mulieris pes ecclesie tangit

limen: vllulatus et voces terri
biles miserere miserere glorio
se hieronime. Nam te valde
crucior ante tempus dyabolus
emittere non cessabat.

Hi gloriosus hieroni
mus nephande inquit
spiritus ab hac exiti dei fa
mula: et tuas detege quas erga
siluanum egisti fallacias: in silua
ni forma hominibus te demonstras.
Tunc dyabolus ut gloriosus je
ronimus iusserat in siluani for
ma: ita ut ab hominibus siluanus
episcopus crederetur apparuit: ce
rem quam fecerat ut in famem
redderet dei famulum: enarrauit
hijs dictis diris clamoribus et
vllulatus nephandis spiritus de te
plo disruit: quod tam mirabile est
factum. Hieronimus sui anti
stitis dexteram non derelinquens
quid optas inquit voce leui sil
uane charissime tibi placitum
me facturum. At ille mi domi
ne inquit: ut me hic amplius
non relinquant. Ad quem glo
riosus Jeronimus quod postulas
ira fiat. Post me velociter ergo
veni hec dicens auctorum visum

Dem
veni hec
se negauit
vnius ho
episcopus copu
hoc cuncti
audita: v
rum nec
titudo: la
ra mader
nes: vllul
ria in rom
um: eo quod
veniam pe
te sequen
tudo ab
Itaque ma
filius ve
to: coxpus
ecclesia: h
portatur.
quam illius
multitudi
de ecclesia
humanan
ga certe
da siluan
actus fini
nus gran
scemate n.

De miraculis gloriosi

veni hec dicens cunctoz visui
 se negavit. Intervallo autem
 vnius hore facto silvan⁹ archi
 episcopus expiravit. Fit ob
 hoc cunctis stupor et admiratio i
 audita: vndiq; mulieru⁹ et viro
 rum necno pueroru⁹ pluit mul
 tudo: lachrymaz effusioe ter
 ra madet: voces lamentatio
 nes: vllulatus gemitus et suspi
 ria in roma sonant qlibet sere
 um: eo qd in silvanu⁹ comisisset:
 venia petens clamant prota au
 te sequente nocte gentiu⁹ multi
 tudo ab ecclesia non recedit.
 Itaq; manefacto clero ad an
 tistitus venerandi funera ppara
 to: corpus eiusdem ad nazaret
 ecclesia: honore congruo: de
 portatur. Tam illius civitatis
 qua illius sez beibliche populi
 multitudiue comitatu: i qua q
 de ecclesia nazaret corp⁹ illud
 humanu⁹ vt decebat: lon
 ga certe verba vox admiran
 da silvani venerandi presulis
 actus finia: quedā alia non mi
 nus grandia brevi verborum
 scemate narraturus.

Hieronimi

Narrandū puto: qdā
 satis mirabile qd ptim
 relatioe veri dicoz te
 stiu⁹: ptim oculoz; visu didici:
 duo viri nobilissimi et trasito
 rijs locupletes: licet catholice
 fidei veritatis insci: tamen vt
 in gentilium ritu genti satis bo
 ni: gloriosi hieronimi mirabi
 lia audientes ex civitate alexā
 dria multi adunatis opibus:
 deuotione eiusdem feruidi: ce
 perunt iter: vt eiusdem glorio
 si hieronimi reliquias visita
 rent. Cumq; iam in repto itinere
 re qdam a tramite deuij intro
 uissent nem⁹ vbi nulla hoim aut
 equozum veiligia videbantur
 beati hieronimi inuocātes no
 men eiusdem se custodie tradi
 derunt. In eodem siquidez ne
 more quidam latronum habi
 tabat princeps: habens sub se
 plures quingentis latronibus:
 hos illos ad aliq⁹ destinans
 iter vt transcuntes iterficerēt
 ad eūdem et ceteros spoliari por
 tarent. Is itaq; princeps hos
 transcuntes intuens tribus cō
 uocatis latronibus vt ad eos i

terficiendos accederent impa-
quit. Qui sui principis cupien-
tes implere iussa. Assumptis ar-
mis illorum qua gradiebatur
alexandri cōcito cursu rediit.

Ajna siquē glorio-
sissimi hieronimi merita mag-
na et prodigia a sanctis
modernis talia nūquam visa:
acceserunt latrones vt trāseun-
tes mactent sed dum ppe fiūt
quos pmo solū cernebāt duos
paulomin⁹ innumerabiles esse
vident inter quos vir quidam
pibat tanto lumine circūfusus
vt intuenti in eum aliqualiter
phas non esset. Apprehendit
timor et stupor et admiratō hos
latrones quid aliud possint fa-
cere nesciunt nisi ad latrones
alios remeare. At vbi iam fo-
rent a longe redeūtes retrouer
si solū duos vt prius hoies re-
viderunt: miratur nimis latro-
nes et se illusos arbitrātes cepe-
runt ad trāseuntes hoies retro
gradi. At vbi appropinquaue-
rūt vt pri⁹ viderāt nec viderūt
tūc magis ac magis stupefacti
latrones: cernentes inuacuū se

redisse terga verterūt et veloci-
ter ad summ: quid hī fecissent
expectantē principem deuenie-
rūt. Increpabat eos princeps
quidam diu pegisset. Sed cū
gestam rem audit: eos insipie-
tes et fatuos estimās duo deci-
alijs latronibus conuocatis cū
eis dē versus transeūtes hoies
mittit. Currunt a longe: duos
cernūt: sed propinqui vt primi
viderāt: sic isti: eoz dem pri-
nus tremūt bases: trepidat cor
sunt amētes: oī vigore animi
desituti: tandem in se redeūtes
eos latēter secūtur. Lupiētes
quid deinceps acciderit edoce-
ri. Trepidant vero horū nescij
transeūtes: hos vidētes hoies
et inter se quibj sunt auide pco-
tātur deniq; iā occasu solis: in-
clinata die dū quid in nocte faci-
ant nesciunt: illos duodecim la-
trones viatores est inātes ad
eos consulendum statuunt de-
clinare.

De
d
t
latrones
euntibus
auerunt
ti se inuic
terim inte
sunt vnde
At illi v
alexand
em. De
ronim r
hoc latr
inquit fu
bit cum ta
tur. Vir
atores: e
intrauer
et tres ali
se dicūt.
latronū n
obsecrās
sam hoc
beant in
aliam ca
si hieron
runt: hoc
cūt. Ad h
qui vbi v

De miraculis glorioſi.

T ubi latrones veniē
di iter carpunt idem la
trōes duos cernūt quo
latrones vi zorem adepti: trāſ
euntibus et ipſi protinus obui
auerunt: qui omnes ſimul iunc
ti ſe inuicem ſalutauerunt. In
terim interrogāt latrones: qui
ſunt vnde veniant ⁊ quo p̄gāt.
At illi viri inquit: ſumus de
alexandria venientes betble/
em. **I** detimus vt glorioſi hie
ronimi reliquias viſitem⁹. Ad
hoc latronum princeps qui illi
inquit fuerūt vi: i qui vſq; vo
bi: cum tantum modo veniebā
tur. **V** irātur hos talia fari vi
atores: et ſe poſtquam nemo
intrauerūt neminem niſi ipſos
⁊ tres alios vidit ſe vel audiuit
ſe dicūt. **Q**ue geſta fuerāt. tūc
latronū narrat princeps: illos
obſecrās: vt ipſi ob quam cau
ſam hoc acciderit ſi noſcant de
beant indicare. **Q**uibus illi ob
aliam cauſam niſi quā glorio
ſi hieronimi cuſtodie ſe dede
runt: hoc eueniſe ſe nescire di
cūt. **A**d hec latrōes ſpiritu ſcō
qui vbi vult ſpirat ſubito ipſi /

Hieronimi

rāte: omni quā prius habeāt ſe
rociſate deposita: in terrā eorū
pedibus pronoluti pro excogi
tatis flagicijs veniam poſtulā
tes: illos ad latrones alios ad
duxerunt: **S**ed quid dicā: non
minus patet ad cōtuedū. **P**ri
ma hora noctis ad latrones ex
pectātes deueniūt. **P**oſt hec
quid eis acciderat declarūt eos
dem ſuppliciter exorantes vt
hijs flagicijs ſolitiam expul
ſis ad glorioſi viſitandum ca
daver hieronimi iecum irēt.

It hijs verbis ceteris
latronibus irriſo: pro
mittunt ſiquidem ſuo
principi et illis alijs vocem du
riliſſimam: ſi audeant amplius
iſta fari: non ceſſātibus autem
illis priora iterum loqui **V**ba:
latronum quam plurimum ca
nina rabie furibūdi: mox i eos
inſurgunt: enſibus denudatis:
potuerunt nepe rumpheos ele
uare: ſed ipſis glorioſi hieroni
mi auxilijs poſtulantibus en
ſes illos ōponere donec illi qui
fuerant occidendi hec glorioſo

Hieronimo postularēt nulla /
 tenus valuerūt. **D**icissabilis
 nostri demētia saluatori quot
 modis quos vult facit a. gnitio
 nē sui nois deuchire. Repente
 hec tam insueta oim latronum
 videns. **O**rtio Altis deo et bea/
 to hieronimo vocibus debitas
 agūt laudes eiusdē se ve uētes
 reliquias visitare: facto igitur
 mane: plures trecentis hoibus
 qui tūc tps ibi erant talia ppe/
 trantes: cū eis dē alexandrinis
 ex illo exeūtes nemoze ad glori/
 osi hieronimi tumulū deuenc/
 runt. **L**ūctis hec tā insueta. p/
 digia enarrātes baptizāt. Ita
 qz gentiles alexādrini cunctis
 mūdi vanitatibus cōculcatis:
 religiosā indāqz cenobio vitā
 ducūt. Latrones autē illi simi/
 liter ad lucē veritatis sācteqz
 et laudabilis vite diuina gra/
 tia et beati hieronimi mentis
 peruenerunt.

Duo iuvenes ad gladiū adig/
 nes ad suspēdiū adicti per jero/
 nimū liberati sunt.

Sicuti cōstantino polita/
 nis litteris hac de re mibi

directis specialiter transfacto
 non longo diez spatio itellexi:
 simile pene miraculū illi qz sup/
 fatus sū in vrbe cōstātinopoli/
 tana duobz accidisse romanis
 iuuenibus a romana vrbe i be/
 thlem veniētibz pro gloriofi
 hieronimi corpore visitādo qz
 tractabo sicuti breui? potero.
Lū igit illi duo iuvenes cuidā
 a ppe pinquarent ruri a cōstā/
 tinopolim forte distāti p duode/
 cim militariū spatium. Anteqz
 rus duobz miliaribz introirēt.
Eadē fere hora in loco quorsū
 veniebāt duos cōtingerat ho/
 nes iterimi: quoz mortis rumo/
 re: p dicto resonāte turri: et loci
 eiusdē viri in simul congregati
 circūqua qz qui s hoz fuerit in/
 terfectoz ceperunt iquirere ve/
 hemēter. **Q**um qz diligēter per/
 quirent adesse certum nemi/
 nē nisi p dictos iuvenes qui iam
 ppe venerāt: reperientes eol/
 dem p tinus tenuerūt ab eis dē
 credentes fore homines inter/
 fectos. **O**stantur itaqz huius
 ignari iuvenes hozū se nil scire
 tonis viribz cōiurabant. At illi

eorū p
 captos
 cōduc
 rure: qu
 ros iust
 accusate
 politam
 destināt
 gusham
 torment
 confes
 sententi

chritudin
 rortuan
 poēt se
 flentes i
 bus pall
 irragate
 r suspiri
 gloriose
 tale non
 tib? tibi
 re tui me
 mana v
 nō sic te
 nostri sin
 supplicij

eorū p̄nihilō cōputātes verba
 captos eodē ad rus conant̄
 cōducere feſtināter: poſt hec d̄
 rure: quia ad eiſdem ruris vi
 ros iuſticia nō ſpectabat: cum
 accuſatoribus ad conſtantino
 politanum dñm capti iuuenes
 deſtinātur quibus ne nimis lō
 guſiam verbis: q̄ nō fecerāt
 tormentoz rigoze iuuenib⁹ iaz
 confeſſi ⁊ addicitur more ſolito
 ſententia decollandi.

Et quale cor audiēdo
 tot lamenta innocentū
 quos ⁊ iuuetū ⁊ pul
 chritudinis maxia v̄nuſtas:
 ⁊ ortus nobiliſſim⁹ decorabat:
 poſſet ſe lacrimis cōtinere: et
 flentes itaq; iuuenes: graui
 bus pallidas fauces lacrimis
 irrigātes vllulatus genitūq;
 ⁊ ſuſpiria p̄nere nō ceſſantes
 glorioſe dicebāt hierōime hoc
 tale non eſt premiū q̄ obſequē
 tib⁹ tibi preſtas: ⁊ tale q̄ labo
 rana vrba noſtri p̄ſcia or⁹:
 nō ſic te credebamus neſciam
 noſtri finis: ad locū nāq; tanti
 ſupplicij itidē gentiū multitu

dine maria expectante innoxij
 iuuenes conducūtur. **D**ieſſa
 bilis miſericordia dei noſtri q̄
 celū redūdat ⁊ terra: nec vlli⁹
 ad ſe currentis obliuiſcitur mi
 ſeri: ⁊ flexis in loco quo plectē
 di erāt genibus i celūq; vter /
 q; iuuenes manibus eleuatis.
 Glorioſe magna voce iquūt
 hieronime noſtre ſalutis auxi
 liū cōfugij: poſt⁹ n̄eq; ſpei an
 chora ſaluberrima et vitalis
 hac i hora inclita noſtris idig
 nis ſupplicationib⁹ pias aures
 vt ſi hoc quo perimur ſcel⁹ nō
 geſſim⁹: tue liberationis opem
 pietate ſolita ſentiamus q̄ ſi fe
 cimur exigente iuſticia condē
 nemur.

Ec vbi dixerunt colla
 extendūt carnificibus
 ſienda: nil dicentes ali
 ud quā ſuccurre ſuccurre glori
 oſe hieronime. **Q**uid mirū ſi
 tot lacrimis cūctorū ad ſe cur
 rentium miſericors opifer hie
 ronimus ſe a miſerando nō po
 tuit abſtinere. **C**um circūſtā
 tium carnificum corda etiā ad
 paſſionem vndiq; mouerētur.

Elevatis siquidem ensibus iu-
 uenum carnifices colla feriunt
 ⁊ colla percussionum signa vt
 porfirici lapides forēt recipiūt.
 Mirantur carnifices credētes
 se ictus sefellisse denuo eleuāt
 vt plus possunt enses ⁊ feriunt
 sed tamē ut prius insensibiliū iu-
 uenū colla manēt. At illi iterū
 atq; iterū feriunt sed enses vti
 essent palles iuuenes sentiunt.
 Miratur ex hoc iterū astātes ad-
 miratio: ⁊ stupor vehementis-
 simus oēs capit hinc inde gen-
 tium ad tā inuicti miraculi cō-
 fluit multitudo. Audīt hec et
 ipse sententie latoꝝ et cucurrit
 iubetq; carnificibus vt se vidē
 te denuo feriāt: et cum oimode
 illesa colla iuuenū manent stu-
 pens magis ac magis iudex tā
 tiq; ignar⁹ miraculi: nil scit ali-
 ud cur hec fiant quam benefi-
 cia cogitare: pcepit itaq; mini-
 stris omni moza post posua nu-
 dos trahi arsuos iuuenes vi-
 uacibus cogi flammis. Circa
 illos mox copiosus ignis accē-
 ditur: infunditur lignis oleum
 et p̄x vt eorundem vita citius

destruatur.

Ad mirādi si compos
 protegendi ab ensibus
 gloriosus hieronimus
 a flammis etiam suos se inuo-
 cātes sedulis vocibus iuuenes
 potuit liberare. Sursum ignis
 flamme incensum scandit ⁊ iu-
 uenes sub alis sancti hieronimi
 salubriter permanent velut in
 ameno si quiescerēt viri darioꝝ
 iocūdo. Postremo iudex vtz
 hec sic scribendū miraculis an-
 beneficijs certius cupiens ex-
 periri: vt si hijs diebus octo: su-
 spensi viverēt quo vellent ab-
 irēt soluti et liberi censuit. Su-
 spensis itaq; illis: mox glorio-
 si hieronimi p̄sētia minime de-
 fuit qui plantas manib⁹ tenēs
 pedum illesos et viuacissimata-
 tis dieb⁹ mirabiliter conserua-
 uit. Currunt igitur octauo die
 tocuis ciuitatis et circūiacētū
 villarum viri: currit et iudex:
 cernūt clare gloriosum miracu-
 lum: patefacientibus que vide-
 runt qui ad custodiendos iuue-
 nes fuerant deputati: mirātur
 omnes: vocibus in excelsis lau-

des pagū
 mo glorio
 xij iuuenes
 honorum
 lo vener
 vrbem.
 capti: et
 mo grau
 bonofic
 bili exieru
 ente deo
 stantinoꝝ
 tatem
 veneran
 ronimi r
 Statime
 omnium
 gloriosus
 trauerun
 q; penit
 celebis v
 cui: in p
 permanē

Jonas
 lum pro

des pagit creatori: et hieroni/
mo glorioso: mox de euleo ino
xij iuvenes deponit: et maximis
honorum zenijs ab omni popu
lo venerantur veruntamen in
urbem. Constantinopolitanam
capti: et dolore vehementissi/
mo grauati intrauerunt: libere
honorifice et cum gaudio ineffa
bili exierunt: et tandem annu
ente deo cum multis vrbis co
stantinopolitane populis cui/
tatem Verbiem attingentes:
veneratione debita gloriosi je
ronimi reliquias vilitarunt.
Statimq; deposita seculariuz
omnium cura cenobium i quo
gloriosus vixit hieronimus in
trauerunt et vacantes die noctu
q; penitentie et orationibus.
celebis vite sanctitate perspi
cui: in predicto cenobio adhuc
permanet.

Monasterio destructo monia
lum propter symoniam.

Agne admirationis
gaudij deuotionisq;
causa precedens iuue/

num miraculū extitit sed mul
te formidinis constat sequens.
In sacris ordinibus monaste
rium apud superioē thebaydā
quoddam dominarū fuisse an
te duos annos dicitur eximū.
et dictum monasterium omni
pulchritudine et excellentia de
coratum. In quo pene ducete
domie vita et honestate religio
se: reclusioe continua: decoris
q; mo:ibus permanebant. Ad
hec quibus i summo figāt au
res: vt q; hauserint vna ari
cula effūdant aitera. Nam quā
tumcumq; sana sit navis et in
tegra: modicum ymo: quaz ni
hil prodest: si alta volēs secta
re maria: paruum q; fundo est
foramē relinquat vt dira nau
fragia non admittat: Eurbec
sim fatus presentis narratio
nis bystoria referabit. Quil
itaq; pollēs predictum mona
sterium virtutibus vnum pes
simum quo ruit symonie vici
um retinebat. Nam instruen
te dyabulo in eisdem domina
bus hec obseruabatur abusio

Ut si quā vellent in monialem
 recipere nō tantū intuitu chari
 tatis ⁊ misericordie recipiēde /
 qz bonitate quantuz desiderio
 recipiebant peccuniam: nulla
 eni in monasterio māsurā po
 tuit intrare: nisi certe pecunie
 quātitas secū iret. In hoc si qui
 dē manasterio erat scīmonia /
 les quedā dñā erate grandena
 que ab infantia sua in ieiunijs
 et orationib⁹ oī terreno soluta
 sceno: deo vixerat: que vitium
 illud quā plurimū abhorrebat.
 Cui nocte quadā vt erat solita
 in oratiōe posite: gloriosus hie
 ronim⁹ apparens locū illū im
 mentio lustrāslumine precepit
 eidē vt abbatissā ceterasqz illi
 us monasterij moniales i vnū
 cōgregaret nunciāns qz nisi a
 peccato iam inueterato manū
 extraherent: vltionem diuinā
 subito expectarent: hīs dictis
 disparuit: perterrita visione i
 sueta sanctimonialis dñā quis
 hic fuerit iubens nūciari: talia
 in seīpa a vide piractās totaz
 illam noctē pegit. s. mnē. A re
 pulculo dici audiēte: oēs in ca

pitulo ppulsato in tyntinna hu
 lo cōgregauit. Quib⁹ admira
 tib⁹ ad que foret tanta festina
 tione in capitulo cōuocate: scī
 monialis dñāz mearum assur
 gens medio: que viderat ⁊ au
 dierat omnibus patefecit: fit il
 lico monialibus cunctis ex hoc
 irrisio hanc exclamant fatuas
 multisqz garrunt derisionib⁹
 hanc illa forte eductate nimia
 somnia se.

Ula vero accepta cō
 tumelia: paciētie scuto
 se inueniens: de carū /
 dem siquidem pūntia dolēs:
 s; de sua despectione gaudēs.
 Ad solitas redijt oīones sup
 plicans continuo ne suis cōmo
 nialibus qz audierat eueniret.
 Transactis igitur diebus decē
 nocte media predicte scītimo
 nialis domine hac prore deuo
 tis orationibus in cubetū glo
 riosus iterum hieronimus ap
 paruit eidem vt que pri⁹ nūciā
 auerat monialib⁹: denuo i tre
 pide nūciaret allocutiōe mādā
 uit benigna. At quē illa quis i
 quit es dñā et alia mihi mādās.

Hieron
 sum: ab
 Illā ve
 quid ag
 sciens. I
 alibus in
 quā diu
 Cōgreg
 que vide
 intimare.
 re pestife
 stitit i ad
 turi ante
 capitulo
 tionibus
 tribus die
 te scīmo
 ronimus
 tate vall
 apparem
 eāqz iust
 iret mona
 ram sente
 illa do m
 co ne hoc
 nimus ac
 gito: ⁊ ad
 postposito
 nisi penite
 cut diuinā

De miraculis glorioſi

Jeronimus ille inquit ego sum: ab eiusdem euanit oculis Illā vero sciēs eaz duritiam: quid ageret quid ve diceret ne sciens. Tandē mallens a monialibus insana et ebria reputari: quā diuinis ptraire preceptis. Cōgregatis itez monialibus: que viderat et audierat voluit intimare. Ast ut eam assurgere pestifere p̄spererūt: diuini iustitiae iudicij sibi de primo affuturi anteqm̄ verba inciperet: e capitulo cū magnis cathinuationibus exierūt. Sed trasactis tribus diebus dormienti predicte scimoniali dñe glorioſus jeronimus ineffabili quasi societate vallatus angeloz; nocte apparens media eaz excitauit eaz; iussit p̄tinere ut de illo exiret monasterio: ne subito futuram sententiā expectaret. Quz illa ho multis lachrimis supplicor ne hoc fieret: glorioſus Jeronimus ad abbatissam inquit p̄gito: et ad ceteras omni mora postposita: eisdem nuccians q̄ nisi peniteant hac nocte sentent diuinā ultionem. Si autez

Jeronimi.

in sua pmanebunt duritia: statim exiens in monasterio amplius non moreris: hijs finitis abscessit.

Ecigitur audiens sanctimonialis anxia ple: naq; tristitij capitulū adijt et campanā cepit vebemēter ut ad capitulū scimoniales accederēt resonare. Quo abbatissa de somno euigilans cognoscentq; ab hac fore pulsa: tam campanā: iracūda ad capitulū p̄perauit. At vbi illam vidit diris eaz; minis increpās nullū voluit audire verbū: p̄mittēs q̄ nisi cessaret hec agere: secū amplius in monasterio non maneret. Qui scimonialis dñia: ne tardes inquit q̄so agere que p̄mittis: p̄fecto me noscas i hoc loco amplius nō māsurā. Glorioſus equidē jeronim⁹ apparēs mihi tantūmodo hoc statim monasterio futuz iudiciū patefecit: hec audiēs abbatissa deridere cepit hanc: estimās eā vesano capite ista fari. Et hostiariā conuocans iussit: hāc de monasterio p̄tin⁹ effu/

garet. Mandans eidē vt aliq̄
li hora sit extra dimissam: post
modū faceret itroire vt sic ab/
inceptis operibus iam cessaret
hac de re leta s̄ctimōialis d̄na
q̄ totius potuit de mōasterio
ē egressa: lachrimis cōfusa do
loribusq; repleta pro hijs que
monasterio nouerat euentura

Terribilis siquidē deus
atq; potens ⁊ quis re/
sistet ei: heu cur cū ho/
mies non formidāt: quid tātū
eius irritāt irā: scientes nulla/
ten^o posse ab eius efugere ma/
nibus: vt eius eos magnū et in
euitabile iudiciū non cōprehen
dat. Saltem hijs miseri terre/
antur exemplis: audiant qui in
suis cōfidunt diuicijs quiq; mi
ra p̄citāt excelsum: cū sua aua
ritie feditate quale huic mona
sterio: a deo propter pecunias
faciem auertēti: de celo est in/
diciū iaculatū: pene limē hostij
sanctimōialis d̄na excesserat:
q̄ totū subito corruit monaste
riū: oēs opprimens moniales
ita q̄ ex eis aliqua viua non re
māsit. S̄ctimōialis vero il/
la in quodā venerabili d̄nariū
manasterio quoda put inferi /
ore thebaydā situm est acten^o
s̄ctitate p̄cipua viua manet.
Plaga incōtradictēs aucto
ritatibus hieronimi.

Ignem censui premis /
sis miraculis: aliqua a
lia diuini contra peccā
tes manifesti iudicij declarati
ua: addicere si forte spiritui di
ciorū multitudine peccatorum
corda tenaria plusquam lapi
dea: in carne auerterēt. Qua
tenus cum se ob peccata: cerne
rēt beluas: p̄gnitione rōnis sue
conarētur: vt fierēt hoies adi
pisci. Abiecta etenim ratione q̄
sūt hoies infra bruta animalia
rediguntur. Grecoꝝ quidā be
reticus quadā die cū sacerdo /
te quodā i hierosolimitana ec
clesia disputabat. Quq; sacer
dos ob sue ptis defensionē au
toritatē quādā gloriofi hiero
nimi allegaret vt greci destru
eret ratiois temerario pestifer
grecus ore: gloriofus hieroni
mū fuisse toti^o veritatis lumē
mentitū: nec erubuit voce fari.

De n
At quia v
petrarat v
latenus fo

U
ti
ru

none: auid
si auctoꝝ
ti: q̄ mēti
spōdit sub
ne p̄cussus
voce timē
sine aliqu
Misere
ronime: q
torqueoz:
quantis vo
mās: boꝝ
liter cūctis
rāt cernēt

Gladialis
Hieronimi

Q
po
an
tum firē in
ecclesia sy
mi ymagi
quit sicut c

At quia voce talē nequitia p/
petrarat vocem deinceps nul
latenus formauit.

Adā inſup alius here
ticus peſtifer arriano/
rum: in quadā diſputa
tione: cuiſdā hieronimi glorio/
ſi auctoritatē cōtra eū inducē/
ti: q̄ mētiret ſua temeritate re
ſpōdit ſubito fuit diuina ultio
ne pculſus. Nā non dū vbum
voce finiēs clamare p totū diē
ſine aliqua ceſſatiōe nō deſijt.
Miſerere miſerere glorioſe je
ronime: q̄ a te peniſ diriſimis
torqueor: ⁊ hec p totū illū diē
quantis vocibus poterat cla/
mās: hora cōpletorij miſerabi
liter cūctis qui ad hec cōcurre
rāt cernētibus expirauit.

Gladialis trāſſixio ymaginis
Hieronimi ab heretico.

Hereticus quidā alius
peſtifer hereliſ arri/
ane. Cui ante meū obi
tum ſinē imponat pius dñs: in
eccleſia syon glorioſi hieroni/
mi ymaginē cernens vtinā in
quit ſic te cū viuebas: meis ma

nib⁹ tenuiſſe: quia te meo gla/
dio vigilāſſe: hec vt dicta edi/
dit: gladiū in uaginans: tota
vī ipſū ymaginis gutturi inſix
it. Quam magnuſ iſte hiero/
nim⁹ tot faciēs mirabilia inau
dita. Cui ſecundū opera ſua ſi
milis non apparet: potuit eq/
dem i becillis in ymaginis gut
ture gladiū figere dextra: ſ; de
ymagie gladiū: ⁊ gladio ma/
nū quouſq; innotuit reſ: extra
bere nulla tenus fuit compos.
Iox quoq; expulſoris gla/
dio tanq; ex bois corpore viui
ſanguinis vnda: quſq; modo
p miraculo declarando fluere
nūq; ceſſat. Eadē iſup hora q̄
reſ ſic acta eſt. Iudici in atrio
exiſtenti idem glorioſus hiero
nimus cū gladio gutturi inſixo
apparēs p offenſiōe huiusmo
di vindictam fieri poſtulauit.
Narrans equidem ſibi facta:
hec dicens abiit. Stupefactus
itaq; iudex cum ceteris qui a/
ſtabant: ad eccleſiam prope/
rans: hereticum manu gladiū
ymaginis gutturi inſixim te/
nentem reperit: qui protinus:

Qui protinus ut hi viderunt manus fuit copos a gladio remouere. Captus itaque hereticus: in sua permanens duritia ob aliud non se dolore nisi quia uinum non teneret. Hieronimum garruens: apostoli multitudine lapidibus lignis et ensibus et lanceis iugulatur.

Epos meus Joannes que agnoscis o fulgens pulchritudine quem mihi in locum filii adoptavi: ut puero tibi pridie quod ei euenit enarravit. Sed tamen ut prestantius memorie commendet silentio non transibo: Captus itaque inquit Jobannes ante duos annos a persis: et per regem a ministris venditus propter eminentem suam pulchritudinem ad regis exercenda obsequia deputatus. Cumque per annum in regis curia non paruo dolore et tedio permanisset: eodem resolutionis anni die pedem: regis fugiens pretristitia se a lacrimis non potuit continere: hec rex intus lacrimarum a vide ab eo querit causa: Qua propterea in quodam eum castro quibusdam precepit

militibus custodire. Sequenti namque nocte in eodem castro existenti diris lacrimis undique mansu Hieronimus veniens: manus eius ut sibi videbat capiens: ad civitatem hierosolimam secum duxit expugnatus mane putasse in castro a militibus retineri: in domo quam maneo se invenit quam admiratione velut amens utrum in castro vel in domicilio meo staret nullatenus dormebat se in postremo rediens emissa voce dormientem familiam excitavit: currunt igitur ad me famuli: ad esse Johannem in esset illi nuntiantes gaudio. Quare dubius accurrens quem aperis vincitum putabam: presentem cerno. Quod quidem quod ei acciderat enarrate: deo et glorioso hieronimo laudes maxime psoluntur.

Antimonialia quaedam omnia pene pulcherrima feminarum etate iuuetula et sapientia valde cana: beati hieronimi a quo devotissima In quodam cenobio dicitur multa sanctitate ut opus

Den
noz ad
dicat con
alio i ex
per plate
nunquam
minu illa
nullo tot
pit qua p
crimonia
testimon
nisi max
cessitas
dum figi
opus qu
aut lecti
bus impl
at dormi
bus exero
nam scrip
dirus ser
lus opibu
scio ppos
nobilissim
us dem se
citavit ce
terat die
modo po
gitare: ci
lumis ob
nullu ren

noz adhuc viuit: cui q̄ audies
dicit̄ contigiffe. Sit mulier hec
alijs i exemplū que huc illucq;
per plateas: ⁊ vicos diſcurrere
nunquā ceſſant: ſui ſultoꝝ ho
minū illaqueātes aīas viſione
nullo tot dyabol⁹ aīas rethi ca
pit quā peſſimo mulierū. San
ctimonialis hec ut oīm dñarū
teſtimonio com̄ pbat: nunquā
niſi maxima eam cōpellat ne /
ceſſitas: extra ſuā cellulā gra
dum figit: neq; enī aliud agit
opus quin aut oꝝonibus vacet
aut lectionib⁹ aut meditationi
bus implicet: aut corpus refici
at dormiēdo: aut aliqua mani
bus exerceat opa: ſemp̄ tñ diui
nam ſcripturā ruminādo: hīs
dirus ſerpēs antiquus dyabo
lus opibus inuidens: ut eam a
ſcō p̄poſito reuocaret cuiusdā
nobiliffimi iuuenis animū in ci
uſdem ſcimonialis in tantā in
citant cōcupiſcentiā q̄ nil po
terat die noctuq; aliō niſi quo
modo poſſet eam attingere co
gitare: circa monaſteriuſ veri
lumis obcecatuſ: cōtinue p̄gēs
nullū remediū aliud rep̄ire qui

bat. Tanta nāq; iuſticie nube
caligatus extitit: ut multociēs
ſe ſuis p̄ncēſis turbatū affecti
bus cernens: voluerit ſe aquis
tradere ſuffocandum.

Tulſi amoris: ſtultum
iuuenē cathena de die
in diem ſtringit: ut hec
ad ſcimonialis aures referat:
ob ſuam nō audet pudicitiam.
Qua de re omī penit⁹ ad hec
auxilio deſtitut⁹: quēdā iuueni
ens magū: veneficia ⁊ demo
nū incantatiōes nephādis ar
tibus exercentē: magnā ei pro
mittit ſi q̄ optat exptuſ fuerit:
pecunie quātitatē. Tūc venefi
cioꝝ maguſ: ſuis carmibus cō
uocatū demonē decipiēdi eam
nocte media feſtine ſtīnat ad
ſcimonialis cellulam: itaq; ac
cedens: demon: tranſire ultra
cellule Hieroniſi glorioſi yma
ginis in cella depicta timore ni
mio: nequit lumen. Oīra res.
Auguſtine ut multiplicib⁹ pa
tet exemplis: tācuſ gliōſi Hero
nimi dyabolis timor iēſt ut eti
am ſue picture nō audeāt ap
parere. Nam ſi a demone ob
E

fesso corpi: illa preciosa demō/
 straret ymago: ab eodem con/
 tinuo dyabolus effugat. Igitur
 commissum explere opus nequā
 spūs desperās admittentes re/
 uertit sibiq; negari ad monia/
 lem introitum pandit ob gliosi
 Jeronimi ymaginē celle pictā
 Quo eū deridēs magus dimi/
 sit. Noxq; conuocatū aliū de
 monē: qm̄ potest mittit citi⁹ ad
 huiusmodi opa finiēda: fit scō
 id q; primo: ac scōusq; horā for
 te manēs: coactus: excelsas ce
 pit voces emittere: si me Jero
 nime hinc sinis recedere huc vl
 terius non reuertar.

Hec stupefacta mu/
 lier que oñibus i cel/
 la iberebat: quis istas
 fundat voces nimio pauore p/
 territa p̄cūctatur: non cessante
 dyabolo sic clamare: excitare
 illius cenobij moniales: timore
 percussisse grādi: tremule ad illam
 accurrūt cellā a uice dñi p̄uēte.
 At ut illū forte spm̄ neqm̄ sciūt
 eundē cōiurāt ut det eat qua d̄
 causa uenit intimare. Mar/
 rans equidem dyabolus seriē:

rei seq; gemitibus ⁊ ullulati⁹
 miserū pandens ⁊ catbenis ig/
 neis iunctū a Jeronimo retine
 re: rogat eas ut suis mereant p̄
 cibus: ebeūbi libi grām iuēire
 At ubi hec moniales audiunt
 deo ⁊ glioso Jeronimo laudes
 reddūt suppliciter postulantes
 ut demonē hunc nullatenus re
 uersuz: de eodem cenobio effu
 garet: vix oñū uerbis finitis
 diabolus magnis stu⁹ horibus
 ex eodem loco recedēs: maguz
 adiit: eūq; capiēs tantis vberibus
 ⁊ cruciatibus vberauit et
 flagellauit: ut p̄ multa horaruz
 spatia: in eo aliquod signū vi/
 tale paulominus appareret: di
 ris clamās uocibus: mei cruci
 atus causa fuisti ad illā me de/
 stinans monialem. Certe in te
 hūdem vberibus vindicabor:
 inter verbera tā horrida: ma/
 gus cū se pene p̄nicii p̄p̄iquū
 cerneret: suas vidēs artes nul
 lū sibi auxiliū adhibere. Ad to
 tius refugij portū gloriosuz Je
 ronimū iam naufragus se diri/
 gens: gloriose iquit Jeronime
 huic ad tuam clemētiā subueni

misero a
 ricordie
 negans:
 bacbor
 tie tam
 deinde
 a tuis ob

idēiacu
 in tantū
 nisi alier
 uere. O
 nientia
 co surge
 codicibus
 quisuma
 tisq; om
 pauperib
 to anno
 per agen
 lunca da
 qua per
 sus bier
 ctitate e
 pollet: b
 rāt: ⁊ inf
 cant: ne q
 dum dolo

miſero accurrēti: ei ſolita miſe
ricordie dona p̄grandia nō de
negans: p̄mitto namq; ſi tuis
hac hora adiutus auxilijs p̄ni
tie tam horrit illi nō ſuccūbam:
deinde cūctis exutus flagicijs
a tuis obſequijs nō recedā.

Is finitis velut ſum⁹
ab eodē neq; ſpūs eua
nuit: p̄ annum autem
i dēiacuit verberibus magus:
in tantū ſui corporis impos: q̄
niſi alieno auxilio potuit ſe mo
uere. **M**ox idem accepta peni
nitentia magus: antequā de lo
co ſurgeret cunctis combuſtus
codicibus quib⁹ artes illas ne
quiſſimas exercebat. **V**endi
tiſq; omnibus: que habebat: et
pauperibus erogatis: comple
to anno illo: ſe ob penitentiam
per agendam: in quadam ſpe
lunca claudens in heremo. **I**n
qua per quadrienniuꝝ glorio
ſus hieronimus ſterit multa ſā
ctitate et penitentie a peritate
pollet: huc q̄ſo iuuenes oēs cur
rāt: et inſani iuuenes ex illo diſ
cant: ne q̄ illi contigit poſtmo
dum doleant contagiſe. **I**nſa/

nus itaq; iuuenis tantis circū
ligat⁹ luxurie laqueis: ſe vidēs
omino de ſue miſerrime volup
tatis deſiderio nephandiſſimo
de fraudari quadā nocte ſe ſu
ſpēdit et ſic inſelix tēporali vi
ta potius perpetua ſe priuauit
Ecce q̄ malorum cauſam tur
piſſimum luxuriam vitium fo
reliquet nil tā ruine anime pa
riter et corporis promptū quā
tum iſtud nequiſſimū arbitroz
ſcelus. **E**x ipſo namq; homici
dia ebrietates: inuidie detrac
tiones contentiones: et pene
vniuerſa oriuntur mala: vete
ris et noui teſtamenti inſinitis
patet exemplis nec non et con
tinuis maniſeſtiſſimisq; expe
rimentis vel experiētis decla
ratur: ad hec autem vt maior
iuuenibus detur aſtutia ſe tuen
di. **I**am ſtatus vllus periculo
ſior non eſt inſipientis iuuentu
tis ſtatu **A**liud cenſim exemplū
mei nepotis. **R**uſſi etatis forte
octodecimo annou quamquā
doloze nimio ſubrogare.

ſ

Lusoris damnati reuelatio:
sancto cyrillo.

Non est indignū ista q̄
incipio enarrare mag/
nis tribulatiōibus mee
mēorie reuocari: sed sicut p̄mis/
sum est ut oībus: maxime iuue/
nibus, pueniāt in exemplū. Si
lētio illa neq̄o p̄terire. Ne pos/
equidē me? Ruffus noīe vtro
q̄ p̄uatus parēte Iuueculus
ad meas puenit manus q̄ vti/
nā ex matris viscerib⁹ nō exi/
set ne illi q̄ sustinet contigisset.
Quē tanta diligētia suo infor/
tunio enutriui vt a pluribus a
me genit⁹ putaret. Crescēs ita
q̄ idem infelix etate nō sapien/
tia in ingēti pulebritudine cor/
poris sed nō aīe: decorus itaq̄
7 p̄bus moribus: honestate: bo/
nitate: 7 multe sapie elegantia
quanquā vane decoratus a cū/
ctis dilectiōe sup̄flua colebat.
Is itaq̄ in decio octauo etatis
sue anno imbecillis 7 miseri/
mus expirauit. p̄pter quē tan/
tus ab oībus insonuit fletus vt
vix p̄ mēsem finem potuerit in
uenire. Sed certe luctus p̄ eo

q̄ euenerat non suffecit. Ast
ego eius nimie incūbens dilec/
tioni pluries gloriosum rogavi
Jeronimū ut mihi quid nepoti
meo acciderat reuelaret. Igīt
meis annuēs gliosus Jeroni/
mus p̄cibus optinui q̄ gliscēbā
Orante enī me die quodā ho/
ra nona tātus euenit fetoz quē
in naribus nullaten⁹ poteram
tollerare hec dū mecū tacit⁹ re/
putans: vnde hic tātus adess⁹
fetoz amirarer. Sup̄ra meū d̄/
ticem: eleuatis oculis infelices
nepotem meū vidi terribilem:
visionez itaq̄ meū imprimere
nō audebā. Nam cathenis ig/
neis circūligatus: formacis in/
star flāmas fetidissimas eripe/
bat. Ad hanc itaq̄ visionē sub/
ito me tam vehemēs timor ar/
ripuit vt dū pluries loqui vel/
lēm: formandī vocem nullate/
nus compos eram.

Quo stremo aliq̄ntulum
ī me rediēs si me⁹ erat
nepos voce cepi p̄qui/
rere tremēbūda. Ad hec ille vt
lulatab⁹ 7 susp̄rijs vtinā inquit
tuus nepos nunquā fuissem ne

De
tam dir
putar?
reismar
pozibus
dicam:
vt sum
de vita
gis autē
eodem s
ne miser
cū mūd
ret: pro
me fore
ludis m
in mox
stulta ig
posui co
rui adipe
a meis
autem e
vt in ill
audeat
turpiss
abhorre
meam
inermes
territus
cōtinga
postmo
stra. A

De miraculis glorioſi

tam diris cruciatib⁹ eſſem de-
putat⁹: nam ſcias me tharta/
reis manſionibus perpetuis tē-
poribus per manſurū heu quid
dicam: tantus niſi doloꝝ affuit
vt ſum pluries admiratus quō
de vita protinus nō deceſſi: lō-
gis autē expletis colloquijs ab
eodem ſciſciatus fui. Cur diui-
ne miſericordie fuiſſet ſic exors
cū mūdo tot virtutib⁹ ſic polle-
ret: pro nulla inquit cauſa ſcias
me fore damnatum niſi quia ī
ludis maxime delectabar at qz
in morte accepta penitētia q̄ſi
ſtulta ignoꝝtia ut debebā poſt
poſui conſiteri: diuinam nō me-
rui adipiſci veniā: et hec dicēs
a meis diſparuit oculis. Talis
autem eo abeūte remāſit fetoz
vt in iſlum locum acten⁹ null⁹
audeat introire. Ecce quantū
turpiſſime ludis ſcelus diuini
abhorēt maiſtatis oculi. Ti-
meam⁹ ergo ne nos bonorum
inermes: rapiant repentinī in-
territus: penitere nos vitiōrū
cōtingat dum tēpus ineſt quia
poſtmodū penitētia foret fru-
ſtra. Ut igitur a chriſtianis tā

Hieronimē.

te ruine ludi procul effugiat ne-
phas: ymo vt oim memorie dē-
tur: exempla alia quedā quam
breuius potero ſubrogabo.

Luforis percuffio a fulmine.

IN ſamaria quindecim
nō dum expletis dieb⁹
dum miſer quidam lu-
dens quaſi oia que habere po-
terat cōſūpſiſſet glorioſi cepit
nomen hieronimi. Auſu teme-
brario blaſphemare: quem ne-
phande blaſphemie vix finien-
tem verba: videntibus ⁊ ſtupē-
tibus cūctis: mox⁹ celo fulmē
ueniens eum interemit.

Lufores terra abſorbuit.

IN ſib⁹ alijs ī thyro lau-
dētibus hoc accidit qz
enarro: cū enim illi ſu-
um vellēt incipe ludū et hij qui
ſe hoc ab eiſdem audiſſe ⁊ totā
ſerez rei ſe vidiſſe ſantur refe-
rūt ſic dixerūt. Quantūqz vis
exercere vim hieronime: quia
te in vito ludū iſtū alacriter ſi-
niem⁹: hijs itaqz dignis dictis
ſuū iceperūt ludū quo qdē pi-
mordiacō q̄ſi vno elapſo inſtā-
ti: ſe terra aperies illos ſolū ab

forbuit ita ut ex eis amplius nil
fuit visum.

Lusor duodecim annoꝝ a de /
mone ad infernū est ductus.

Ad visu noscūt veris /
simo testionio obpro /
bat. Idcirco q̄ dico q̄n
quā multis possem cōprobare
testib⁹ tamē me ipso teste q̄ ea
visione ppria didici cōproba /
bo. Juxta meā in qua ī hierlm
habito edem: nobilissim⁹ q̄daz
fuit miles: trāsitorijs nimīū lo /
cuples: qui vnicū habēs filium
eiusdē stultissimi amoris cecita /
te percussus: nō soluz a pravis nō
eū corrigere. Sed eū etiā ipse /
met prava instruere conabat:
parētes fatui ⁊ isti similes: men /
tis q̄so oculos buc inclinēt: vt
quis finis eueniat nō ignorent.
Multi enī hoīes magnas aie ⁊
corpis inciderūt ruinas ob pra /
uoz parentū insipientiā. Cre /
scens nanq; illius militis filius
cūctis bonis moribus deslitut⁹
de die in diē peiorādo totū suū
tēpus amittens in ludis ⁊ blas /
phemijs: cūctisq; imūdijs: pa /
tre causāte annū attigit. xj. q̄ /

quidē aduespante die solitis cū
p̄e ludis insistēs: ludū eundez
ut gliscebat nō habēs ut primi /
tus: prupit in hec vba. Siq̄d
ille pōt Jeronim⁹ qui ludos p̄ /
hibet iā exerceat: nā se inuito:
hinc nisi victor nō exurgā. Ae /
rū hec dūtaxat ipso sequēte: ne
quā spūs iterim humana spe /
tie cūctis vidētibus locū ī quo
ludabant veloci gradu ad diēs
eundē puez infelicē rapuit sed
quo eū detulerit nulli actenus
hoīm est comptū: verū utputo
eū detulit ī infernū. Eadē nan /
q; hora: casu ad quandā dom⁹
mee fenestrā: q̄ loco in quo lu /
dētes degebāt p̄ ⁊ filius: ex op /
posito sita est: me posuerā: quo
me videre fuit necesse: verita /
te p̄spicua seriē tam formidabi /
lis rei geste: discāt igit iuvenes
in iuuetutis tpe q̄ ceteris est p̄ /
stantius expetēdis moribus se
fulcāre. Ne vilibus caducisq;
moribus iuuenilis anim⁹ infor /
mat⁹ statū incantie neq̄ant p̄ /
mutare. Q̄ enī noue carte in /
scribit de facili nō delet: discāt
etiā parētes fatui filios suos

correct
dire ne
dices f
das ne
cedat

ma ⁊ s
pauciss
tat via
sitorum
di ad p
⁊ multi
tibus p
libet en
perditio
quoz li
ganorū
cri bap
d pagan
quin de
nmuer
tiū fla
vinqm
quinym
co pari
confide
ciat nō
oēs pos

correctiōibus 7 verberib⁹ eru/
dire ne vitioꝝ ſināt vepres ra
dices fugere nō faciliter euellē/
das ne flēdi hic ī futuro eis ſuc
cedat euentus.

Am niſi falloꝝ ad ceter/
norum gaudioꝝ patꝝ
am deueniendi: artiſſi
ma 7 ſine ābiguitate aliqua a
paucaſſimis certa cogita ex/
tat via hac vno habitu oppo/
ſitorum: alterꝝ per ſe patet eun
di ad perditionē iter latiſſimū
7 multis ymo pene īfinitis limi
tibus plenū fore conſtat. Ad/
libet enī mortaliū peccatoꝝ ad
perditionē tramitem ſuū ſtruit
quoꝝ libet hoim non ſolum pa
ganoꝝ ſed etiā illoꝝ quos ſa/
cri baptiſmat] vnda lauit. Nā
d̄ paganis nulla oritur queſtio
quin damnētur maiorē liquet
numeru fore: multiplicib⁹ exiſtē
tiū flagitijs quoꝝ nulla pene
vinqūā cognoscit emendatio:
quin ymo reſpectiue quidē di/
co pariter bonis 7 malis hoib⁹
conſideratis nō ē qui bonū fa/
ciat nō eſt vſq; ad vnum. Sed
oēs poſt ſuas improbas 7 peſ/
ſimas ābulāt voluptates: pſe/
quēter ꝑcludi debet qꝫ ad etne
btitudis gaudia rariffime gra
diantur quod infinite quinetiā
pene omnes ſacre ſcripture au/
ctoritates atteſtātur. Infinita
ſiquidē exempla poſſum⁹ ꝑſpi/
caciter intueri. Ad huiusmodi
veritatē ſufficiētius demōſtrā
dam hec ex oibus vnum cēſcri
decz nec ab hec diſcrepari pōt
Nullū ſcilz ad eterna: modo
puenire poſſe aliquo gaudia:
niſi oibus nō ꝑiculariter ſz to/
taliter vicijs exturpatis itinere
d̄tutū ſtudeat ꝑpare hijs ſine
dato exempla 7 prodigia mo/
dica iam huius op̄is ſene ꝑꝑin
quo breuiter introducā: et duo
precipue admirāda que vene/
rabili viro Nicolao crecenſis
in ſule archieꝑo referente didi/
ci primo dicam.

Sepultura luxurioſi et ebrioſi
ſacerdotis i eccleſia qꝫ ſibi 7 ei/
dem eccleſie obſuit.

Enerabl̄ idē archieꝑs ꝑ die
gloſi jerōimi deuotōe nia
betbleē vēiēs ut eius dē cūc] bo
noꝝ collēdas ſliqas viſitarz

vt totus caritate plen⁹ seu ser-
uidus redire voluit: donec me
gratissima sua visitatione ex-
imijis leticijs adimpleret: qui
vti donorum papuus ita mihi
gratissima donaria sup habun-
dantissime more solito iparti-
ret: me visitare minime cōtēt⁹
me cum dignat⁹ est iam dieb⁹
pluribus cōmorari: et etiam ad
huc manet qđ vtinā tpe longo
duret in xpo: Namq; augusti-
ne knie venerabilis idē ponti-
fex te salutauit: qm pluries igif
mihi suoꝝ verborū auide ve-
nerabilis idem pōtifex enarra-
uit hec tale in ciuitate Landia
cōtigisse. Sacerdos quidā su⁹
sue maioris ecclesie custos im-
pudicus ebrietate et luxurie de-
ditus non dum completo anno
miserrime de hoc seculo migra-
uit. Cuius corp⁹ in ceteroꝝ se-
pultū baratro sacerdotū vt ei⁹
pun itio cūctis innotesceret ad
exemplū. Sequēti nocte tātus
in ecclesia eiusq; cimiterio fuit
strepit⁹ qđ rumoze nimio ī illa
cōmorātes excitati pauore in-
genti velud amentes ad eccle-

siam cucurrerūt. Stant itaq;
omnes circa ecclesiā: strepitus
vehemētes cāpanazq; sonit⁹
audiētes: sed minime quid: vi-
dentes diuinā quidē exorāt de-
mentīā quatenus cur ista fiant
debeat reuelare. Sed nullū au-
ditionis sētūit adiuuamē: dilu-
culo hec cessante: cūcta que fu-
erāt in ecclesia reperiūt: reuolu-
ta: et qđ vndiq; flammis igniū
violata. Ad hec memoratus
pōtifex orōnes indicens popu-
lo: quid sequēti nocte eueniat:
pcepit expectare: nichimis suc-
cūbam v̄bis: sequēti nocte du-
plex strepitus et pauoris tribu-
latio ē secuta. Qua de re reple-
tus populus amaritudine et do-
lore cernēs sibi nullū adiutorū
a dño euenire sicut vulnerati qđ
in monumētis dormiunt p̄iecti
existabant: die aut elucescente
oibus in ecclesia p̄ orōnib⁹ cō-
gregatis gliosus Jeronimus:
subito septies sole splendidior.
in ecclesiā veniēs ad altareq;
gradiens. Lunctis vidētibus:
et mirānibus p̄horam forte sub
silencio p̄manens: ob stupenti

populo
lius mis-
idigne le-
rem cōt-
uit. Eil-
miserrim-
rectionē
tandū: d-
rent p̄tin-
quin inco-
ret et sic
uisus. L-
tabūdu-
plenit: e-
laudes p̄-
pestis illa-
ceps bea-
vnanimi-
colere in-
Quic-
um frēm-
tes: qui
fuit: sed
N ca-
dam-
mimē-
ribus
ignobilic-
diues va-
onē et fid-

populo hec ppter ſacerdotij il-
lius miſerrimi cadaver: ſacris
idigne locis conditū: ad terro-
rem cōtigiffe peccatiū intima-
uit. Eūq; mādans ut cadaver
miſerrimi: thartareis poſt rſur-
rectionē oim: māſonibus ōpu-
tandū: diſſepultū flāmis trade-
rent p̄tinus cōcremādū. Alio
quin incepta peſtilētia nō abi-
ret ⁊ ſic ad intueūdū oculis ē in-
uiſus. Quod ut ordiauerat le-
tabūdus populus p̄tin⁹ adim-
plenit: deo ⁊ beato Hieronimo
laudes p̄cipuas p̄ſoluēdo: ⁊ ſic
peſtis illa ceſſauit. Quo dein-
ceps beatiffimū Hieronimū oēs
vnanimiter deuotiōe maxima
colere inceperūt.

Quidā p̄p̄riā vxorē ⁊ p̄p̄ri-
um frēm occidit ſimul dormiē-
tes: qui poſtea decē ānis latro-
fuit: ſed p̄ Hieronimū reuocat⁹.

In eadem inſup ciuitate qui-
dam pulcherrim⁹ extitit no-
mime Zytus honeſtus mo-
ribus ⁊ locuples: carnali nō
ignobiliori natus p̄genie: pre-
diues valde: totā pene deuoti-
onē ⁊ fidutiā habēs in brō Je-

ronimo. Sic liquidē iuuenis ⁊
gineo nitens candore in eiſdē
ſcē virginittatis p̄poſito vſq;
ad vicesimū annū probis vite
moribus p̄durauit. Quouſq;
ipſe cuiuſdā ſui fratris nephā/
do conſilio incitatus: ſpretis tā
nobiliffimis virginittatis gem-
mis: auri p̄cioſiſſimū metallū
calcans ad carnis ſpurcittas et
lutū ac fetorē vehemēter deci-
nans: puellā quādam oī pulch-
ritudine corpis renitente: ſibi i
matrimonio copulauit. In cui-
us amoris rethibus ita ſe capi-
ens q̄ aliud p̄ter ipſā mime po-
terat cogitare: de die in diē ce-
pit diuina obſequia obliuiſci.

At q̄ miſer dereliquit iuſticiā
⁊ oblitus fuit deū alente ſe: ob-
litus fuit dñs miſereri ſibi. Quō
pleto nanq; anno quo cū puel-
la ſteterat: nō tam in matrimo-
nio quā cauſa explende libidi-
nis copulat⁹. Suggestēte dya-
bolica aſtutia iuuenis frater: pu-
elle illaqueatus amore: auidē
diu querens eiſdem amplexi-
bus frui tādem que optauerat
eſt adeptus: huc accurrant iu-

uenes et exemplo iuuenis sunt
astuti: sunt nota iuueni puelle
vitia iam pacta. Tacēs idem:
cogitat laude quo valeat mo/
do certitudine reperire: expec/
tat diebus plurimis se simulas
bec nescire. Ast die quodaz or/
dinat urbem deserens peregre
p̄fisiā: et latēs p̄ diē in ciuita/
te: nocte media domū veniens
reberat seris: a puella seruitri/
ce clam ut simul prius ordina/
uerāt ambo: vsqz ad thalamū
i quo ē us frater et vxor stabāt
p̄cedens sibi postulat aperiri.
Mirantur illi: et timore perter/
riti vehemēter pulsanti negli/
gunt thalami hostium resera/
re. Tandē contractis seris tha/
lami: iuuenis ira et furore ni/
mio fornat ardētis instar vn/
diqz inflammatus: vxorē pri/
mo euaginato gladio interfe/
cit. Deinde sub thoro p̄prium
frēz latitātē inueniēs iteremit.

Is itaqz gestis ex ciui/
tate exiens multo tēpe
p̄ mundū huc illucqz er/
rans cū quibūsdam alijs cepit
quosdā trāscurēs in ra debz

darī: ac etiam iugulare p̄manē
ti itaqz eidem Tyto p̄ decez an/
nostalibus negotijs implicato
Gloriosus Jeronimus salubre
refugiū die quadam ad uespe/
rante luce: in modum mercato/
ris se demonstrauit: ne ille solū
modo habite deuotiōis p̄m̄ijs
priuaretur. Nam ille q̄mquaz
tot et tanta vitia abhorrenda:
continue exerceat tamē in bea/
to Jeronimo: deuotionem ali/
quam retinebat. Ita ut eidem
cotidie se cōmendans boni ali/
quid singulis dieb⁹ ad eius ho/
nozem facere nullatenus post/
ponebat. Lernens igitur Ty/
tus mercatores: nephandis so/
cijs ad solita nequitie opera cō/
uocatis: concitato cum eisdem
p̄gens cursū: vibratis lanceis.
Ieronimo mercatoris instar
obuiāt veniētī: Torqz in euz
insurgens: a socijs eundem pre/
cipit retineri donec eius lateri
gladius insigatur: deinde ma/
nū eleuans interficiendi causa
gladium tenuit ut seclusā tā/
tum ualcat explere.

De
ri
gis loque
na detur.
cris faci
Tytus an
nomina
di licentia
cedatur.
meram
Jeronim
se suz Jer
tuam libe
bi a te im
cū preter
sisti pecca
ad te ipsuz
vsqz huc
salutem et
plicem ap
extitisse n
uitas expe
tie igitur
lem et pec
pone. Ali
et supplice
dictis glo
illorum oc
stupefactu

Hec Hieronimus glorioſus. Amore inquit: Hieronimi quez tu diligis loquedi aliqua brevis licet tua datur. Postmodum si volueris facito quod optas. Ad hec. Tytus amore inquit eius quez nominasti et loquendi et viuendi licentia tibi ut postulas concedatur. Tantum que portas mercimoniam iam deponere. At Hieronimus glorioſus. Ego ipse sum Hieronimus huc propter tuam liberationem veni: ne mihi a te impensa obsequia inuacum preterirent: te tot que gessisti peccaminum iam peniteat: ad te ipsum redeas ne formides usque huc ne noueris propter tuam salutem et anime et corporis supplicem apud diuinam iustitiam extitisse ne in te dignas tibi seuitias exerceret. Ad penitentiam igitur quare citius perge callem et peccatorum onera iam deponere. Alioquin me tui custodem et supplicem non habebis. His dictis glorioſus Hieronimus ab illorum oculis disspuit. Ad hec stupefactus Tytus et qui cum

illo erant timore et admiratiōe tam ingenti: ad terram proci dens: phozam non potuit eleuari. Tunc subito in tytum et quem cum illo erat spiritus sancti gratia est effusa: et lux eos celitus illustrauit qui prius in viros alteros iam mutati: spiritus cum actis spurcitijs vitiorum: ad penitentiam tramites iam redierunt. Deinde ad heremorum antra dura et ignota properantes: et in magnis se corporum asperitatibus et vita sanctissima tradiderunt.

Aliud

Monacho exeunte monasterio suam sororem violare volens per hieronimum liberat.

Miraculum illud quod viridicorum testimonio solidissime in superioribus egypti partibus in quodam monasterio fuisse non multis diebus peractum: intellexi quatenus omnibus et maxime. Iuuenibus quatuor cumque castis puniat in exemplum ad euitam

dum piculum mulierum pcedē
 ti miraculo addere cogito fore
 ratum. Monach⁹ quidā iuue
 nis ⁊ decoꝝ hōestate precipu⁹
 morum maturitate senex vir/
 ginalis pudiciēti custos: cūctis
 qz illius monasterij monachjs
 speculūqz sctitatis: gloriōsi ssi
 mi hieronimi deuotissim⁹ fuit:
 duodecim annis degens cotti
 die orationib⁹ vanis: ⁊ scriptu
 rarum studio hic amore casti/
 tatis timens ne cor aliquāliter
 violaret: mulierum ineffabili/
 ter abhorrebat aspectū ita vt
 eaz meōriā formidaret. Hinc
 proposito dyabolus antiquus
 serpens et hominum inimicus
 inuidēs sue nequicie ineterate
 contra eum dolos et artes mul
 tiplices incitauit cōtinue cogi/
 rationum stimulis: iuuenē pes/
 sumus temptator: affligēs diu
 noctuqz a temptationib⁹ duo
 bus mēlibus non cessauit. Iu
 uenis vero prouidus sese dei
 et beati hieronimi cuius dilec/
 tionis ardore feruebat commē
 dans: custodie victriā dexte/
 ra: temptamenta dyabolica ie

iuuē ⁊ orationibus se munies
 triumphabat.

Influāt huc queso iu
 uenes atqz senes ⁊ qn/
 ti sit casus muliez fal/
 lar pulchritudo hic doceāt ma
 xime p exēplū. Lernēs se aspia
 puid⁹ dyabol⁹: a iuuenē supari
 tanquā leo rugiens subtiliores
 nocēdi artes cepit q̄rere: vt iu
 uenē deuozaret. Fit itaqz iter
 eos pugna grauis. Hinc astu
 cius consuetis: castra aduersus
 iuuenē sruuit pessimu⁹ inimic⁹:
 hic iuuenis orationes ⁊ glorio
 sissimi ieronimi p̄ctio castro
 rū scernūt mūtiōes ⁊ vires eo
 rū triūpho nobili vilipēdunt.
 In terra genitoris ad morteꝝ
 egrotāt⁹ visitatō cā igruēte ex
 monasterio i ciuitatē ad pater
 nā edē venire iuuenis est com
 pulsus. Nā se p̄ dolore nimio
 morituz si visione filij frustra
 ret crebris clamoribus accla/
 mabat: ob hoc dolēs manach⁹
 timēs ne muliez visu cor mun
 dū ⁊ uirginitate nitidū viola/
 ret poti⁹ nisi fratru⁹ sui cenobij
 fuisz supplicatioib⁹ iclinatus

Erga pati
 lebat p̄ter
 cidē infirm
 nasterio r
 nil monac
 stabile ⁊ n
 ciuitates
 circūire: m
 hoīe quies
 verbositas
 plicat q̄ a
 chis p̄ctio
 In pater
 monachu
 tam v̄be
 sibi videb
 ceribus m
 L
 ei
 d
 audite: inf
 ra cōtingē
 rois dextr
 xtram: tan
 dem foroz
 li p̄cipit
 tum cor ei
 te dyabolo
 eā ad illi
 abhorreda

Erga patrem crudelitatem vo-
lebat, propter dominum exerceret: quaz
eidem infirmanti compati a mo-
nasterio recedendo. Scierat enim
nil monacho tam nocuum dete-
stabile et mortale: quam vicos et
ciuitates et gentium multitudinem
circuire: nulla certe permanet in
hominis quies mentis qui multorum
verbositate et vaniloquijs im-
plicat quod aqua piscibus: mona-
chis precipue silentium idem operatur.
In paterna itaque manens eadem
monachus diebus tribus: tedio
tam vehementi affectos est: quod
sibi videbatur certis se fore car-
ceribus mancipatum.

Impleto die tertio cum
eum cum sorore sua qua-
dam pulchritudinis in-
audite infirmitatis tam prorsus cru-
ra contingeret conficere casu so-
roris dextra: eiusdem tangere de-
xtram: tam dire libidinis: eius-
dem sororis estibus et abhominabi-
li percipiscencia: subitito fuit iacula-
tum cor eiusdem monachi istigante
te dyabolo vulneratum: quod pene-
tam ad illicita et omino abhominabilia
abhorreda nisi extitisset timor

verecundie inuitabat. Neque quod
dicam quod monachis illis liberet ob-
seruantia castitatis: qui prorsus
mulierum visibus potantur in si-
mul colloquendo. Sic manet in
castitate homo: faciem intuens assi-
due mulierum: sicut manet palea
stans in igne fallax certe et rui-
ne maxime propinquus casus in-
evitabileque periculum: est femine pul-
chritudo. Timor certe mona-
cho euenit quem timebat: et acci-
dit sibi quod tanto tempore verebatur
nec sine exemplo maximo aliorum
non illud iustum est parentibus obe-
dire in quo periculum a se formidat

Monasterio in vite mo-
nachus egreditur: sed ardo-
re libidinis tam nequam: con-
tinue inflammate nil aliud quam
sororis hec nescientis scelus: fa-
ciem improbis oculorum visibus
videre cogitans pene nunquam
fuisse monasterium recordatur.
Sanat interim pro ac monachum
excusationibus adiuuentis: retar-
dat de die in diem ad monasterium
remeare. Mane autem eodem
in propria domo tribus mensibus
hinc monachos hinc patrem et

omnem familiam maxima mo-
uet admiratio: cur istum tam
vehemens arripuit mutatio ⁊
alteratio iaudita: ignorabant
siquidē rei causā idcirco effec-
tum eius contigit ignorare: ad
monasterium cum duobus ad
se ex monasterio dōtinatis mo-
nachis tandem reuertitur: illud
referēs tedium redeundo q̄ pri-
us detulerat exeundo. Lepit
itaq; in monasterio corpus de-
gere monachi cor vero a foro
realiqua non recedit: hec
sibi fit studium scripturarū: vt
attingat pessima que affectat:
hec cōtemplatio diuinorum p̄-
ceptorum vt modum inueniat
explendorum percutitur alie-
nis sui et a veritatis cognitio-
ne deuius: continue a dyabu-
lo cuius iugo grauissimo imbe-
cille collū sumpsit libidinis: no-
uis telis sicut fumus deficiūt di-
es eius. Confringūtur sicut in
frixorio ossa eius: ⁊ infirmatur
doloribus vita eius irrationa-
bili fit similis animali. Oblui-
scitur intoto diuinā clementiā
exorare tota die cogitans quis

modus apparet ab illis vt po-
culū mortij valeat degustare.

Quam sunt inopes
⁊ miseri et oibus bonis
egentes et exules qui a
dño se alongant tanto fit peior
vir in peccatis quanta anima
a deo maiori spatio elōgat: et
quantum celum a terra distat
et oriens ab occasu tantū eisdē
prestat dum diuina gratia est
fulcitus. Cogitātū deniq; mo-
nacho veritatis lumen nescio
⁊ ignoro: nephandissime et au-
ditu horribilis voluptatis adi-
piscendi repire modum. Vali-
cōsiliū seminator dyabol⁹ hoc
sibi tale insinuat consilium oc-
culto cogitamine vani cordis
vt sc̄i tempeste noctis medio
cunctis dormiētibus veste de-
posita monachali sūptoq; ha-
bitu laycālī: ex monasterio ex-
iens: paternas clam a deat mā-
siones ⁊ domū crepusculo noc-
ti: latenter intrans sub thoro
sororis lateat donec dormiēte
īpā ad eādē accedat sue volup-
tatis libidinis expleturna: pla-
cet insane mentis ingicē colū

lium ergo
toro posse
effectui ma
igitur adu
sub silētio
ues gerene
sed ab hō
noctem bu
quo sit in l
nit. Stupo
territus cu
tucru. Jā
des debite
chi excubi
hora comp
lam retro
lula admi
proponit
q̄ nūc feci
tera que n
tus: peccu
nans: triū
ta
le
nimus cō
gūi glori
nua necter
salutes ⁊ p
ceditur vt

lium erogatum: ſtudetq; ipſum
toto poſſe quam poteſt breui?
effectui mancipare. Sequētis
igitur adueniēte noctis medio
ſub ſilētio ad fores cenobij cla
ues gerens manibus properat:
ſed ab hoſtia veniens per totū
noctem huc illucq; diſcurrens
quo ſit in loco porta non inue
nit. Stupore et admiratione p
territus cur hoc ſit neſciens in
tueri. Jā matutinali qua lau
des debitas dominicas mona
chi excubabant propinquante
hora compellitur ille ad cellu
lam retrogradi: manens in cel
lula admirās per diem illum:
prop onit ſequenti nocte facere
q̄ nūc fecit: audet ibecillis dex
tera que nō poteſt: ſperat ſtul
tus: pecus contra leonem pug
nans: triūphi gloriā adipiſci.

U inſenſate reris pu
tas agere vile pec̄ cui
leo fortiſſimus hie ro
nimus cōtradicit. Leſa yma
gini glorioſiſſimi hieronimi ge
nua neccere ipſum amplius nō
ſalutes ⁊ poteſtas proūm̄ con
ceditur vt in foueam quāz eſſo

dis cadas: vt dira naufragia
ia; admittas nō poſſūt impēſa
glioſiſſimo hieronimo ſeruitia
quomodo ſiant a mercedibus
vacari. Retinebat ſiquidem
in cellula monachus ille dem?
et errās et dyabolico dominio
mancipatus ymaginē hieroni
mi glorioſi tabule inſignitam:
cui diebus ſingulis enī qua cō
ſuetudine ſtectens genua ſe ei
dem pluries cōmendabat. Id
circo vt ei? mira clemētia cūc
tis innotēceret illo eum diere
tinebat ne malū faceret q̄ vo
lebat ignorans dō hec ille mo
nachus ſub ſequēti nocte ad ce
nobij fores iterum pergit ſed
quod precedenti fecerat nocte
id hec fecit. Ne i zitur in hereā
verbis per vnum vere mēſem
ſingulis noctibus hec euenit.
Completo namq; vt puto mē
ſis circulo in ſompnis ſanctiſſi
m? hieronimus ſanctiſſimo cui
dam monacho illi? monaſterij
apparuit i ſtratu ſuo quieſcē ti
nocte eidez reuelans quid iſte
monachus faciebat. QJan
dās q; illi vt debeat eidem mo
nacho ſic erranti declarare.

quō ipse cum ob sui impensam
reuerentiā custodiuit ut hostia
nō videret ad cogitatū ppetrā
dū scelus: et q̄ nisi velox dein /
ceps subsequat̄ emēdatio se de
ipsius custodia remouebit: dis /
cessitq; p̄tinus ab eodē. Na /
ne autē facto que viderat mo /
nachus alteri iuueni monacho
enarravit. At ille: se q̄d hic di /
cat nō intelligere: plurib; dete /
stans sacramētis cepit dicere si /
bi: p̄pter cerebri vacuitatem:
hec euenisse somnia Tacet mo /
nachus et recedit hic gaudēs p /
ponit nocte sequētī nullā āpli /
us exhibens solitas Jeronimo
reuerentiam hostia monasterij
ad nequā opus q̄ tam diu affe /
ctauerat pagendū ad suū libi /
tum referare ut dicā breuiter:
q̄d miser diu hyanti aio cogita /
uerat mala opandi. A Jeroni /
mo honore solito priuato: sibi
tradita potestate ut voluit sic
efficit: sed tamē in fine gloriofi
Jeronimi clemētia no defecit.

Ecedens itaq; ille de
monasterio nocturna
hora alieno habitu oc

cultatus: patris domū adueni /
ens p̄ diez illū vndiq; circūiuit.
Lūq; noctis crepusculo domū
intraffet ad lectū in quo virgo
soroz tūc quiescere solebat cla;
pcedens tam diu sub eodem la /
titauit quādiu sorozem dormi /
re potuit estimare. Tunc idem
exiens spoliatis vestibibus soroz /
ris sue se dextero lateri appli /
cauit. Ad hec soroz leui somno
dormiēs excitatur vt virū iur /
ta se manere sensit ad modum
expauescens: diris emi. iis cla /
moribus ad se oēs pariter con /
uocauit. Currūt ad puelle tha /
lamū cuncti cū lumine et tandē
in lecto inueniūt hunc iacentē.
Mirant parētes et stupent: cer /
nūt hec cuncti qui cōcurrerant
et dolent. Interrogat a filio pa /
ter discriminis tantū causam.
Reatum suū filius silentio con /
fitetur: vt enī dixi: voluit glori /
osus Jeronimus hunc suā stul /
titiā expiri ut in postez humili /
lioz et astutioz fieret ad cauēdū
et in prelio se tuendum: ne am /
plus ex exemplo huius quis d̄
sua sanctitate cōsideret et spe /

raret. Quā
boni scitas
huius pcell
minibus ple
naucula na
stat timor
Infinitas p
le dyabolus
tes. Qui in
me capiet.
cet sperto a
volūtas po
tantū volu
nibus que
inueniet. E
finito: cū
tenostri m
ca callidita
strat magn
catoribus d
q; se mona
turbatū del
miseria cap
fragijs glia
semp deno
seriam et c
mā recogn
et de eadē p
tardatiōe a
lens ad son

raret. Quanto enī maior inest
 homī ſcītas dum in mari mūdi
 huius p̄celloſo: ⁊ inimicōz ag
 minibus pleno: imbecilli carnis
 nauicula nauigar: tāto maior ī
 ſtat timor ⁊ aūtutia ſe tuendi.
 Inſinitas peſſimus tēptator il
 le dyabolus nocēdi poſſidet ar
 tes. Qui incautus p̄git leuiſſi
 me capiet. Certe plus nil no
 cet ſp̄reto alioz p̄ſilio ut p̄pria
 volūtas p̄cipit ambulare q̄ ſue
 tantū voluntati credit in om
 nibus que facit finē odibilez ad
 inueniet. Magnus exēplo iaz
 finito: cōctis timor de fragilita
 te noſtra maxia: ⁊ de dyaboli
 ca calliditate ⁊ aſtutia demon
 ſtrať magna ⁊ ſpes venie pec
 catoribus declamat. Lernit iā
 q̄ ſe monachus a dyabolo de
 turbatū deluſū ac etiā in tanta
 miſeria captiuatū: p̄tinus ſuf
 fragijs glorioſiſſimi jeronimi cui
 ſemp deuotus extiterat ſuā mi
 ſeriam ⁊ culpam uehementiſſi
 mā recognoscēs ī ſeipſū redijt:
 ⁊ de eadē paterna domo oī re
 tardatiōe abiecta: luens ⁊ do
 lens ad fontē penitētię p̄para

uit: deinde vero in ſuo mona
 ſterio p̄ duos annos in tāte ab
 ſtinētię ſe aſperitate affixit vt
 foret cor hoīs inſufficiēs cogi
 tare. Et cōpleto annoz duoz
 circulo añ dies modicos ex hoc
 ſeculo feliciter expirauit.

Cardinalis quidā calūnia
 tor beati Jeronimi emiſſis vi
 ſcribis expirauit.

Enerabilis damasi portu
 enſis epi p̄ die receptis
 lris aliqua cis inſcripta
 corde auido intellexi q̄ ob eius
 reuerentiā dicere nō dimittam
 Rome cardinalis quidā Ele
 ſtinus noię glorioſiſſimi Jeroni
 mi emulus ⁊ detractor: dū die
 quodā in conuentu exiſtēs car
 dinalium: more ſolito audaci ⁊
 temerario in eundē iniurie ver
 bis p̄mperet: dolore viſceꝝ
 ſubito impellēte: ad occulta lo
 ca nature properans: viſcera
 omnia p̄tinus emanauit: ⁊ an
 tequam illuc recederet expira
 uit.

Cardinalis reuiuifcēs impe
 tratiōe beati Jeronimi.

Lius quoque presbiter
cardialis Andreas no-
mine isti non similis sed
gloriosissimi Jeronimi deuotissi-
mus atque cultor. Prædie in ea-
dem Romano urbe multis cir-
cūstantibus expirauit. Qui cum
iam in ecclesia esset pactis obse-
quijs que solent fidelium tumulā-
dis exhiberi corporibus: assistente
summo pontifice cum pene toto po-
pulo romano qui ad eundem
andream conuenerant honorandum
emissis uululatibus et crebris ge-
mitibus. In feretro cunctis stu-
petit ut ueluti amantibus effec-
tis: tanquam si a somni dormiti-
one excitaretur mirabiliter ex-
urrexit. Cumque a romano po-
ntifice remoto de ecclesia maio-
ri beati petri apostoli uniuersus
populo: clausisque foribus in-
terrogaret: intulit illa uerba dum
stare diuino examine iudicā-
dus: et propter uestium et ciborum:
quibus hactenus eram usus ni-
miam supfluitatem tartareis cruci-
atibus condemnarer: subito ad-
ueniens quidam sole splendidior:
omnino candidior: quem fuisse

gloriosum Jeronimum ad seipsius
referentibus qui astabant intel-
lexi: presidenti iudici flexis ge-
nibus aiam meo corpori iterum
coniungi: porrectis precibus im-
petrauit. Quibus finitis uerbis
in ictu oculi inde recedens: aia
ut cernitis corpori est coniuncta
Ad hec mirati sumus pontifex et
ceteri audientes: sunt hec nota
populo extra ecclesiam expectanti
qui fractis ecclesie foribus: pri-
mus ecclesiam intrant omnes: magnis
uocibus deum et gloriosum Jeronimum
collaudantes.

Episcoporum correctio.

Alta nos mentis afflictio
comouet et contristat
intellectio quod pluri episcoporum
deum et dominum Iesum Christum:
cuius uicem gerunt abnegantes
terrenorum quorum deus ueter est:
uestigijs inherentes; de stipendijs
pauperum; de sanguine biesu
Christi delicatissimis ferculis cum
hystrionibus et ceteris diuitibus
sua replent ingluuiem: ad fedita-
tem luxurie incitandum: uestimē-
torumque de die in diem supfluita-
tibus abutuntur: de pauperibus

quorum mer-
latrocinij
entibus et
hij certe no-
Episcopus enim
abolicus: m-
tus episcopus
leuissimum
dum: grau-
Pontifici
tos diffun-
ra recipiē-
Quot enim
gligētia e-
cata deui-
mino redd-
augustine
bis inest po-
na: sed del-
meros qu-
Augustin-
tes: ac dum
tos casus
mo succre-
et contristo-
palē stati-
laudabo o-
vicariatū
si. Sed in-
agur: mili-

quoz mercedem raptam manū
latrocinij deuorant: fame mori
entibus ⁊ frigore nō curantes:
hij certe nō epī s; dyabolici sūt
Epūs enī aut scāssimus aut dy
abolic⁹: magni certe meriti sta
tus epālis sed periculi infiniti:
leuissimū peccatū alijs imputā
dum: grauissimū epō imputat.
Pontificis enī viciū in subdi
tos diffundit p exemplū: maio
ra recipiēti ratio magis crescit
Quot enī omnīū christi vel ne
gligētia epī vel exemplo in pec
cata deuiant: de tot tenetur do
mino reddere rationē. Neū qd
augustine kīne dicaz graue no
bis inest pondus: grauis sarcī
na: sed debiles ego habens hu
meros quid portabo: sūt certe
Augustine vndiq; me torquē
tes: ac dū graues mihi promp
tos casus intueor timore maxi
mo succrescēte p̄tinue affligor:
⁊ cōtristor. Securius est episco
palē statū fugere quaz petere:
laudabo certe epātum tanquā
vicariatū dñi nostri hiesu chri
sti. Sed in illis qui in eo vitam
agūt: militū terrenoz qui mū /

di pompas ⁊ gloriā appetūt nō
tollando: ymmo eis cōsulo vt
eū fugiant quantū possūt. Ne
lius certe fuisset eis cū terrenis
agere vitā terrenoz quā in pō
tificiali culmine bec agenda: ad
infima ⁊ pfundioza inferni lo
ca decidere: tāto p̄ceteris cruci
andi quāto p̄ceteris plura do
naria receperunt. Intelligens
epoz plurimos potius nomen
gerere quā essentiā: potius lu
pos rapaces quā pastores: de
structores magis eē christi ec
clesie quā rectores: qui christia
noz elemosinas dep̄dātes mer
cedē paupey lupinis faucibus
supfluitatibus ciboꝝ ⁊ vestiuꝝ
deuorant ⁊ consūmūt: quod ab
surdū est abhominabile ⁊ deflē
dum: hoc idcirco dixerim vt ta
lis abhominatio cūctis genti
bus innotescat. Quaten⁹ si de
um non metuunt saltem hoies
verentes a suis aliquo modo ab
homiationibus retardent. Au
diāt queso hij tales episcopi q̄
narrando pponimus ⁊ saltem
alioꝝ calamitatibus terre /
antur. L

Episcopus qui cathenis et vinculis igneis ducebatur ad inuicem inferno deputatur.

¶ In superiis egipti partibus in deserto quodam ab hoibus propter vite incommoda inhabitabili: quidam degebat monachus Elyas nomine antiquissimus: magna vite scitate radians: qui in multa beatissimi jeronimi ei familiarissimus valde fuit quem idem beatus hieronimus habuisse prophetie spiritum pluries enarrauit: hic die quodam ut pluries mihi testificauerunt monachi vita venerabilis moribusque digni: qui se hec dixerunt ab eiusdem sancti viri ore multoties pauidisse. Solitus incumbens orationibus somno repentino aliquantulum obdormiuit et ecce in visione quo quidem modo multotiens deus omnipotens grandia et occulta fidelibus suis refferat sacramenta. In quodam palatio mire et ineffabilis pulchritudinis et mortalibus nunquam nisi ut sibi videbatur: erat. Cumque per horam per palatium duc illucque gradiens eius admiraretur pul-

chritudinem tam vehementer vidit quodam preparari tribunal a quibusdam nimie pulchritudinis iuuenibus stratis tapetis et vestibus auro gemis: et multo artificij varietate decorari circumque pariete inuoluto. In quo postmodum rex quidam magnus et decorus cuius aspectus tanta suauitatis ut nil vellet aliud quis habere: magna virorum: sole lucidiorum comitatus societate veniens se posuit ut iudicia exerceret.

¶ Mater hec cuiusdam animam quam fuisse anthontanum philem ab aliquibus ibidem consistentibus postmodum intellexit: nequaquam spiritu cathenis igneisque vinculis iuncta: istar fornacis flamas erumpens sulphuris: maiestati regie presentatur: que priusquam de aliquo interrogaretur: cepit diris verbis se infernalibus mansionibus dignissimam acclamare: hanc inter ceteras maxime as signans principalem causam: quam vanis mundi pompis intentus in conuiujs et vestibus

et huiusmodi batur. Quia iudice senecibus trade iuncta duplici sustine ferens ois turba inde bus recens. Teodoro nam in iudiciorum d. o. p. dicit veni copis super lexit. Antea altantibus tibus eam tibus presen bolo in lor retur: et responde sole splen bat pene netior ad in pedibus dem surge lentius a ci tunc qui st

et huiusmodi ſtulticijs delecta-
batur. Quibus finitſ lata per
iudicē ſentētia ut penis iferna-
libus traderetur donec corpori
iuncta duplices penas in perpe-
tuum ſuſtineret. Noxillā ſecum
ferens ois illa nequā ſpiritus
turba inde cum diuis clamori-
bus recenſerūt.

Teodonijs ſenatorj p jero-
nimū in iudicio liberaſ.

Inde alterius cuius-
dam aīa quā fuiſſe the-
odonijs ſenatoris fratris
p̄dicti venerabilis damasij epi-
ſcopi ſupradicti: ſimiliter intel-
lexit. Ante maieſtatez regiam
altantibus multis nequā ſpiri-
tibus eam grauiffime accuſan-
tibus preſentat. Lunqz a dya-
bolo in longū accuſatio traheretur:
et nullus ex aduerſo aliq̄
reſpōderet. Vir quidā ſepties
ſole ſplendidior et ſibi vide-
bat pene ceteris aſtātibus emi-
nētior ad regis ſedens dexterā
in pedibus ſe erexit. Quo qui-
dem ſurgēte rex manu ppria ſi-
lentū a cūctis fieri imperauit.
tunc qui ſteterat oibus ſe oppo-

nens accuſatibus: hūc ſuū fide-
liſſimū et deuotum et ei cōtinue
exhibuiſſe reuerentiā ſpecialē
eiſdem mor loquendi audaciā
abſtulit: et in taciturnitatem oī
mode reuocauit. Poſtmodū
is ſlectens ante regem genua:
huic ſuo fideliffimo veniam et
eternā requiē ſolita pietate et
miſericordia infinita: clemētif-
lime elargitur. Ita tamen q̄ p
cōmittis in mundo flagitijs: in
purgatorio purgaret ſuis pre-
cibus ut voluit eſt adeptus.

Tūc ois illa nephandoz ſpiri-
tū multitudo gemēs et vllulās
de illo loco p̄tinus ſe remouit.

In eodem iudicio cuidā im-
petraſ filius precibz jeronimi.

In ſteruallo aut facta ho-
re vnus iuuenis quidam
pulcherrimus cōcito gra-
du p̄ pallatiū veniens ad
hūc ſic accedens ſe fore dixit a
petro patrociniō romanoz ei-
us deuotiſſimo miſſum: quate-
nus eiſdem preces exaudiens
ſibi impetrare a domino filium
dignaretur. Ad hec rex inquit
Quid a filio meo Jeronimo:

petr⁹ postulabat certe fiat: bis omnibus finitis a sompno mox ille monachus excitatur. Lau- des i mensas deo reddens et je- ronimo glorioso qui die illum. In quo tam miranda viderat p notans eodem postmodum intel- lexit die Ep^m anthonithonum et Theodoniū senatores: ex hoc seculo migrasse quo liquide pa- tet hec vana somnia non fuisse.

Æquitas glorie et scitatis jo- hannis baptiste et jeronimi.

Magnā putabas Augu- stine kine admiratiōez iducere veluti si quod nouū et inauditū eis pponens: dum in tuis pristinis lris quas recepi Johāni baptiste et cere- ris apostolis Jeronimū scissi- mū equalē in scitate: et gloria: rationibus sine dubio efficaci- bus: et visionibus mirifice com- pbares. Certe non est aliqualis ambiguitas: verissima et omni deuotiōe et fide dignissima illa fore: utputo aliquibus eius vi- tam scissimā: et eius tanta bo- minibus pdigia insueta igno- rātibz: admirationis aliquid

euenire. Sed quā tales tue fu- erūt ratiōes: ad veritatē huius- modi declarādā q̄ nras leuis- simas et impitas nūc illis appo- nere non deceret. Obmissis oī- bus visionē mirabilē quā vene- rabilis vir Cyrillus eps alex- andrinus se vidisse: suis ad me diebus plurib⁹ iā elapsis desti- nans litteris affirmabat breui- ter introducam.

¶ Est beati ac gloriosis- simi jeronimi obitū an- no cōpleto in die nati- uitatis gloriosissimi Johānis do- mini pcursois: expletis laudi- bus matutinis: dū memoratus pontifex more solito in ecclesia solus ante altare eiusdē pcur- sois domini gloriosis: flexis ge- nibus ipsius gloriā et excellētā multa spūs dulcedine cōtēpla- retur: repentino somno ibidem aliquātulū obdormiuit. Et ec- ce in ecclia ut sibi clarissime vi- debat binatim quozdam spe- ciosissimoz hominū ultra hu- manā estimatiōez cantus al- ternatim suauissimo p̄tinentiū turba uehementissima: miran-

da ordina-
natim om-
tes: et ibi
ad sedem
ponebāt
iam eccl-
post oēs
ceteris in-
res: infun-
lis induti
gēmis v-
titantes:
ter intra-
itum oēs
tinus fle-
mā in re-
Tūc duo
dem reu-
bus cath-
pidū pre-
chritudin-
busdā pu-
pparati-
rūt: et sic
pmaneb-

ad loque-
cem alte

da ordine veniebāt: deniq; bi/
nati omnes ad altare pcedē
tes: ⁊ ibidem flectentes genua:
ad ſedendū ſinguli in ecclia ſe
ponebāt. Quq; illoꝝ hominū
iam ecclia eēt valde plena:
poſt oēs duo viri eminentiores
ceteris in toto ſimiles atq; pa
res: infinite ſole lucidiores ſto
lis induiti candidiſſimis: auro ⁊
gēmis vndiq; ineffabiliter ru
tilantes: veniētes ecclia pari
ter intraverūt. Ad quoz intro
itum oēs in ecclia ſedentes p
tinus flexis genibus eiſdē ſum
mā in reuerentiā pſoluerūt.

Tūc duo illi viri alterna ab eiſ
dem reuerētia exhibita in dua
bus cathedris aureis miro la
pidū precioſoz varietate ⁊ pul
chritudine decorat⁹ ſibi a qui
buſdā pulcherrimis iuuenibus
p̄paratis ambo pariter cōſede
rūt: ⁊ ſic ſilentes aliquantulum
p̄manebant.

Interim factū iter eos
ſilētio cepit alter duo
rū eoz alterꝝ impellere
ad loquēbū. Quq; lōga iui
cem alterano orac⁹ vt q̄ primo

iciperet: dicere ceperūt ſinguli
vt Jeronim⁹ Johannis cuius
erat illa die ſolemnitas laudes
⁊ magnificētias explicaret ma
gnis vocibus acclamare: quo
vnu illoꝝ ſermonē mox icipi
ens laudes bt̄iſſimi p̄curſozis
dñi: tanta loq̄le dulcedie: tāto
q; verboꝝ ornatu necnō ſentē
tie cōtexuit: q̄phas non eēt lin
gua hoīum declarare. Finito
itaq; ſermōe illo: alter quē Jo
hānē baptiſtā cuncti q̄aderant
noīabant eidē grates referens
multiplices: hec circūſtātib⁹ ad
eiſdē honozē ⁊ gliaz ē locut⁹.

Quis iſte me⁹ chariſ
ſim⁹ Jeronimus: eqliſ
mibi i glia: eqliſ etiam
i ſcitate mearū laudū eſt hacte
nus ſeriē p̄ſecutus. Idcirco di
gnū eſt ut eiſ laudib⁹ nunc iſi
ſtam: hic vere lux ē ecclieſie: te
nebras effugās ⁊ errozes cūcto
rū illumians hoīum a veritatē
claritate cecozum: hic ſons eſt
aque ſapie ſalutaris. Ad quez
ſicientes dum accedūt: largiſſi
me iebriantur: hic arbor altiſſi
ma cuius cacumē celos aſcēdit

sub cuius doctrine frondibus de
suavi eiusdem oris fructu: aves
celi scilicet hoies subtiliores: et
vniuersa pecora scilicet hoies:
parū intelligētes vberime sa-
ciant: hic mecum fuit heremita i
seculo: et certe nō min⁹ me: car-
nem abstinentijs maceravit: hic
mecum virgo nitidus atq; pius:
hic mecum pphetico fuit spū il-
lustratus: hic mecum doctor exti-
tit veritas: ego ppter iusticias
et veritatē: et vitam corporeas
dereliqui: hic et sic vitā nō a-
miserit tpalem: ppter iusticias
suas et doctrine sue pspicacissime
veritatē: tēpus suū tamē totus
gessit in seculo in martirio in af-
flictioibus et dolore: ego christi-
ane fidei precucurri: nūctius et
gentiū inuitator: hic postmodū
venies eiusdem extitit sustēta-
tor: et ab hereticis eandē lacerā-
tibus defēsator: ego semel i ba-
ptismate christū dominū mani-
bus ppijs tetigi i iordane: hic
christū nō solū manibus ppijs
habuit multoties in altari: s; in
ore ppro mādūcauit: hic mibi
in scitate poia ē equalis. Nūc

enī ambo cēli eterne vite pre-
mio in simul cōgaudem⁹: hec et
alia multa psequēte bō Jobā-
ne q̄ idē epūs Lyrillus nō potu-
it mēorie totaliter pmedare.
Iā hora diei prima adueniēte:
ecclesiā custos intrās: epm itū-
itus dormientē eundē manibus
excitauit. Ex pgefactus itaq;
pōtifer stupore admiratione et
gaudio ad modū plenus: q̄ vi-
derat custodi cū lacrimis enar-
rauit: deinde illo die missā sole-
nissime celebrās. visionē mira-
bilem oī populo declarauit.

Corpus jeronimi in sepulchro
terra nō attingens.

Une infinita plura dici
possēt miracula veris-
sima vtilia et enarran-
da: quā ea q̄ in breui hoc opus-
culo sūt inscripta: s; ne plixita-
te opis aliqd legētib; tedij ori-
tur vno solo miraculo q̄ nō dū
mese i bethleē pactū est pfecto
huic opi finis erit: die dnico p^o
octauas penthecostes meis suf-
fraganeis epīs et multitudie ma-
xima tam viroz quā muliez i
ecclesia in qua scissimus quieti

De
Jeronim
gregatis
tam debi
egomet
locum fo
nerandu
ram cep
quatenus
inde abla
moreo m
diq; dece
fuerat fa
poneret
uca vac
bus sacri
dio foue
nulla pa
maneba
tione al
elevant
tissimo e
ctus hor
lit: colle
i altari
Mirac
coz triu
mortuo

Hieronimi cadauer inſimul con-
gregatis: honore ⁊ reuerentiā
tam debita ⁊ deuota. Primo
egomet ſacris indutus veſtib⁹
locum fouee in qua corpus ve-
nerandum iacet accedens: ter-
ram cepit eſſodere ſepulture:
quatenus ſacratiffimū corpus
inde ablatum in tumulo mar-
moreo mira pulchritudine vn-
diq; decorato: q; hac decauſa
fuerat fabricatus poſtmodum
poneret. Cumq; foret iam fo-
uea vacuata: cunctis cernenti-
bus ſacratiffimū corpus in me-
dio fouee tanquam in aere a-
nulla parte terram tangens: p-
manebat integrum nec corrup-
tione aliqua violatum q; inde
elevantes cum odore vebemē-
tiſſimo et ſuaui: q; talem olfa-
ctus hominum nunquam ſen-
ſit: collocauim⁹ i altari: q̄ten⁹
i altari ſiſſiq; a populo viderēt.
Miracula diuera ſedecim ce-
coꝝ trium demoniacozū duoz
mortuozum reſuſcitorū:

Not autem illo die me
cunctiq; qui aderant
aſtantibus ſunt pacta

miracula glorioſa explicādi ea
nullaten⁹ cōpoſeſſem. Eciſe
decim reliquias tāgētes facie:
viſum p̄tin⁹ receperūt. Tres
precipue demoniaci: cathenis
vinculati in illā eccleſiā pluri-
moz hoīm deportati ſunt p̄tin⁹
liberati. **Julier** cuiuſdam
vidue paupcule puerulus eius
vnicuſ filiuſ in eccleſia fuit p-
gētium multitudine ſuffocat⁹
quem mater inueniēs dolēs et
lugēs mox pueruli cadauer ad
foueā i qua ſepultum fuerat
glorioſi hieronimi cadauer uel
corpus deferens: eum in foueā
proiecit hec dicens verba: ſan-
cte glorioſe hieronime hinc re-
cedā donec reſtituas mihi vni-
cum filium meum quem amiſi:
mirabilis certe deus in factus
ſuis faciēſ mirabilia inſucta/
ſtatim vt terram exticti pue-
ruli corp⁹ tetigit eidem anima
eſt cōiuncta. Quidā vir corpus
ſui filij de ſepultura per tridū
ſteterat extractum: mox ad fo-
ueam illam currēs detulit ⁊ il-
lud i foueā ſic piccit q; iuuenis
illico fuit priſtine vite reſtitut⁹.

Epistola beati

Reuelatio Jeronimi cyril/
lo de eius sepultura.

Innumerabilia pene fo/
rent miracula que pacta
sūt a mane vsq; ad vesp
as quo quidē tēpore glo/
riofissimi Jeronimi cadauer d
fouea dissepultū in altari exti/
tit collocatū: sed tamē ad bui/
usmodi miracula vltorius non
pcedam vnū q nocte sequēti
accidit nō silebo. In hora siq;
dem vesp̄tina corpus illud sa/
cratissimū in monumēto quod
preparauimus posuimus sed ma
ne monumentuz vacuū est in/
uentū et corpus sc̄issimuz fouee
p̄stine iuuenibus restitutum.
Quod dum ego plurimuz ad/
mirarer nocte sequēti mibi dor
mienti beatus Jeronimus ap/
parens in visione plurima grā
dia patefecit. Sed inter cetera
verba talia mibi dixit. Moue/
ris Cyrille q corpus meum de
fouea illa in qua iacet nullate/
nus extrahet quousq; ciuitas
hierlm ab infidelibus capietur
quo quidē tempe. Romā dela
tum multo tpe req̄scet ad bec

Cyrilli

exp̄gefactus que viderā cum /
ctis epis et alijs viris catholi /
cis enarraui quid aut quando
hec aduenient aliter nō agno /
sco. Si quid vtile ep̄stola dixi
nō meis sed gloriofissimi Jero
nimi meritis imputetur.

Si quid vō supflūū inutile
et non solū bonū mee insipietie:
et negligētie causa bec accidit /
se ab omnibus iudicetur. O Jē
Augustine km̄e in tuis orōni /
bus memor esto: deo gratias.
Et sic est finis illoꝝ que in hac
conditiōe debent recitari.

Explicit epistola beati Cyril/
li sc̄oi Jerosolimitani ep̄scopi
ad eximū doctorem Augusti
nū Pponensis ep̄scopū de mi
raculis gloriofissimi Jeronimi.
Per. L. Stabel et Benedi
cti socioꝝ Watauie Impressū
Olimpiadibus dominicis. m.
cccc. lxxij. septimo kalendas:
Augustus.

Hain^x 6721
1482

li.

viderā cum /
viris catholi /
d aut quando /
iter nō agno /
e epistola diti /
iosissimi Jero /
utetur.
upstū inutile
mee insipiente
sa hec accidit /
dicitur. O Jā
in tuis oīom /
e deo gratias.
oz que in hac
recitari.

beati Cyril /
itani episcopi
nem Augusti
piscopū de mi
mi Jeronimi.
bel et Benedi
aue Impressū
dominica. m.
imo kalendas:

72
2

